

இசை மேதைகள்

தமிழ் இசைச் சங்கம்

ராஜா அண்ணாமலை மன்றம்

சென்னை—1

N. Ramana Iyer

483

தமிழிசை வெளியீடு

இசை மேதைகள்

ஆக்கியோன் :

த. சங்கரன்

முதல் பதிப்பு—1962

இந்திரமதி கலாநாயகர்

நாகரூபியல் அகரே

விலை ரூ. 2-00

அச்சிட்டோர்:

கமர்ஷியல் பிரிண்டிங் அண்டு பப்ளிஷிங் அவுஸ், சென்னை—1

ஆக்கியோன் முன்னுரை

‘இசை மேதைகள்’ முதல் முதலில் தினமணிச் சுடரில் அவதாரம் எடுத்தார்கள். இதற்கு உதவியாக இருந்தவர், என் நண்பரும் ‘தினமணி’ மாணேஜருமான T. K. தியாகராஜன் அவர்கள் “T. K. T.”யின் இசை ஆர்வம் அளவற்றது. அவரது ஒத்தாசை தங்கு தடையின்றி கிடைத்தது. தினமணியின் உரிமையாளர்கள் தம் பத்திரிகையில் வெளியான 17 வரலாற்றுச் சித்திரங்களையும் புத்தக வடிவில் அச்சிட அருமதி கொடுத்துள்ளார்கள்.

S. G. கிட்டப்பாவைத் தவிர மற்ற 16 மேதைகளும் நெருங்கிய பழக்கமுள்ளவர்கள். ‘வாடா, போடா’ பட்டமும் கொடுத்து இசையையும் ஊட்டி வளர்த்தவர்கள். நாளடைவில் செல்லப் பட்டத்தை ஒதுக்கி பதவிப் பட்டங்களை இசைமேதைகள் வழங்கியபோது எனக்கு ஒருவித நாணம் தோன்றியது. ‘இளமை நீங்கி முதுமை எய்தியதின் அறிகுறியே என்பால் மட்டு மரியாதை’ என்ற ஏக்கம் என்னைப் பீடித்தது. இதற்குள் மூன்று மேதைகளின் சித்திரம் சுடரில் வெளியாகிவிட்டது. மொழியிலும் நடையிலும் தோன்றிய பிழைகளே பெரும் பாலாகத் தென்பட்டன. ஆனால் பொருட் சுவையில் பல இசைப் பைத்தியங்கள் ஈடுபட்டார்கள்; ஏவல் விடவும் தொடங்கினார்கள். S. G. கிட்டப்பாவை இந்தப் தொடரில் காணாத குறையைப் பெரிதாகப் பாராட்டினார் மேடையில் டிராமா ‘கேட்டவர்’ (ரேடியோவில் அல்ல) நாகசரசக்ரவர்த்தி தாராளமாகத் தன் தோழர்களுக்கு வழங்கி வந்த ‘பரதேசி’ப் பட்டங்களில் மீண்ட சொர்க்கத்தைக் கண்டவர் சிலர்.

ஜலதரங்கம் ரமணையச் செட்டியாரைவிட்டுப் பிரிந்த சங்கீத ஜாம்பவான்கள் செட்டியாரின் சொற்களை அச்சில் கண்டவுடன் அவர்களும், “ராமார்ப்பணம்”, “மஞ்சிதி”, சத்தமிட்டுப் பின்பாட்டுப் பாடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இத்தோடு விட்டால் போதுமே! கானப்புலியின் மொழிகளையும் சுவைத்து ‘ழே பாழ்’ (சபாஷ்) கொடுத்தார்கள். இந்த கூற்று களுக்கிடையில் இசைப்பேரறிஞர் ஒருவர் ‘ஒங்கம் மாவைப்பத்தி கண்டிப்பாய் எழுதணும்,’ என்று ஆணையிட்டார். தாயாருடைய சித்திரத்தை வரைந்தால் சொந்தப் பிரதாபத்தைத் தவிர வேறென்ன சொல்ல முடியும்? ஆனாலும் சங்கீத வாசனையை எனக்கு ஊட்டியவர் லக்ஷ்மிரத்னம்மாள் தான். அவருடைய சித்திரமும் உருவாக்க மற்றொரு சாக்கும் கிடைத்தது. தாயாருடைய நிழலில் எவ்வித பிழையும் செல்லுபடி ஆகும்ல்லவா? சொல் பிழைகளும் நடை பிழைகளும் எம்மாத்திரம்! முதல் மூன்று சித்திரங்களுக்குப்பின் நடையின் போக்கு தனி மழலையை அடைந்துவிட்டது - ‘50 வயது பாப்பா’ மழலை!! புத்தகமும் உருவாகிவிட்டது. சகிக்கமுடியாத பிழைகளை மட்டும் எனது நண்பர் டி. கே. ராஜராஜன் அவர்கள் திருத்தி உதவினார்கள். மட்டில்லாத வசதிகளை யளித்து இந்த வெளியீட்டை ஆதரித்துத் தமிழிசைத்தொடரில் சேர்த்துக்கொண்டவர்கள், சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கத்தார். தினமணிச் சுடரில் வெளியிட மேதைகளின் படங்களை உதவிய நண்பர்கள் பலர். எல்லோருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எனது தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்கு இதுவே முதற்படியாக உதவுமென்று கருதுகிறேன்.

தமிழிசைச் சங்கம், }
 சென்னை, }
 12-3-1962. }

த. சங்கரன்

இசை மேதைகள்

*****

டைகர் வரதாச்சாரியார்

1940ல் திருவையாற்றில் தியாகராஜ உற்சவம் நடத்த வித்வான்கள், ரஸிகர்கள், உத்யோகஸ்தர்கள் பலரும் கூட்டங் கூட்டமாகக் கல்யாண மஹாலில் முகாம் போட்டிருந்தார்கள். அப்போது மஹாலில் எலைக்ரிக் லைட்கிடையாது. அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை மாணவ மாணவிகளுடன் பேராசிரியர் டைகர் ஒரு அறையில் தங்கி இருந்தார். எதிர் அறையில் சில உத்யோகஸ்தர்களின் முகாம். இரு அறைகளுக்கும் இடையிலிருந்த பாதையில் டைகர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். 22 சுருதிகளை மீறிக் குறட்டை விட்டுக் கொண்டிருந்தார். முதல் முதலாக அவரை ஒரு பார்ஸி இன்ஜினியர் பார்த்தபோது, "Is this fellow Tiger? He is making all sorts of funny noises"! (" இவர் தானா புலி? வினோதமான பல சப்தங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறாரே!") என்று கேட்டார். ("Yes, yes, this fellow is Tiger. He will make many more noises") (ஆமாம் இவர் தான் புலி. இவர் இன்னும் பலவிதமான சப்தங்களையும் உண்டாக்குவார்") என்று ஆங்கிலத்தில் பதில் ஒலித்தது. இங்கிலீஷ் பேசும் ஸங்கீத வித்வான்களை இன்ஜினியர் இதுவரை பார்த்ததில்லை. பேசக் கூடிய புலியையும் கண்டதில்லை! அதே மூச்சில் டைகர் பாட ஆரம்பித்து விட்டார். பியாகடை ராகம் தானம்!

டைகருடைய ஞானத்தையும் பாட்டின் அருமை பெருமைகளையும் விமர்சனம் செய்வதும், ரஸிப்பதும் சுலபமான காரியம் அல்ல. டைகருக்கு ஈடு ஜோடான வித்வான்கள் விமர்சனம் செய்வதுதான் பொருந்தும். இல்லையானால் டைகரின் சுய விமரிசனத்தைக் கேட்க வேண்டும். பல பெரிய வித்வான்கள் டைகரின் மேதையைப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். வீணை தனம்மாளும், ஸங்கீத சாஸ்திர விசாரத, ஸங்கீத ரத்ன, ஸங்கீத கலாநிதி வாஸுதேவாச்சாரியாரும் கொடுத்துள்ள விவரங்கள் இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகின்றன,

பியாகடை டைகரின் கை பாணம். இதுவே திருவை யாற்றில் 1940ல் பாடிய ராகம் தானம்; இதையே இதற்கு முன்பு 1937ல் வீணை தனம்மாள் வீட்டில் நடந்த கல்யாணக் கச்சேரியில் பாடினார். அன்று பக்க வாத்தியங்கள் முடுக்காகக் கை கோர்த்துக் கொண்டன. பாபா பிடில், பழனி முத்தையா பிள்ளை மிருதங்கம். கச்சேரியைச் சீக்கிரம் முடித்துக் கொண்டு அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை உத்தியோகம் வகிக்க டைகர் ரயிலைப் பிடிக்க வேண்டும். கச்சேரி முடிந்து 'டின்னர்', ஆனால் பியாகடை ராகம், தானம், கீர்த்தனை நிரவல், ஸ்வரம் பெரிய அஸ்திவாரத்துடன் ஆரம்பமாகிவிட்டது. தனம் மாள் இடையிடையே 'சபாஷ்' கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தார். ஒருவாறாக நெருக்கடியில் கச்சேரி முடியவே டைகர் மேடையை விட்டு இறங்கி, 'தனம்மா! கரடியாக கத்தரேனே! என்னையா ஒங்க முன்னாடி பாடச் சொல்ல ணும்! என்று ஆரம்பித்தார். தனம்மாள் குறுக்கிட்டு "கல்கண்டு" என்று சொல்லிக் கொண்டு கல்கண்டு நிறைந்த ஒரு வெள்ளிக் கோப்பையை டைகருக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தார். "என்ன பெரிய வார்த்தை! பவே"

என்று ஒரு டான்ஸுடன் டைகர் ரயிலுக்குப் போய் விட்டார்.

தன்னைத் தானே விமரிசனம் செய்து கொண்டாலும் டைகரின் வார்த்தைகள் வினயமாகவும் விவகாரமாகவும் இருக்கும். ஒரு முறை ரேடியாவில் மற்றொரு பிரபல வித்வான் பாடத் தடைபட்டபோது டைகர் பாட வந்தார். அன்று சௌடையா பிடில், மணி அய்யர் மிருதங்கம். தம்புரா வித்வான் டைகரை வரவேற்று “ நமஸ்காரம் அண்ணா! சுருதி என்ன வச்சிக்கலாம்?” என்று கேட்டார். “ சுருதியா? நம்ப சுருதிதான் தெரியுமே! பாதாள கொலுசு !!” என்று சுருங்கச் சொல்லி விட்டார். சாரீர சம்பத்தின் குறைவினால் அவருடைய பாவ விசேஷங்கள் பரிமளிக்காமல் மனோதர்மத்துக்கு முட்டுக்கட்டை என்பது பொதுஜன அபிப்பிராயம். கர்னாடக சங்கீதத்தைக் கேட்டு ருசிக்க வேண்டுமென்று அயோத்தி தாலுக்தார் நவாப் அலிகான் ஸைமன் கமிஷனோடு சென்னை வந்தபோது, பிரபல பிரபுவும் ஸிதார் வித்வானுமான நவாப் அலிகான் டைகர் பாட்டையும் தனம்மாள் வீணையையும் தான் மெச்சினார்.

1940ல் டைகரும் தனம்மாளின் இரண்டாவது பெண் லட்சுமி ரத்னம்மாளும் டாக்டர் சீதாபதி அய்யரின் விருந்தினராகக் கொடைக்கானலில் இரண்டொரு மாதம் தங்கி இருந்தார்கள். தினமும் காலை 4 மணிமுதல் டைகர் பாடுவார். லட்சுமி ரத்னம்மாளும் பாடுவார். அந்தக் குளிரில் காலை நேரத்தில் டைகரின் பாட்டைக் கேட்ட லட்சுமி ரத்னம் “ டைகரின் சாரீரம் கோளாறு உடையது” என்று நினைப்பது ‘வெறும் புரளி’ என்று சொல்வார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நவ்ரோஜ் ராகத்தில் ஒரு அபூர்வ வர்ண மொன்றை லட்சுமி ரத்னம்மாள் டைகரிடம் பாட்டு செய்து கொண்டார்.

டைகரின் மேதையை மெச்சித் தம் 'நாகண்ட கவிதாரு' புத்தகத்தில் வாசுதேவாச்சாரியார் டைகரின் கற்பனைகளை நவரத்தினங்களுக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார். ராகபாவத்தையும் ஸ்வர விஸ்தாரத்தின் யோக்யதாம்சத்தையும் வெறும் வாய் வார்த்தைகளில் அளப்பது கஷ்டம். அதிலும் கன்னடத்தில் அழுத்தந்திருத்தமாய் வித்வத்பரிபாஷையில் கூறிய மொழிகளை மொழி பெயர்த்தல் சாத்தியமன்று. வாசுதேவாச்சாரியாரின் விமர்சனத்தைப் படிக்கும்போது டைகரிடம் மைலாப்பூர் ரானடே ஹாலில் பல வருஷங்களுக்கு முன் கேட்ட இசைத் துணுக்குகள் நினைவுக்கு வரத் தவறுவதில்லை. அன்று சியாமா சாஸ்திரியார் நினைவுநாள். மதராஸ் மியூஸிக் அகாடெமி விழா ஏற்பாடு செய்திருந்தது. பேச்சுக் கச்சேரிகள் ஓய்ந்ததும் டைகரின் முறை வந்தது. இரண்டொரு நிமிஷம் சியாமா சாஸ்திரியாரின் பாட்டுகளை மானஸீகமாக ஸ்மரித்து விட்டுத் தோடியில், "கன்னதல்லி காதா? பிட்டயனி கனிகர மெந்தைன லேதா, அம்பா?" என்று 'நின்னே நம்மினா' கீர்த்தனையை அனுபல்லவியிலிருந்து பாடித் தானே அனுபவித்து ஆடி அசைந்து கொண்டிருந்தார்.

மற்றொரு வருஷம் மகாநாட்டுக் கச்சேரியில் 'பீபிள்ஸ் பார்க்' கில் டைகர் பாடினபோது பாபா பிடில், மணி அம்யர் மிருதங்கம். டைகர் 'விடஜாலது' பாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஜலதரங்கம் ரமணையச் செட்டியார் டைகரிடம் காதோடு காதாக 'டைகர்வாள்! மன்னிக்க வேணும். கொஞ்சம் எங்களுக்கு அவசர வேலை இருக்குது' என்று மன்னிப்பு வேண்டினார். "ஆமாம், அவசியம் போக வேண்டியதுதான் செட்டிகாரு! இப்பத்தான் 'அபஸ்வ ரானி விடஜாலது' நடக்குதே!" என்று சிரித்தார். செட்டியாரை மிஞ்சப் பார்த்தார் டைகர். 'ராமார்ப்பணம்! இந்த மாதிரி ஜனரஞ்சனி கேட்டு 40 வருஷமாச்சு, இதைக்

‘கேக்கறதைக் காட்டிலும் என்ன பெரிய வேலை எனக்கு!’ என்று சபையில் மீண்டும் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டார். கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் டைகருக்குத் தொண்டையும் சூடு பிடித்துவிட்டது. ஸாவேரி ராகம், ‘துளசி ஜகஜ்ஜனனி’ கீர்த்தனம், நிரவல், ஸ்வரம் - எல்லாம் பக்க வாத்தியங்களுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பாடிவிட்டு ‘செட்டிகாரு! எல்லாஞ் சரியாய் போச்சு, இனிமே நீங்க அர்ஜண்ட் வேலையைக் கவனிக்கலாம்’ என்று உற்சாகத்துடனும் மனப்பூர்வமாகவும் விடை கொடுத்தார்.

டைகருக்கு நகைச் சுவையில் திருஷ்டி அதிகம். சாரீரம் இடைஞ்சல் செய்தால் அதில் ஒரு திருப்தி. அன்று பிரத்யேகமாக உறுமுவதுடன் அங்க சேஷ்டைகளையும் ஸ்பெஷலாகச் செய்வார். ‘டைகர்’ பட்டத்தில் அவருக்கு அலாதிப் பெருமை. பாடகர்களில் ‘சிங்கம்’ என்று வீணை சேஷண்ணு மெச்சிக்கொண்டதால் லயன் டைகர்! (Lion Tiger) ஆகி கடைசியில் Liger பட்டத்துடன் உலாவி வந்தார். ஒரு வருஷம் மியூஸிக் அகாடமி மகாநாடு மிருகக் காட்சிசாலையை அடுத்த மைதானத்தில் நடந்தது. மிருகக் காட்சிசாலைக்குச் சமீபத்தில் ‘டைகர்’ கச்சேரி நடந்த பொருத்தத்தை ஆடல் பாடலில் “கர்னூடகம்” எடுத்துக் காட்டியபோது அதை முதன்முதல் ஆமோதித்தவர் வரதாச்சாரியார் தான்.

டைகரின் கோமாளி வேஷத்தை அவருடைய ஆப்தர் வாசுதேவாச்சாரியார் கன்னடத்தில் வெகு அழகாகச் சித்தரித்திருக்கிறார். குரங்குக் குல்லாயில் டைகருக்கு அதிமோகம். அது இல்லாமல் அநேகமாக டைகரின் தரிசனம் கிடைப்பதரிது. கண்ணாடியின் முன் நின்று கொண்டு ‘ஆஞ்சநேயநம:’வுடன் தற்பெருமை கொள்வார். குல்லாவைக் கழற்றி எறியும்படி நண்பர்களின்

வேண்டுகோள் வலுக்க வலுக்க டைகருக்குக் குரங்குக் குல்லாயில் வாஞ்சை முற்றியது. 'வேறொருவர் நமக்குக் குல்லாய் போடுமுன் நாமே குல்லாய் அணிந்து கொள்வது உசிதம்' என்ற சித்தாந்தத்தை டைகர் விளக்குவார். பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது? என்று எலிகளுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனை போல், டைகரின் குல்லாயை யார் கழற்றுவார்கள்? என்ற தகராறு வலுத்துவிட்டது. கடைசியில் டைகரின் நண்பர்கள் டைகரின் ஆப்தர் வாசுதேவாச்சாரியாரிடம் முறையிட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஒருநாள் வாசுதேவாச்சாரியார் பாடிக் கொண்டிருக்கும்போது டைகர் வந்து சேர்ந்தார். தேவேந்திர கிரீடமான குரங்குக் குல்லாய் அணிந்திருந்தார். முதலில் பாட்டை நிறுத்தியபோது டைகர் மன்றாடி வாசுதேவாச்சாரியாரை 2 மணிநேரம் காம்போதி பாடச் செய்தார். மெய்மறந்த டைகர், வாசுதேவாச்சாரியார் கோரிய வரத்தைக் கொடுக்க முன்வந்தார். வாசுதேவாச்சாரியாருக்கு அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. டைகரின் கைப்படக் குல்லாயைக் கழற்றித் தனக்குக் கிரீடமாகச் சாற்றி ஆசீர்வாதம் செய்ய வேண்டினார். வாசுதேவாச்சாரியார் மட்டுமன்றிக் குல்லாயும் ஆனந்த பரவசமடைந்ததாக வாசுதேவாச்சாரியார் சித்தரித்துள்ளார். தம்மிடையே கோமுகவியாக்ரம் (பசுமுகமுள்ள புலி) சகஜமேயன்றி டைகரைப் போன்ற வியாக்ர முக கோ (புலி முகமுள்ள பசு) அரிது என்பது வாசுதேவாச்சாரியாரின் பரிபூர்ண நம்பிக்கை.

டைகர் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையை விட்டு வெளியேறியபோது பிரிவுபசாரங்களுக்குக் கேட்க வேண்டுமா? 'டைகர் நம்முடைய சர்வகலாசாலையை விட்டுப் போகிறார். இனி அந்த ஸ்தானத்துக்கு எந்தக் கரடி வரப் போகிறதோ?' என்று ஒரு ரஸிகர் பிரிவுபசாரத்தின்போது

அங்கலாய்த்துக் கொண்டார். அப்போது சபையிலிருந்து “நான் தானுங்க வரேன்; வேறு கரடி இல்லீங்க” என்று திருப்பாம்புரம் சுவாமினாத பிள்ளை முன்வந்தார். கல்லூரி மாணவர்களின் குதூகலத்தை வர்ணிக்க இயலாது.

பிறருடைய ஸங்கீதத்தைக் கேட்டு மனமாற சந்தோஷப்படுவதில் டைகருடைய பெருந்தன்மை ஈடு ஜோடில்லாதது. வீண் பெருமை தனக்கும் கிடையாது. பிறரிடத்தில் அதைக் கண்டால் தயவு தாட்சண்யமில்லாமல் மட்டம் தட்டவும் தயங்க மாட்டார். டைகர் சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் ‘டிப்ளமாகோர்ஸ்’ நடத்தும்போது ஒரு மாணவனுடைய தகப்பனார் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்று ஓயாமல் டைகரிடம் பிரதாபம் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார். டைகர் எவ்வளவுதான் பொறுப்பார்? “உங்க பையன் தானே பாடறான்? பாடறதுக்கென்ன ஆட்சேபனை? தென்னை மரத்திலே தேங்காய் முளைக்காமெ மாங்காயா முளைக்கும்!” என்று மட்டம் தட்டி விட்டார்.

மைலாப்பூர் நடுத்தெருச் சபையில் காஞ்சிபுரம் நாயனா பிள்ளையின் கச்சேரியில் மேடைக்குக் கொஞ்சம் எட்டி டைகர் உட்கார்ந்திருந்தார். வாய் நிறைய வெற்றிலை பாக்கையும் அடக்கிக்கொண்டு ‘வினதா ப்ளீஸ்’ என்று சத்தமிட்டது நாயனா பிள்ளையின் காதில் விழவில்லை. கச்சேரி முடிந்ததும் சில ரஸிகர்கள் நாயனா பிள்ளையிடம் மனம் நொந்தார்கள். மேடையிலிருந்து ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து “டைகர்வாள் மன்னிக்கணும். உங்க வாயினாலே உத்தரவு கிடைச்சும் பாடக்குடுத்து வைக்கலை. ரொம்ப அபராதம்” என்று நாயனாபிள்ளை மன்னாடினார். “அதுக் கென்னுங்க புள்ளை, என் சாரீரத்திலிருந்து சப்தம் உங்க காதுக்கு எட்டினுத்தானே! அடுத்த கச்சேரியிலே ரெண்டு வினதாவும் (ஹரிகாம்போதியில் வினதா

ஸுதவாஹனுடைய வெடலேனு; ஜயந்த சேனுவில் வினதா ஸுதவாகன ஸ்ரீ ரமண) வட்டியும் மொதலுமா பாடிட்டாப் போவுது” என்று நாயனா பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டார்.

ஒரு கச்சேரியில் கல்யாணி ஆலாபனை செய்து சியாமா சாஸ்திரியின் “பிரான வராலிச்சி” பாட ஆரம் பித்தார். பல்லவி முடிந்ததும் மிருதங்கம் கலைந்து விட்டது. ச்ருதி சேர்க்கக் கொஞ்சம் அதிக நேரம் பிடித்தது. இந்தச் சந்தடியில் டைகர் கீர்த்தனையை மறந்து விட்டார். பிடி வித்வான் கல்யாணியை மீண்டும் வாசிக்கவே டைகர் நேராக ‘பிரான ப்ரோவ இதே’ கீர்த்தனையின் அனுபல்லவியில் பாய்ந்து விட்டார். இரண்டு முறை திரும்பத் திரும்பப் பாடியானதும் சிஷ்யனைப் பார்த்து, “என்ன வாஸு! ரயில் தண்டவாளத்தை விட்டு இறங்கி விட்டதே!” என்று சட்டென்று நிறுத்தி விட்டார்.

டைகர் 1876ல் பிறந்து வளர்ந்தது சென்னையை யடுத்த காலாடிப்பேட்டை. கொஞ்ச நாள் ஆபீஸ் உத்தியோகம் பார்த்துவிட்டுத் திடீரென்று சங்கீதத்தில் புகுந்து விட்டார். போடோகிராபர் மாசிலாமணி முதலியார் சிறந்த பிடி வித்வானுமாகையால் அவரின் சேர்க்கையில் டைகருக்குச் சங்கீதப் பயிற்சி கிடைத்தது. பிறகு பூச்சி அய்யங்கார், வாஸுதேவாச்சாரியார் போன்ற சிஷ்யர்களெல்லாம் பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யரிடம் குருகுலவாஸம் செய்ததாகப் பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். டைகருடைய முத்தண்ணு கே. வி. ஸ்ரீனிவாஸ அய்யங்கார் கர்னாடக சங்கீதத்துக்குச் செய்துள்ள சேவை லோகப் பிரசித்தம். ‘தியாகராஜ ஹ்ருதயம்’ போன்ற சிறந்த நூல்களை வெளியிட்டவர் அவரே. டைகரின்

இனைய சகோதரர் புளியோதரை கிருஷ்ணமாச்சாரி என்று பெயர் பிரசித்தி பெற்ற பெரிய வித்வான். வீணை நன்றாக வாசிப்பார். நல்ல சாரீர சம்பத்துள்ளவர். அவர் குற்றலக் குறவஞ்சி நாட்டிய நாடகப் பாட்டுகளுக்கு மெட்டுக்கள் அமைத்துக் கலாக்ஷேத்திரத்துக்கு உதவியவர்.

டைகர் பாடகர் மட்டுமேயல்லாமல் சாஹித்ய கர்த்தா வாகவும் விளங்கினார். அவருடைய ஜனரஞ்சனி, சாவேரி வர்ணங்களையும், தர்பார் க்ருதியையும் அவருடைய சிஷ்யர் எம். டி. ராமனாதன் நன்றாகப் பாடிப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார். ஆரபிராக 'அன்னமே' வர்ணத்தை அனந்தலட்சுமி சடகோபன் ரிக்கார்டு செய்திருக்கிறார். வாசுதேவாச்சாரியாரின் பெருமுயற்சியால் டைகர் மைசூர் சமஸ்தானத்தில் கௌரவிக்கப்பட்டார். அதே போல் டைகருடைய முயற்சியின் பயனாக வாஸுதேவாச்சாரியார் சென்னை கலாக்ஷேத்திரத்திற்குத் தருவிக்கப்பட்டார். சென்னை மியூஸிக் அகாடமி, சென்னைச் சர்வகலாசாலை, அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலை, கலாக்ஷேத்திரம் முதலிய ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் இசைக் கல்லூரிகளில் சேவை செய்து 1951 ஜனவரியில் கலாக்ஷேத்திரத்தில் டைகர் இறந்து விட்டார். அவர் நினைவு விழா வருஷா வருஷம் கலாக்ஷேத்திரத்தில் நடைபெற்று வருகிறது.

['டைகர்' இயற்றிய கீதங்கள் பதினொன்றும் வர்ணங்கள் பதினொன்றும் அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலையின் இசைத் தமிழ் வெளியீட்டின் இரண்டாந் தொகுதியில் பிரசுரமாகியுள்ளன.]

இலுப்பூர் பஞ்சாபிகேசபிள்ளை

திருச்சி கிளைவ்ஸ் ஹாஸ்டல் திருப்பத்தில்தான் இவருடைய கலை அரங்கேற்றமாகிப் பேரும் புகழும் பரவியது. திருச்சி காலேஜ் ஹாஸ்டலில் குடியேறும் மாணவர்கள் இட்ட செல்லப் பெயர் பஞ்சாமி. அவருடைய கலையையும் பெயரையும் அமரத்வமுள்ளதாக்கி அவரை என்றும் மார்க்கண்டேயனாகவே நினைவூட்டும் பெயர் 'பஞ்சாமி'. "ஊர்கோலத்துலே பஞ்சாமிடோய், போடுப்ரேக்; அரைமணியாவது நம்ப ஹாஸ்டல் முக்குலே வாசிக்காமெ விடப்போறதில்லை" என்று "கிளைவ்" களின் உத்திரவு கிளம்பும். பஞ்சாமி தென் இந்திய சமஸ்தானங்களிலும் வட இந்திய சமஸ்தானங்களிலும் தவில் வாசித்துப் புகழ் அடைந்தவர். ஆனால், கல்யாண மாதங்களில் ஹாஸ்டல்கள் விடுமுறையின் காரணமாக "கிளைவ்களின்" ஆரவாரமும், கோஷமும், இல்லாமல் பஞ்சாமிக்கு ஏமாற்றமாகவே இருக்கும். இந்த வகையில் பஞ்சாமியும் ஒரு "தெப்பக்குளம் கிராஜுவேட்" ஆகவே பாராட்டப்பட்டு வந்தார்.

பஞ்சாமியின் சங்கீத பரம்பரை பூர்வீகமானது. அவருடைய தாய்மாமன், இலுப்பூர் பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளை, புதுக்கோட்டை மான்பூண்டியா பிள்ளையின் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த பிடில் வித்வான்; லயசிரேஷ்டர். பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளை இயற்றிய பல தில்லானாக்களையும் வர்ணங்களையும் லயத்தில் கரைகண்ட வித்வான்கள் பெரிதும் பாராட்டுவார்கள். பஞ்சாமியின் தாயாரும் மிகவும் நன்றாகப் பாடுவார். பலநாள்வரை பிடில்

கோவிந்தசாமி பிள்ளை வீட்டுப் பெண்களுக்கு ஸங்கீத-
சிக்ஷை சொல்லி வந்தார். பஞ்சாமியின் தமையன்,
இலுப்பூர் நடேச பிள்ளை இனிமை ததும்ப நாகஸ்வரம்
வாசிப்பார். இப்போது திருச்சி மலைக்கோட்டையை
யடுத்து வசித்து வருகிறார்.

‘லயப்பிண்ட’மாக உருவெடுத்த பஞ்சாமிக்குத் தேங்-
காய் கட்டிவிட்டவர் லால்குடி தவில்காரர் கோடையிடி
அங்கப்ப பிள்ளை. மற்றொரு குரு மலைக்கோட்டை வெங்-
கடாசல தவில்காரர். அங்கப்ப தவில்காரருக்குச் சுமார்
70-க்கு மேல் வயதான பிறகும், “இந்தக் காலத்து புள்ளை
என்ன தவுலா வாசிக்கிறானுவ! தவுல் தவுல் மாதிரியா
அடிக்கிறானுவ!” என்று தவில் கழியை ஒரு வீசு வீசினால்
இடி முழக்கம்தான், வீதியே அதிர்ந்துவிடும். உடலில்
பாதி முறுக்கு மீசை; அங்க முழுதும் தாயத்து மயம்.
இவரிடம் தயாரான பஞ்சாமி, 15 வயதுக்குள் பெரிய
புள்ளியாகிவிட்டார். பஞ்சாமியின் லயக் கச்சிதமும்
துரிதகால வின்யாசமும் இசைத்தட்டுகள் மூலமாகவோ
சிஷ்யர்கள் வாயிலாகவோ பின் தலைமுறைகளுக்குக்
கிடைக்காமல் போனது பெரு நஷ்டம்.

பஞ்சாமி இறக்கும்போது வயது சுமார் 28 இருக்க-
லாம். பாவம், ஆள் பார்ப்பதற்கு நல்ல முடுக்கு. சின்னக்-
குடுமியை முடிந்து கொண்டு கொழு கொழுத்த உடலில்
தங்கச் சங்கிலியில் ருத்ராஷ்டம் அணிந்து கொண்டு
தோன்றும் ஒரு நல்ல இளங்காளை யென்று வர்ணித்தால்
பொருந்தும். அவருடைய மேதையைப் பற்றியும், லயத்-
தில் மட்டுமே அல்லாமல் ராக லக்ஷணங்களிலும்
அவருக்கிருந்த ஆராய்ச்சியைப் பற்றியும் அவருடைய
ஆப்தர் மிருதங்கம் பூழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை சலிக்கா-
மல் மெச்சிக்கொள்வார். முதல் முதலாகப் பஞ்சாமி

மதுரைப் பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளையின் கோஷ்டியில் தவில் வாசிக்கக்கேட்டுப் பழனி முத்தையா பிள்ளை மெய்மறந்து போனார். அந்தக் கதையைக் கேட்ட சுப்ரமணிய பிள்ளை வீட்டில் சொல்லிக் கொள்ளாமலே மதுரைக்கு ஓடிவிட்டார். ஊர்கோலத்தில் அன்றிரவு பஞ்சாமி செய்த விண்யாசத்தில் தாளக்காரர் சிக்கித் திணறும்போது தன்னையறியாமலே தாளம் போட்டுக்கொண்டு சுப்பிரமணிய பிள்ளை விரல்களை நீட்டிவிட்டார். முன்பின் பரிச்சயமில்லாத இவ்விருவரும், லயத்தில் ஈடுபட்டு அன்று முதல் மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஆனார்கள்.

பஞ்சாமிக்குத் தவில்லில் எவ்வளவு ஆர்வமோ அவ்வளவு ஆர்வம் வாய்ப்பாட்டிலும் கஞ்சிரா வாசிப்பதிலும் உண்டு. தவில் வாசிக்க அவருக்கு அறங்கையும் புறங்கையும் லாகவமாகப் பேசும். மேலிருந்து கீழ்ப் புறமாகவும் கீழிருந்து மேல் பக்கமும் சுலபமாக வாசிக்க இருந்த வசதியும் லாகவமும் கஞ்சிரா வாசிப்பதற்கும் ஒத்தாசையாக இருந்தது. வாய்ப்பாட்டில் நல்ல பயிற்சியின் காரணத்தால் நாயனக்காரர் ராகமாலிகையாக வாசிக்கும் ராகங்களின் ஜீவஸ்வரங்களை தொப்பியில் வாசிக்கும் திறமையைச் சகல வித்வான்களும் மெச்சுவார்கள். அவர் சில காலம்வரை மதுரைப் பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளை கோஷ்டியிலும் பெரம்பலூர் அங்கப்ப பிள்ளை கோஷ்டியிலும் பிறகு திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம் பிள்ளை கோஷ்டியிலும் பக்கவாத்தியம் வாசித்து வந்தார். மிகவும் சிறு வயதிலேயே தனக்கு வயதிலும் அனுபவத்திலும் மூத்தவரான நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையுடன் வாசித்து ரசிகர்களின் மதிப்பையும் அபிநவ நந்தீசரின் மதிப்பையும் பெற்றார். 1930-ல் மதராஸ் மிட்லண்ட் தியேட்டர் உரிமையாளர் ஏ. கே. ராமச்சந்திர அய்யர் பெரிய நாகஸ்வர கோஷ்டிகளின் கச்சேரிகளை நடத்தி வைத்தார்.

அந்த வரிசையில் திருவீழிமிழலை சகோதரர்களின் மேளத்திலும் ராஜரத்னம் பிள்ளை, வீருஸ்வாமி பிள்ளையின் மேளத்திலும் பஞ்சாமியும் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையும் தவில் வாசித்ததைக் கேட்ட ரஸிகர்கள் இவர்களின் வாசிப்பை ஒருகாலும் மறக்க முடியாது.

வாய்ப்பாட்டிலும், கஞ்சிராவிலும் இருந்த மோகத்தால் மேடைக் கச்சேரிகளில் பஞ்சாபிகேச பிள்ளைக்கு ஏற்பட்ட ஆசை தவில் வாத்தியத்தில் அவருக்கிருந்த உச்ச ஸ்தானத்தைத் தியாகம் செய்யும்படி செய்தது. ஆனால் மேடைக் கச்சேரிகளில் தக்ஷிணமூர்த்திப் பிள்ளையுடன் சம ஸ்தானம் வகித்துக் கச்சேரிகளை நடத்த அந்த நானாய லௌகீகம் இடங்கொடுக்கவில்லை. தவில் கைவிட்டால் முரண்பாடுகள் குறையுமென்று பஞ்சாமி எதிர்பார்த்தார். முதல் முதலாக அவர் வாய்ப்பாட்டுக் கச்சேரியை ரஸிகர்கள் சென்னை கபாலீசுவரர் தேவஸ்தானத்திலும், பின்னொரு சமயம் காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளை மகளின் திருமணத்தின் போதும் கேட்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்தக் கச்சேரிகளில் நாயனா பிள்ளை பொதுவாகக் கையாண்டு வந்த கீர்த்தனங்களையும், தன் தாய்மாமன் இலுப்பூர் பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளையின் தில்லானாக்களையும் பிரசாரம் செய்வதில் தீவிரமாக இருந்து வந்தார். அவர் அடிக்கடி பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளை இயற்றிய மந்தாரி தில்லானாவைப் பாடுவதுண்டு.

அவர் கஞ்சிரா வாசிக்கும் வகையில் புதுக்கோட்டை தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளையின் மதிப்பைப் பெற்று, புதுக்கோட்டை அண்ணா மிருதங்கம் வாசித்த கச்சேரியில் தான் முதல் ஸ்தானம் பெற்றுக் கச்சேரி செய்தார். பல கச்சேரிகளில் காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளையோடும், செம்மங்குடி பூனிவாஸ அய்யருடன் தக்ஷிணமூர்த்திப் பிள்ளை, ராம

தாஸ ராவ் போன்றவர்களின் மிருதங்க சகிதம் கஞ்சிரா வாசித்துள்ளார். பின்னாட்களில் சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளையுடன் பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கொன்னக் கோல் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை ஆகியவர்கள் அடங்கிய இளம் வித்வான்களின் கோஷ்டியில் பல மேடைகளில் தோன்றி வந்தார். ஒரு வித்வான் வீட்டில் நடந்த கச்சேரியில் பஞ்சாமியின் சமயோசித புத்தி சாதுரியத்தை வர்ணித்து பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை சந்தோஷப்படுவார்! லயவின்யாஸம் நடந்து முடியும் நேரத்தில் மிருதங்க வித்வான் கொஞ்சம் குறும்பாக “ தாளத்தை ரூபாயிலிருந்து அணு பைசாவாகக் குறைத்தாய் விட்டதே” என்றார். பஞ்சாமி வினயத்துடன் குறுக்கிட்டு, “ புதுக் கோட்டை அம்மன்காசு கொஞ்சம் பாக்கி இருக்கிறது” என்று வின்யாசத்தைத் தொடர்ந்து தன் கைவரிசையைக் காட்டிவிட்டார்.

மைலாப்பூர் நடுத்தெருச் சபாவில் ராமதாஸ் மிருதங்கம், பஞ்சாமி கஞ்சிராவுடன் நாயனா பிள்ளை பாடிக் கொண்டிருந்தார். பக்கவாத்தியக்காரர்கள் இளங் காளைகளாக விருந்தாலும், கொஞ்சம் அடக்கம் ஒடுக்கமாக வாசித்துக் கொண்டு வந்ததைப் பார்த்துச் சில ரஸிகர்கள் ஆரவாரத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு தனித் தனியாகவும் உதிரியாகவும் கரகோஷம் செய்தனர். நாயனா பிள்ளைக்கு அடங்காத ஆத்திரம் வந்து விட்டது.

“ ஒரு சின்ன தனி, ஒரு வீசு வீசங்க பார்க்கலாம்” என்று பாட்டை நிறுத்திக் கொண்டார். தனி ஆவர்த்தனத்தில் ஆரம்ப முதல் “ பவே, ரொம்ப சரி, ரொம்ப சரி” என்று சபாஷ் கொடுத்துவிட்டு உங்களைப் பார்த்துச் சிரிச்சவங்களைப் பார்த்து நீங்க சிரியுங்க இப்ப” என்று பெரும் போடாகப் போட்டார். நாயனா பிள்ளையின்

சபாஷைத் தொடர்ந்து ஒரு பெரிய கோடை இடிக்
கரகோஷம் ஒலித்தது.

பஞ்சாமிக்கு உடல் நலம் சளைத்தபோது மீண்டும்
தவிலில் ஒரு ஆவேசம் கிளம்பியதும், பங்குனி உத்திர
உற்சவத்தில் வாசிக்கச் சிவகிரிக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்.
பலஹீன தேகநிலையில் வைத்தியர்களின் கட்டுப்பாட்டை
மீறி மேடையில் தோன்றிய பஞ்சாமியைப் பார்த்து,
அங்கப்ப நாயனக்காரர் திடுக்கிட்டார். எல்லைமீறிய
உற்சாகத்தில் 7-ம் நாள் விழாவில் வாசித்து 8-ம் நாளே
படுக்கையான பஞ்சாமி ஊர் திரும்பியதும் பவ வருஷம்
பங்குனி மாதம் 10-ந் தேதி காலமானார். அப்போது அவ
ருக்கு வயது 28. அவருடைய பெண் குழந்தைகள்
திருமணத்திற்குப் பின் பள்ளிக்கூட ஆசிரியைகளாய்ச்
சேவை செய்வதாக ஞாபகம்.

எஸ். ஜி. கிட்டப்பா

கிட்டப்பாவைப் பற்றி எழுத வேண்டுமென்று ஒரு நண்பர் கேட்டிருக்கிறார். பல ரகசியங்களை வெளியிட நேருமே என்ற பயம் ஒரு பக்கம். மற்றக் கலைஞர்களிடம் இருந்தது போல் இல்லாமல் கிட்டப்பாவிடம் பரிச்சயம் குறைவு. ஆகையால் கிட்டப்பா வரலாற்றைக் காட்டிலும் சொந்தப் பிரதாபமே அதிகமாயிருக்கும். ஆனால் அவர் தமையன் ஹார்மோனியம் காசி அய்யரிடமும் அவரது மருமகன் செங்கோட்டை கங்காதரனிடமும் ஸ்ரீமதி கே. பி. எஸ். அவர்களிடமும் நெருங்கிய உறவு உண்டு. 30 வருஷங்கள் மறைவிலிருந்த பெரும் ரகசியம் கிட்டப்பாவின் புண்பத்தில் இன்று அம்பலமாகிறது.

“கிட்டப்பா டிராமாப் பைத்தியம்” பிடித்ததில் பி. ஏ. பரீட்சை ‘குளோஸ்’. கிட்டப்பா கன்னையா கம்பெனியை விட்டு விலகி, பில்போஸ்டிங் கம்பெனி தம்பி முதலியாரின் ஆதரவில், சுந்தரராமபாண்டன் பர்மா முதலிய நாடகங்களில் பிரயாணம் செய்துவிட்டு, மதராஸில் நாடகம் ஆடிக்கொண்டிருந்தார். இலவச டிக்கெட்டுகளும் குதிரை வண்டியும் அனுப்பித் தம்பி முதலியார் தினமும் அழைத்தார். பல மாதங்கள் தட்டிக்கழித்த லட்சுமிரத்னம் மாள் பிறகு ஒரு நாடகம் பார்த்தார். அவர் மகனும் நாடகம் ‘கேட்க’ வேண்டுமென்று ஆசைகொண்டார். கன்னையா கம்பெனியின் தசாவதார நாட்களிலிருந்து லட்சுமிரத்னம்மாளுக்குக் கிட்டப்பாவின் பாட்டில் பிரியம் உண்டு. கிட்டப்பாவின் கல்யாணத்திலும் லட்சுமிரத்னம் மாள் (தஞ்சாவூரில்) பாடியுள்ளார். பிடில் கோவிந்த

ஸ்வாமி பிள்ளைக்குக் கிட்டப்பாவிடமுள்ள மதிப்பும் பிரசித்தம். ஆகவே, கரும்பு தின்னக்கூலி கொடுத்தாற்போல், மகனுக்கு கூட்டாளியும் சேர்த்துவிட்டு இலவச டிக்கெட்டுடன் “பாக்கெட் மணி”யும் கொடுத்தார். வேண்டா வெறுப்பாகப் போய் முன்னணியில் உட்கார்ந்தபோது மேல் ஸ்தாயியில் ‘ஸரதி பந்தன’வுடன் கே. பி. எஸ். பாத்திரப் பிரவேசம் செய்தார். பி. ஏ. பரீட்சைக்கும் கூட்டாளியின் பி. எல். பரீட்சைக்கும் அன்றே சனியன் பிடித்தது. நாடகம் “தூக்குத் தூக்கி”. கதையின் காலும் புரியவில்லை. வாலும் தெரியவில்லை. நாடக சம்பாஷணை அநேகமாகச் சுயசரிதை விளக்கமாக இருந்தது. ரஸிகர்களுக்குச் சொல்லமுடியாத குதூகலம். கோமாளி வேஷமும் பித்துக்குளிப் பாட்டுகளும் வர்ணிக்க முடியாத இனிமை. “தஞ்சாவூர் பொம்மையடி” “ஆடஜ்ன்மமுலெத்தின” பாட்டுக்களைக் கே. பி. எஸ். சுருதியில் கிட்டப்பா; சேர்ந்து பாடியபோது காதுகளை நம்பவே முடியவில்லை. நாடகத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாத பாட்டுக்கள்தான். ஐந்து கட்டைச் சுருதியில் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பாடியபோது தலை கிறுகிறுத்தது. அவைகளைத் தொடர்ந்து வனாந்திரச் சீனில் ஒரு கானடா, ஒரு காம்போதி. கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு, அப்பா, அந்தக் காசி அய்யர் ஹார்மோனியம்தான் என்ன ஒற்றுமையான பின் பாட்டு; கிருஷ்ணமூர்த்தி மிருதங்கம். ஒரே நாதமயம்.

அன்று முதல் மத்யான வேளையில் காலேஜில் தூங்கிவிட்டு, மாலையில் கிட்டப்பா வர்த்தமானங்களை முன்பின் தெரியாத மற்றப் பைத்தியங்களுடன் பேசிக் காலங்கழித்துவிட்டு, தினமும் இரவில் ராயல் தியேட்டரில் ஆஜர். கிட்டப்பாவின் பாட்டைக் கேட்கும்படி சிபாரிசு செய்த லட்சுமிரத்னம்மாளுக்குத் திகில் ஏற்பட்டது. தான் கெட்டதுமல்லாமல் வனத்திலுள்ள வான

ரங்கள் கூட்டத்தையே நாசமாக்கியதுபோல, காலேஜ் நண்பர்கள் ஒரே கோஷ்டியாக அழுக்குப் பனியன், காக்கி அரை நிஜார், முண்டாசு வேஷத்துடன் கிட்டப்பா கம்பெனியுடன் சுற்றுப் பிரயாணம்!

திருச்சி கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளை எவ்வளவு பெரிய வித்வான்! காஞ்சீபுரம் நாயனாபிள்ளை, மருங்காபுரி கோபாலகிருஷ்ணய்யர் - எத்தனை பெரும்புள்ளிகள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களே கிட்டப்பா, சுந்தரரம்பாள் வலையில் விழுந்தார்கள் என்றால், மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்பானேன். ஹெச்சுஸ்தாயியில் பாடினால் எவ்வளவு ஹிதவுகாணாமோ அவ்வளவு லலிதம் மந்தர ஸ்தாயியிலும் கிட்டப்பாவுக்கு அனுக்ரஹம் உண்டு.

கன்னையா கம்பெனி தசாவதாரம், ஆண்டாள், பகவத்கீதை நாடகங்களில் கட்டுப்பாடு அதிகம். மற்ற நாடகங்களில் கிட்டப்பா வைத்தது சட்டம். 'நந்தனார் வேஷத்தில் கிட்டப்பா தோன்றினாலும் சுந்தரரம்பாள் தோன்றினாலும் நாடகம் அமைதியாகவும் கட்டுப்பாடுடனும் இருக்கும். "மீசை நரைத்துப் போச்சே கிழவா" வில் கோவிந்தசாமி பிள்ளை தன் செவிகளைக் கொள்ளை கொடுத்துவிட்டார். தோசைக்கல் மாதிரிக் கிட்டப்பாவுக்குத் தங்க மெடல் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையின் கையினால் வழங்கப்பட்டது. ரூ. 500 செலவில் கால் ஆர்மோனியம் கிட்டப்பாவுக்காக வாங்கிக் கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை தன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டார். ஐயோ பாவம்! பின்காலத்தில் அந்த ஹார்மோனியம் கிட்டப்பா பைத்தியம் பிடித்த காலேஜ் பையன்களிடம் சிக்கிக் கொண்டு படாதபாடுபட்டது. வேளைநாழி இல்லாமல் கிட்டப்பா வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் "ஆயல் ஓட்டும் பெண்ணே" என்ற கிட்டப்பா பாட்டைச்

சலிப்புத்தட்டும்வரை ஊனையிட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். நல்ல வேளையாக டாக்டர் டாஜூடன் ஹார்மோனியத்தைத் தஞ்சை சுதர்சன சபாவுக்கு வாங்கிக் கொண்டுபோய் ஹார்மோனியத்தைக் காப்பாற்றினார்.

1932ல் நாயனா பிள்ளை நடத்திவந்த தியாகராஜ உற்சவ நிதிக்காகக் கிட்டப்பா-சுந்தராம்பாள் காஞ்சீபுரத்தில் நாடகம் ஆடினார்கள். சபையில் நாயனா பிள்ளை நடுநாயகம். கிட்டப்பா ஆவேசம் வந்ததுபோல் பாடினார்.

அதை அடுத்துச் செங்கோட்டையில் கிட்டப்பா வீட்டில் நடந்த கல்யாணத்தில் நாயனாபிள்ளை பாட்டு; கோபால கிருஷ்ணையர் பிடில்; ராமதாஸ்ராவ் மிருதங்கம்; தட்சிணாமூர்த்திப் பிள்ளை கஞ்சிரா; பக்கிரியா பிள்ளை கொன்னக்கோல். காஞ்சீபுரம் திரும்பிய நாயனாபிள்ளை, “இந்தக் கச்சேரி மாதிரி உயர்ந்த கச்சேரி இதற்கு முன்பும் செய்ததில்லை, இனியும் செய்யப் போவதில்லை. ஒவ்வொரு விதவானும் சிகரத்தைப் பிடித்தார்கள். கச்சேரி ஆறு மணி நேரம். ஆனால், எங்களுக்கு இந்தக் கச்சேரியில் ஏற்பட்ட இறுமாப்பு நல்லதல்ல” என்று தெரிவித்தார்.

இதைத் தொடர்ந்து காஞ்சீபுரத்தில் தியாகராஜ உத்ஸவம் நடந்தது. திருவாவடுதுறை ராஜரத்னம் பிள்ளை ஊர்வலத்தில் நாகஸ்வரம் வாசிக்க ஒத்துக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று “நானும் கிட்டப்பாவும், முத்தையா பாகவதரும் மோட்டாரில் வருகிறோம் - ராஜரத்னம்” என்று தந்தி வந்தது. “ஐயோ, மூன்று ரத்தினங்கள். தியாகராஜஸ்வாமிதான் காப்பாத்தணும்” என்று நாயனா பிள்ளை நடுங்கினார். ராஜரத்னம் பிள்ளை தவிர்க்காரில்லாமல் வந்திருந்து உத்ஸவத்தைச் சிறப்பித்தார். ஆனால், திருநெல்வேலி பாலத்தில் கிட்டப்பாவின

உறவினர் மோட்டாரை மோதி மாண்டதாக வதந்தி எட்டியது.

கிட்டப்பாவுக்குக் காயகசிகாமணி முத்தையா பாகவதரின் சிகைஷு என்று கேட்டதுண்டு, சிறு பிராயத்தில் செங்கோட்டை சகோதரர்களுடன் கன்னையா கம்பெனியில் சேர்ந்தது முதல் முத்தையா பாகவதரின் கீர்த்தனங்களைக் கிட்டப்பா பாடுவார். “கோபாலஸோதரி கௌரி பாப ரஹித பரமேஸ்வரி” கீர்த்தனைக்குக் கிட்டப்பா பாடிய பின் கொஞ்சம் மௌஜ் உண்டாயிற்று. கன்னையா நடத்திய ‘தசாவதாரம்’ போன்ற நாடகங்களுக்கும் பொருத்தமான தமிழ்ப் பாடல்களைத் தயார் செய்து முத்தையா பாகவதர் உதவியாகக் கன்னையாவின் நண்பரும் சங்கீத வித்வான்களின் போஷகருமான மன்னார்குடி கருப்பையா முதலியார் சொல்வார். ‘ஹு-சேனி’யில் ரிகார்டு செய்துள்ள ‘தெலியகனே’ முத்தையா பாகவதர் சாஹித்யம்.

கிட்டப்பாவைப் பொதுவாக அடக்கி ஆளுவது சிரமமென்று சொல்லுவார்கள். அதன் உண்மை என்னவானாலும், கிட்டப்பாவை 3 நிமிஷ ரிகார்டுகளில் பிடித்துக் கட்டியது பொருத்தமல்லவென்று சிலர் அபிப்பிராயம். கிட்டப்பாவின் மின்னல் பிர்க்காக்களை 3 நிமிஷ ரிகார்டுகள் உண்மையாகப் பதிவு செய்யவில்லை; கிட்டப்பாவை அதோடும் விடாமல், தேய்ந்து போன ரிகார்டுகளைப் பெரிய சபத்ததுடன் ஒலிபெருக்குவது துரோகம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

கிட்டப்பாவிடம் மகாவித்வான்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவு அன்பு இருந்தது என்பதைக் காட்ட, மைலாப்பூர் நடுத்தெருச் சபாவில் சௌடையா பிடிஸ் (?) சகிதமாக ஒரு பாட்டுக் கச்சேரி நடத்தினார்கள். கன்னையா கம்பெனி

யில் நடிக்கும்போது சும்பகோணம் வேணுச் செட்டியார் மிருதங்கமும், புதுக்கோட்டை தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை கஞ்சிராவும் வாசித்ததுண்டு. புல்லாங்குழல் சுவாமிநாத பிள்ளை கிட்டப்பாவின் நெருங்கிய நண்பர். “எவரணி நிர்ணயிஞ் சேதிரா?” போன்ற கீர்த்தனைகள் சுவாமிநாத பிள்ளையிடம் கற்றுக் கொண்டவை.

சமீபத்தில் நான்கைந்து உத்யோகஸ்தர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவர்களைப் பேட்டி காணத் தடித்த மூக்குக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு ஒரு பெரியவர் வந்து நின்றார். சகவாசதோஷத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்த உத்யோகஸ்தர்களின் சம்பாஷணையில் குறுக்கிட்டு, “என்னைப் பாருங்கோ; என்னைவிட உதாரணம் கிடைக்காது. நான்தான் கவாய் காசி அய்யர்” என்றார். நம்பவே முடியவில்லை. கிட்டப்பாவைப் பேட்டி கண்டாலும் காணலாம். காசி அய்யரைப் பார்க்க முடியுமா? காசி அய்யரே வலிய வந்து பேட்டி கொடுப்பதென்றால் காலத்தின் கொடுமைதான் வேறென்ன? செங்கோட்டை சகோதரர்கள் ஐவரும் எஸ். ஜி. அய்யாத்துரை(?), எஸ். ஜி. சுப்பையா, எஸ். ஜி. செல்லப்பா, எஸ். ஜி. காசி அய்யர், எஸ். ஜி. கிட்டப்பா (ராமகிருஷ்ணன் (?)) கண்ணையா கம்பெனியில் சேர்ந்தபொழுது, காசி அய்யருக்கு இருந்த செல்வாக்குத் தனிப் பெருமையுள்ளது. சுப்பையா இரண்டாவது ராஜபார்ட் வேஷங்களிலும், செல்லப்பா தசாவதாரத்தில் கௌசல்யையாகவும், அலாவுதீன், குலேபகாவலி நாடகங்களில் காசி அய்யர் சிறு வேஷங்களிலும் தோன்றியது பலருக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். கிட்டப்பா வேடனாகத் தோன்றினாலென்ன, வள்ளியாகத் தோன்றினாலென்ன, சாரீர ஸம்பத்துள்ளவருக்கு எது தான் பொருந்தாது? தூக்குத்தூக்கியில் கோமாளிக் கூத்தடித்துக்கொண்டு பி. எஸ். ரத்னபாய் கோஷ்டிகளில்

“ மாமா ” பாட்டுக்களை பின்தொடர்ந்து ஒலிக்கும் தமாஷ் நல்ல தமாஷ். ராயல் தியேட்டரையடுத்து ஓடும் ரயில் வண்டிகள் கத்தும்போது அதே மாதிரிக் கத்துவார். அவரது நடிப்புத் திறமையைறிந்து சுவைத்த நண்பர்கள் கே. பி. எஸ்., தமிழ்நாடு டாக்கீஸ் சுந்தரராஜன் போன்றவர்கள் பொருத்தமாக விளக்கக் கூடும். ஆக்சூர் அனந்தாச்சாரியார் இன்றும் கிட்டப்பா நினைவுவிழாக் கொண்டாடி வருகிறார். சாந்துமுதல் கொட்டைப்பாக்குச் சீவல்வரை, கிட்டப்பாவுக்குப் பல நினைவுச் சின்னங்கள் உருவாகி இருக்கின்றன. கிட்டப்பா இறக்கும்போது அவருக்கு வயது 28 என்று ஞாபகம். அநியாயம்.

தவில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

மறைவு : 13-2-49

லய சிரேஷ்டர்களான கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளை, காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளை ஆகியோரின் மதிப்பைப் பெற்றவர் அபிநவநந்தீசர் நீடாமங்கலம் தவில் வித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை. திருவீழிமழலை சகோதரர்களில் மூன்றாமவரான கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளை வாய்ப்பாட்டில் இறங்கிவிட்ட படியால் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும் ஒரு சகோதரராகப் பெரிய மேளத்தில் தவில் வாசித்து வந்தார். அந்தக் கோஷ்டியில் நாயனக்காரரும் தவில்காரரும் ஒருவரை ஒருவர் “வாங்க சார் போங்க சார்” என்றுதான் பேசிக் கொள்வார்கள். ஜோடி நாயனத்தில் கீர்த்தனைகளை வாசிப்பதில் திருவீழிமழலை சகோதரர்களுக்குத் தனி மதிப்பு உண்டு. அதில் பெரும் பங்கு தவில்காரருக்குத்தான். நீடாமங்கலத்தார் காலமானபின் “பிரதர்ஸ்” சேதுலார கீர்த்தனை வாசிப்பதையே நிறுத்தி விட்டார்கள். சங்கதிகள் முன்பின் ஆகிவிட்டாலும் மறந்து போனாலும் அவர் தவில்லில் வாசித்துக் காட்டி விடுவார்! வாய்ப்பாட்டில் அழுத்தமான ஞானமும் தொழிலில் பரந்த அனுபவமும் உள்ளவர். நாகஸ்வர வித்வான்களில் பேரும் புகழும் உள்ள செம்பொன்னூர் கோவில் ராமஸ்வாமி பிள்ளை, நாசூர் சுப்பையா பிள்ளை மேளங்களில் தயாரானவர். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் வாத்தியத்தில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல வேளையாக இரண்டொரு கிராமபோன் ரிக்கார்டுகள் இன்றும் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றன. செம்பொன்னூர் கோவில்

கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளை சகோதரர்கள் வாசித்துள்ள ரத்தியில் தனித்தவில் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்களுக்குள் பிரமாதம்.

காலத்துக்கேற்ற கோலமாக மாறும் நாகஸ்வரத்தின் அளவையும் சுருதியையும்பற்றி அபிப்பிராயங்கள் பல பல. ஆனால் தவில் வாத்தியத்தைப் பொறுத்த வரையில், மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை கையாண்ட மாறுதல் செவிக்கு உணர்ச்சி தரக்கூடியது. சாதாரணமாகத் தவில்லில் தொப்பி ஏற்றமாக இருக்கும். ஆனால், சுருதிப்பெட்டியை வைத்துக்கொண்டு கச்சேரி. கச்சேரிக்குத் தொப்பியைக் கீழ் ஷட்ஜத்துக்குக் குழைவாக்கிக் கொள்வதை ரஸிகர்கள் கவனித்திருக்கலாம். இந்த உண்மையைத் திருவையாற்றில் பேட்டிகண்ட போது ஸங்கீத கலாநிதி திருவீழிமழலை சுப்பிரமணிய பிள்ளை ஊர்ஜிதம் செய்தார்.

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் கலை அழியாமல் பாதுகாப்பவர்கள் அவருடைய சிஷ்யர்கள், அவருடைய மகன் என். டி. எம். ஷண்முக வடிவேல், மாப்பிள்ளையான நாச்சியார்கோவில் ராகவ பிள்ளை மாயூரம் (தவில்) கோவிந்தராச பிள்ளை, காலஞ்சென்ற பந்தநல்லூர் ரத்னம் பிள்ளை ஆகியோர் பிரபலமானவர்கள். பாலக்காடு மணி அய்யர் சிறுபிள்ளையாக மிருதங்கம் சாதகம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் தவில் வாத்தியத்தைக் கேட்டுப் பயன் அடைந்த வரலாற்றையும் பிற்காலத்தில் மணி அய்யரின் வாத்தியத்தைக் கேட்டுப் பிள்ளை பிரமைகொண்ட வரலாற்றையும் பிள்ளை சொல்லிக் கேட்டதுண்டு.

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை இளம் வித்வானாகவிருந்த போது வழுவூர் முத்துவீரு தவில்காரரைச் சந்தித்த கதையைச் சங்கீத கலாநிதி திருவீழிமழலை சுப்பிரமணிய

பிள்ளை அடிக்கடி சொல்வார். தன் மாமனான நாகூர் சுப்பையா பிள்ளையின் மேளத்தில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை இரண்டாவது நாயனம் வாசித்த ஒரு கல்யாணத்தில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும் தவில் வாசிக்கச் சென்றிருந்தார். மற்றொரு செட்டில் வழுவூர் முத்துவீரு பிள்ளையின் தவில். முத்துவீரு பிள்ளை மிகவும் ஸீனியர். அவர் கை பேசும் வேகமும் 'பர்ன்'களும் பிறரால் ஸ்மரிக்கக்கூட முடியாது. கற்றுக்குட்டி மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைக்கு மனம் உடைந்து போயிற்று. ஆத்திரம் தாங்கவில்லை. ஊர்ப்பிரயாணம் செய்தபோது வழுவூராரும், நீடாமங்கலத்தாரும் ரயிலடியில் மீண்டும் சந்தித்தார்கள். ஆத்திரத்தோடு வழுவூராரை அணுகி "அண்ணே! அடுத்த தரம் நாம ரெண்டுபேரும் மேளத்தில் சந்திக்கிறத்துக்குள்ளே வாத்யம் மட்டும் அல்ல, உடம்பைக்கூட உங்களாட்டமா வளர்க்காமெ போனால்....." என்று சபதம் கூறினார். அடுத்த நான்கைந்து மாதங்களுக்குள் அவர் என்ன சாப்பாடு சாப்பிட்டாரோ, என்ன தேகப்பயிற்சி செய்தாரோ, எப்படித் தவில் ஸாதகம் செய்தாரோ: வழுவூராரை மிஞ்சி விட்டதாகவே சுப்பிரமணிய பிள்ளை ஆச்சரியம் படுவார்.

கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளை மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையைச் சிஷ்யராகப் பாவித்துக் கௌரவித்து வந்தார். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைக்குப் பக்கிரியா பிள்ளையிடமும் குத்தாலம் மிருதங்க வித்வான் குப்புஸ்வாமிப் பிள்ளையிடமும் அதிக பயபக்தி உண்டு.

சுமார் 1930-வது ஆண்டில் தற்போதைய மிட்லண்ட் தியேட்டர் முதலாளியும் ஸர். டி. முத்துஸ்வாமி அய்யரின் பேரனுமான ஏ. கே. ராமச்சந்திர அய்யர் பல பிரபல நாகஸ்வர கோஷ்டிகளை மதராஸுக்கு வரவழைத்துக்

கச்சேரி மேளம் நடத்தி வைத்தார். அப்போது ராஜரத்னம் பிள்ளை, வீருசாமிப் பிள்ளை ஜோடியுடனும் திருவீழி மழலை சகோதரர்கள் கோஷ்டியிலும் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும், மலைக்கோட்டை பஞ்சாபகேச பிள்ளையும் தவில் வாசித்த அழகை இந்தத் தலைமுறை ரஸிகர்கள் மறப்பதற்கில்லை.

‘சொத்து சுதந்திரங்’ களில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை மிகவும் கவனம் உள்ளவர். வெற்றிலைப் பெட்டி அழகக் காசிப் பளபளப்புக் குறைந்து விடாமல் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் துடைத்துக் கொண்டே இருப்பார். பாக்கு வெட்டிக்கு ஒரு சின்ன வெல்வெட் உறை! மங்கி விட்டால் !!

சொத்தில் கண்ணுங் கருத்துமரக இல்லாமலெப்படி முடியும்? ஐந்துக்கு மேல் அரசனும் ஆண்டி. பிள்ளைக்கும் பெண் சந்ததி அதிகம். பிரபலமாக உள்ள மாப்பிள்ளை களில் முக்கியமானவர்கள்: திருவீழிமழலை நாகஸ்வர வித்வான் கோவிந்தராஜ பிள்ளை, சூரியனார்கோயில் நாகஸ்வர வித்வான் நாராயணஸ்வாமிப் பிள்ளை, தவில் வித்வான் நாச்சியார் கோயில் ராகவ பிள்ளை. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் மகன், ‘தம்பி’ ஷண்முக வடிவேல் பெரிய புள்ளிகளில் ஒருவராகி விட்டாரென்பது லோகப் பிரசித்தம்.

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைக்கு நேரிட்ட அனாயாச மரணத்தை ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவருக்குச் சர்க்கரைக் கோளாறு உண்டு. பல ஆண்டுகளுக்கு முன் டாக்டர். ரங்காச்சாரியிடம் வைத்தியம் செய்துகொண்டார். ‘நன்றாக வியர்க்கும்படி உழைத்துத் தேகப்பயிற்சி செய்ய வேண்டும்’ என்றார் டாக்டர். “என்ன ஸார் நான் தவில் வாசிக்கும்போது வெளிவரும் வியர்வை பெரிய ஆறு

மாதிரி ஓடுமே!” என்றார். “அதெல்லாம் வெறும் பேச்சு, நான்கு மைல் ஓடவேண்டும்” என்று ஒரே அடி அடித்து விட்டார் டாக்டர். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை வீட்டில் 1949-ல் ஏற்பாடான ஒரு கல்யாணத்துக்குச் சகல ஏற்பாடுகளும் ஜோடனைகளும் நடந்தன. இரவு படுக்கையில் உறங்கியவர் காலையில் எழுந்திருக்கவில்லை. பாவம்.

மட்டு மரியாதையில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைக்கு ஈடு ஜோடிக்கலை என்று சொல்ல வேண்டும். செட்டி நாட்டில் நடந்த ஒரு பிரபல கச்சேரியில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை கஞ்சிரா வாசிக்க ஏற்பாடாகி இருந்தது. அன்றைய கச்சேரியில் மிருதங்கம் வாசிக்க வந்தவர் புதுக்கோட்டை தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை. அபிநவநந்தீசருக்கு இந்த ரகசியம் தெரியாது. மேடை ஏறியபோது வழக்கமான ஆர்ப்பாட்டத்துடன் புதுக்கோட்டை அண்ணா, “ஆண்டவன் வரட்டும்! சரியாப்போச்சு இங்கிறேன்! ரொம்ப சரி!! என்று நீடாமங்கலத்தாரை வரவேற்றார். முன்னணியிலும் இடங் கொடுத்து உட்கார வைத்துவிட்டார். கச்சேரியிலிருந்து தப்ப வழி இல்லை. தட்சிணமூர்த்தி பிள்ளை என்ன சமாதானம் சொல்லியும் அவருக்குச் சமமாக மேடையில் உட்கார்ந்து வாசித்தல் அபசாரம் என்று மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை கருதினார். கஞ்சிராவை அன்று முதல் தொடுவதில்லை.

கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளை

சங்கீத கோஷ்டிகளில் 'வைத்திகள்' பல; 'பக்கிரி' களும் அநேகம். 'மகா வைத்தி', 'சின்ன வைத்தி', 'பெரிய வைத்தி', 'விகடம் வைத்தி', 'நாய் வைத்தி', 'சிதம்பரம் வைத்தி' என்று பல சூரர்களைப்பற்றிக் கேட்ட துண்டு. நாகஸ்வர வித்வான் 'சிதம்பரம் வைத்தி'யை இந்தத் தலைமுறை மக்கள் கண்டதும் கேட்டதும் உண்டு. அன்பும் ஆர்வமும் கொண்ட சங்கீத ரசிகர்கள் (பக்கிரி) என்றே சொந்தத்துடன் இந்த வித்வான்களைக் கூப்பிடு வார்கள். சொந்த மனப்பான்மை கொண்டாடாதவர்கள் 'பக்கிரியா பிள்ளை' என்று எட்ட நிற்பார்கள். சொந்தம் மீறியவர்கள், 'மன்னார்குடி சின்னப்பக்கிரி' என்ற பேரைக் கேட்டாலே பழைய நினைவுகளில் மூழ்கித் தவிப்பார்கள். ஐந்து வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது இரவு 12 மணிக்குத் தூக்கக் கலக்கத்தில் 50 வருஷங்களுக்கு முன் நாகஸ்வரத்தில் கேட்ட தோடியையும் 'கொலுவமரகத்' கீர்த்தனையில், 'நலுவகு பலுகுல' நிரவலையும் இன்னும் மறக்கவே முடியவில்லை. மற்றொரு 'பக்கிரி' அம்மாப் பேட்டை தவில்காரர் திருமருகல் நடேச நாயனக்காரர் முதல் திருவிடைமருதூர் பி. எஸ். வீருசாமி பிள்ளை வரை பல பெரிய புள்ளிகளுடன் தவில் வாசித்தவர். இந்தத் தலைமுறையில் அவருடைய வாத்தியத்தை கேட்ட ஜாம்பவான்கள், "அம்மாப்பேட்டை தவுல்காரருக்கு உடம்பும் மனசும் இப்ப தளர்ந்து போச்சு; பத்துப் பதினைஞ்சு வருஷத்துக்கு முன்னே பாக்கணும்" என்று அங்கலாய்த்துக் கொள்வார்கள். 1923-ல் மிருதங்கம் அழகநம்பிப் பிள்ளை வீட்டு ஊர்வலத்தில் பார்த்தபோது "அம்மாப்

பேட்டையாருக்கு” சுமார் 50 வயது இருக்கும். இரண்டொரு வருஷத்துக்குப்பின் வைசூரிக்கு இரையானார். ஆனால் 50 வயதிலும் சிறுபிள்ளை மாதிரிச் செக்கச் செவேலென்ற உருவத்துடன், பளிங்குபோன்ற ஆடை அணிந்துகொண்டு ‘மன்மதன்’ மாதிரித்தான் இருப்பார். இடதுகை வாத்தியம். அவரது ‘திரிகிடதோம்’ பற்றிக் காஞ்சிபுரம் நாயனா பிள்ளை, பிடில் கோவிந்தஸ்வாமிப்பிள்ளை போன்றவர்கள் பாராட்டும் வார்த்தைகள் நமக்கு அப்போது விளங்கியிருந்தால் வாத்தியத்தின் மகிமை தெரிந்திருக்கும். இரண்டொரு நிமிஷங்களுக்குமேல் தனி வாசித்துக் கேட்டதில்லை. மின்னல் பறந்துவிடும்.

முன்னூவது பக்கிரி தஞ்சாவூர் மிருதங்க வித்வான். சித்தப்பிரமைக்குப் பின்னும் ஸுநாதமான பக்கவாத்தியம் வாசித்தவர்.

நான்காவது பக்கிரியைக் கொன்னக்கோல் வித்வானாகத்தான் நம் தலைமுறைக்குத் தெரியும். நாகஸ்வர வித்வான்கள் அவரைத் “தவுல்காரர்” என்றே தெரிந்து கொள்வார்கள். பெயரைக்கூடச் சொல்ல அஞ்சுவார்கள். ‘பக்கிரி’ என்றும் அவரைக் குறிப்பதுண்டு. ஆனால் பெயர் பொருத்தம் அவருக்கு அமைந்தது உண்மையிலும் உண்மை. நிஜமான பக்கிரி; உண்மையான குசேலர். அவருடைய செல்வம் திருத்தணிகை. அதை அடுத்து “அருணகிரிப் பிரபு” திருப்புக் கழ் பாராயணம். மானஸீகமாக ‘வேலும் மயிலும் துணை’ உருப்போட்டுக் கொண்டே இருப்பார். தன் தொழில் கொன்னக்கோலையே முருகனாகப் பூஜிப்பவர். ஆகையால் பண்மோ காசோ, பதவியோ, பட்டமோ எதையும் எள்ளளவும் பொருட்படுத்த மாட்டார். தன் தொழிலுக்கு மரியாதைக் குறைவான விஷயங்களையும் மனுஷ்யானையும் நிர்ந்தாட்சண்யமாகக் களைந்து

எறிவார்; தன்னை ஆதரிக்கும் பிரபுக்களாகட்டும், தன் சொந்த மகனாகட்டும் சட்டம் ஒன்றேதான். லயத்தின் கரை கண்டவரானாலும் ச்ருதியில் ஐக்கியமானவர். ஐக்கிய மனப்பான்மையுள்ளவர். அவருடைய மகன் கொன்னக் கோல் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை சிறு பிராயத்தில் நாகஸ் வரம் பயின்று வந்தார். குடும்ப சேஷமலாபங்களை விசாரித்துக் கொண்டிருந்த காஞ்சிபுரம் நாயனா பிள்ளை வைத்யலிங்கம் பிள்ளையின் பயிற்சியைப்பற்றி விசாரித்தார். 'நம்ம பயலுக்கு இப்பதானுங்க கொஞ்சம் தெளிஞ்சுகிட்டு வருது காற்று' என்ற பதிலைத்தான் கொடுத்தார். மன்னார் குடிக்கு ஒரு வெளியூர் வித்வான் விஜயம் செய்தபோது கச்சேரியில் கொன்னக்கோலுக்குப் பக்கிரியா பிள்ளையை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். தஞ்சை ஜில்லா பண்ணை திட்டமாகையால் சன்மானம் கொழுத்த அளவில் இருந்தது. பாடகர் 'எடுலப்ரோதுவோ' கீர்த்தனையைப் பாடி அனுபல்லவியைத் தொடங்கினவுடன் ஸ்ரீ பிள்ளை மகா சங்கடத்தில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்தார். உற்சாக மில்லாமல் மேடையை விட்டிறங்கும் திட்டத்துடன் தென்பட்டார். "இந்த அநியாயம் உண்டுங்களா கடகடன்னு (Kada Kada) இந்த மனுஷன் பாடுருரே! எந்தக் கடவுளுக்கு ப்ரீதிங்க" (கட, கட (Kata Kata) நாசரிதமு என்று உச்சரிக்க வேண்டும்.) இந்தக் கச்சேரியிலே எனக்கு என்னுங்க வேலை என்று மனம் நொந்தார். கடைசி காலத்தில் நீரிழிவால் அதிக வேதனைப்பட்டபோது திருப்புகழ் பாராயணமோ அல்லது கொன்னக்கோலில் லயவின் யாசமோதான் சிகிச்சை. பாலசரஸ்வதி சிறுமியாக இருந்தபோது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்துக்குப் பிள்ளை வந்திருந்தார். தனம்மாளின் குடும்பத்திலும் சங்கீதத்திலும் எவ்வளவு ருசியும் மதிப்பும் கொண்டிருந்தாரோ, அவ்வளவு மதிப்புப் பாலசரஸ்வதியின் குரு கந்தப்ப

நட்டுவனாிடமும் உண்டு. ரசிகர்கள் முன்வரிசையில் இடம் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது, இவர் பக்கமேளத்தை யடுத்து ஒதுங்கி உட்கார்ந்துகொண்டார். “காலைத்தான் கவனிக்கணுங்க” என்று அடவு வரிசைகளிலும் தீர்மானங்களிலும் நோட்டமாக இருந்தார். கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் “திருத்தணியிலே அந்த பிரபுகிட்ட போயி ஆடிட்டு வந்திடுங்க! கந்தப்பா! இந்த மிருதங்கக்காரரை விட்டுருதே! மனுசன் பொல்லாதவன்” என்று காஞ்சிபுரம் குப்புச்சாமி முதலியாரைத் தட்டிக்கொடுத்தார்.

பிரத்யேகமான ருசியுள்ளவர்களைத் தவிர, கொன்னக்கோலைப் பக்கமேளமாக ரசிப்பவர்கள் மிகவும் சிலரே. காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளையின் பிடிவாதத்தாலும், சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் விடாப்பிடியாலும் கொன்னக்கோல் குற்றுயிருடன் இப்போது நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. வித்வான்களே அக்கலையைப் புறக்கணித்தால் பொதுமக்கள் கேலி செய்வதில் ஆச்சரியமில்லை. பல வருஷங்களுக்குமுன் தியாகராஜ உற்சவ நிதிக்காகக் கோயம்புத்தூரில் நாயனா பிள்ளையின் கச்சேரி ஏற்பாடாகி இருந்தது. கச்சேரியை நடத்திக் கொடுத்தவர் ஈ. வே. ரா. பெரியார். கச்சேரிக்குத் தலைமை வகித்த ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார் கொன்னக்கோலை ரசிக்கவில்லை. “என்ன நியூஸன்ஸ்! பாடகரை ‘டிஸ்டர்ப்’ செஞ்சா என்னமா பாடமுடியும்” என்று கடிந்துக்கொண்டே இருந்தார். தற்போது ஹைகோர்ட்டு நீதிபதியாகவிருக்கும் மற்றொரு சாகித்தியகர்த்தா மிதவாதமாக “கொன்னக்கோல் வேறொண்ணுமில்லை; தாளத்தோடெ லயக்கச்சிதமான வாய்ப்பேச்சு” என்று விளக்கம் செய்வதுண்டு. பக்கிரிப் பிள்ளை இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளை நன்றாக உணர்ந்தவர். தான் சொந்தமாக ரசித்து முருகனுக்கோ, நாயனா பிள்ளைக்கோ, கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளைக்கோ அர்ப்பணம்

செய்து விடுவார். பிறரைப்பற்றி அவருக்குக் கவலை இல்லை.

லயத்தில் தீவிர பயிற்சியுடன் ஸுஸ்வரமான சங்கீதத்தைக் கேட்கும் ஞானத்தில் சிறந்தவர். பூர்வாசிரமத்தில் தவில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். தொழிலில் மனக்கசப்பு நேரிட்டுத் தலையில் மாட்டிக்கொண்ட தவிலைக் கால்புறமாகக் கழற்றி உதறிவிட்டார். பிறகு கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளையைக் குருவாக அடைத்து மிருதங்கம் கற்றுக்கொண்டார். அதிலும் மனது நிம்மதிப்படாததால், காஞ்சீபுரம் நாயனாப் பிள்ளையுடன் கைகோர்த்துக்கொண்டு கொன்னக்கோலில் இறங்கிவிட்டார். நாயனா பிள்ளையின் மனைவி குப்பம்மாளுக்கு வாய்ப்பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தவர் பக்கிரிப் பிள்ளை! தன் ரசனைக்குப் பாட்டுகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருத்தமே அவருடைய ஞானத்துக்கு அத்தாட்சி. “அந்தப் பிரபு கீர்த்தனை, பூர்வி கல்யாணி (சியாமா சாஸ்திரியின் நின்னுவினாகமரி) கொஞ்சம் பாடுங்கோ; நட்டுவனார்வீட்டுக் கீர்த்தனை-அம்ப நீலாம்பரி பாடினாப் போதுங்க” என்று மன்றாடுவார். நாயனா பிள்ளை கச்சேரிகளில் “ஆதயபூரி”, “மரியாத காதையா” பாடும் போது பக்கிரிப் பிள்ளையின் அனுசரணையைப்பற்றி ரமணையச் செட்டியார் போன்ற ஜாம்பவான்களின் விமரிசனம் தான்பொருந்தும்: “எங்க பக்கிரிப்பிள்ளை எங்கராஜமன்னார் குடி பக்கிரி, கொணுகோலு சிரேஷ்டலு பஞ்சமத்துவே நின்னா அப்பா! என்னா சுருதி சுத்தம்! என்னா லயக் கச்சிதம்! ராமார்ப்பணம்!” கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையின் கைவரிசை பிடிவில் நடக்கும்போது அதை ரசித்துக்கொண்டு கொன்னக்கோல் செய்யாமலும் மூச்சுப் பேச்சில்லாமலும் உட்கார்ந்துவிடுவார். கரடுமுரடான லய வின்யாசங்களைத் தன் வில்லிலும் ராக பாவத்திலும் நடத்தும்போது வில் நுனியால் பக்கிரி பிள்ளையைச் சீண்டி “உம்” என்று

தூண்டிவிட்டுக் கொன்னக்கோலைக் கோவிந்தசாமி பிள்ளை சேர்த்துக்கொள்வார். லய சிரேஷ்டர்களில் புதுக் கோட்டை தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை, பழனி முத்தையா பிள்ளை, கடம் சுந்தரம் அய்யர், கடம் கிருஷ்ணையர், மான் பூண்டியா பிள்ளை, இலுப்பூர் பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளை (தவில் பஞ்சாமியின் மாமன்) முதலானவர்களிடம் மதிப்பு அதிகம். “வயசு ஆயிட்டுது, கொரவனையைப் பிடிச் சூடாதேயுங்க, சின்னத் திருப்புகழ்—ஹம்சாநந்தியிலே பாடி முடிச்சுடுங்க” என்று பக்கிரி பிள்ளை கேட்டுக் கொள்வார். தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளைக்கு உற்சாகம் பெருகும்போது, “விடுங்கிறேன், “பனியின் விந்துளி” ஆமாம், திருப்புகழ் அவுகதானே ‘ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்’: அவுக கொன்னக்கோலை நாங்கள் தொத்திக்கிடறோம்; ஆனந்தமா நடக்கட்டும்” என்று கலந்து கொள்வார். மனஸினால் ஸ்மரிக்கக்கூட முடியாத வேகத்தில் கொன்னக் கோலும் கஞ்சிராவும் மின்னல் பறக்கும். (லயவின்யாஸத்தின் முன்னணியில் இருந்த பக்கிரியா பிள்ளையைத் தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை தமாஷாக ‘ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்’ என்று சொல்வார்.)

“பக்கிரியா பிள்ளை ரயில் பிரயாணம்” என்பது ஒரு பழமொழி; ஒரு அளவுக்குப் பிரக்யாதியுள்ளது. ரயில் புறப் படுமுன் அவர் திட்டப்படி இரண்டு மணி நேரத்துக்கு முன்பாகிலும் ரயிலடி சேரவேண்டும். பக்கிரியா பிள்ளை உபதேசத்தின் கடுமையால் சரியான நேரங்களில் ரயிலடி சேரும் வழக்கம் நாயனாப் பிள்ளைக்கு ஏற்பட்டது. இளம் வித்வானாக இருந்த காலத்தில், லயவின்யாஸத்தைக் காட்டிலும் வெற்றிலைப்பாக்குப் புகையிலையில் ருசி அதிகம். கச்சேரிப் பிரயாணத்தை முன்னிட்டு ரயிலடியைச் சேர்ந்த நாயனா பிள்ளை வெயிட்டிங் ரூமில் மெய்மறந்து வெற்றிலையில் சுண்ணாம்பு தீட்டிக்கொண்டிருக்க, ரயில் அடுத்த

ஊரைச் சேர்ந்துவிட்டது. பாட்டுக் கச்சேரி, தாம்பூலக் கச்சேரியுடன் ரயிலடியில் முடிந்துவிட்டது. பின் நாட்களில் ஒவ்வொரு கச்சேரிக்கும் முன்பாகக் கடிதத்தில் “ரயிலில் ஏறிக்கொண்டு சுண்ணாம்பு தடவலாம். வேலு மயிலுந் துணை” என்று பக்கிரியா பிள்ளையின் எச்சரிக்கை முந்திக்கொள்ளும்.

பக்கிரியா பிள்ளையின் குமாரர் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை கொன்னக்கோல் வித்வானாகப் புகழ் உள்ளவர். சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை, மதுரை சோமசுந்தரம் கோஷ்டிகளில் காணலாம். சமீப காலம்வரை அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் வாய்ப்பாட்டு ஆசிரியராக இருந்தார். கோட்டு வாத்தியம் சாவித்திரி அம்மாள் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையிடம் தயாரானவர்.

பக்கிரியா பிள்ளையின் பிரிய சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர் நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை. ‘பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை’ இடுவதில் கவனம் உள்ளவர் பக்கிரியா பிள்ளை. ஒரு பிரபல வித்வான் அவரை அணுகிய சம்பந்தமான விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டார். தன் ஆசையை விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுமுன், சுவரன்களைக் காணிக்கை செலுத்திவிட்டு வணக்கம் செலுத்தினார். ஸ்வர்ணபுஷ்பக் காணிக்கையைக் கண்டவுடன் பக்கிரியா பிள்ளை விஷயத்தை விசாரித்துக்கொண்டார். “சேசே, என்ன மனுசன் ஐயா நீ? உனக்குத் தெரியாதது எனக்கு என்ன தெரியும்; பணத்தை வீணாக்காதே! எடுத்துக்கிட்டு போ!” என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்.

இரண்டொரு வித்வான்களின் வார்த்தைகளைத் தவிர வேறு விஷயங்களுக்குப் பிள்ளை கட்டுப்பட மாட்டார். கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளையைப் “பிரபு” என்று

மதிப்பவர். தனம்மாளிடம் தனி மரியாதை. 1931-ல் தவில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் பெண் ஒன்றுக்கு நீடாமங்கலத்தில் கல்யாணம் நடந்தது. ரசிகர்களின் கூட்டம் தாங்க முடியவில்லை. பெரும்பாலோர் வித்வான்கள். அன்று நாயனாப் பிள்ளையின் பாட்டு. தேக அசௌகரியத்தை உத்தேசித்துக் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளை பிடில் வாசிக்காமல் சபாநாயகமாக உட்கார்ந்திருந்தார். கச்சேரி ஆரம்பமாகப் பதினைந்து நிமிஷத்துக்குமுன் நாயனா பிள்ளை “பக்கிரியா பிள்ளை வந்துவிட்டாரா?” என்று தேடினார்.

பக்கிரியா பிள்ளையின் பெண் (பந்தநல்லூர் முத்தையா பிள்ளையின் மனைவி; நாட்டிய கலாநிதி மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் நாட்டுப் பெண்) இறந்து ஒரு வாரமிருக்கும். “பக்கிரியா பிள்ளை இல்லாமல் இந்தச் சபையில் கச்சேரி செய்வது பொருந்தாது; அவர் பந்த பாசம் கடந்த ஞானி; அவர் வந்தே தீருவார்; வந்தே தீரவேண்டும்” என்று நாயனா பிள்ளை பிடிவாதம் பிடித்தார். அரை மணிக்கெல்லாம் பக்கிரியா பிள்ளை, தட்சிண மூர்த்தி பிள்ளை, கோபாலகிருஷ்ண அய்யர் எல்லோருமாகக் கூடிக் கச்சேரியைத் தொடங்கினார்கள்.

‘வறுமையிற் செம்மை’ பக்கிரியா பிள்ளையின் லட்சியம். தொழில் கௌரவத்தையும் சொந்த கௌரவத்தையும் காற்பாற்றிய வித்வான்களில் உச்ச ஸ்தானம் பெற்றவர். அவர் ராஜமன்னார்குடியில் ஸ்தாபித்த அருணகிரியார் மடத்தில் இன்றும் பூஜை நடந்து வருகிறது.

புதுக்கோட்டை தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை

புதுக்கோட்டை அண்ணா கலகலப்பான வித்வான். ஆள் ஆஜானுபாகு; ஆறடி உயரம். தகுந்த பருமன். மூஞ்சி மொகரை யெல்லாம் விபூதி மயம். பாதாதிகேசம் வரை சந்தனக்காப்பு. பூசாரி குங்குமப் பொட்டு. சிவப்புப் புதுச்சேரி உருமால். அந்தக்காலத்துச் சங்கீத 'அண்ணா'க்களுள் இவர் மட்டும் மீசையுள்ள 'அண்ணா', கச்சேரி மேடையில் நுழையும்போது, "ஆண்டவனே முருகா! தம்பிசாமிநாது! பழனிவேலு" என்று ஒரே கூப்பாடு. "ஏ விதம் எல்லாம் சரி" "இவனுக்கு வேண்டியது அதுதான் இங்கிறேன்" இந்தப் பரிபாஷைகள் அவருடைய பரிவாரங்களுக்கும் அன்பர்களுக்கும் தான் விளங்கும். 'அண்ணா' சேர்ந்த கச்சேரியும் அப்படியே கலகலப்பும் விறுவிறுப்பாகவும் தான் அமையும். 'டல்' அடிக்கிற வழக்கமே கிடையாது. அவர் போடும் சத்தமும், கோஷமும் பைத்தியக்கார வேஷமாகத்தோணும். ஆனால் அதன் அதன் ரகசியம் அவருடைய சகாக்களுக்குத்தான் தெரியும். அவருடைய பரந்த அனுபவமும் மனப்பூர்வமான உள்ளன்பும்தான் இவ்வளவுக்கும் காரணம். 'ப்ரோகிரும்' போடும் வழக்கத்துக்கே அவர்தான் மூலபுருஷர்; கச்சேரிகளைகட்ட வேண்டுமானால் அண்ணாவின் உபதேசத்தை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதிலும் இளம் வித்வான்களுக்கு அவர் தகுந்த வழிகாட்டி. "ஆண்டவன்! ஆனந்தமா, கொஞ்சமா ராகம்பாடி, கச்சிதமா நாலு கீர்த்தனை. நாலு ஆவர்தம் லொரம் சின்ன பல்லவி, வீடு இங்கிறேன் - 2 களை எதேஷ்டம், கொஞ்சம் சில்லரை-போரும் இங்கிறேன். 8½ மணிக்குக்.

கச்சிதமா ஒரு திருப்புகழைப் பாடி - ஆமாம் ஒரு சின்ன தனி" என்று அடுக்கித் தள்ளி விடுவார். இதில் மயங்காத வித்வான்களோ, ரசிகர்களோ இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. கொஞ்ச நஞ்சம் இந்த ஆர்ப்பாட்டத்துக்கு மயங்காதவர்கள் அவருடைய வாசிப்பில் மயங்கியே தீருவார்கள்.

கச்சேரிக்கு முதல் பீடிகையிலிருந்தே எல்லாம் பெரு வாரியான ஆர்ப்பாட்டம்தான். பெரிய பேப்பரில் நாலே வரியில் கடிதம் நிறைந்துவிடும். 'நான்' என்ற வார்த்தை பேச்சிலோ, கடிதத்திலோ காண முடியாது. எல்லாம் 'இவன்' மயம். கையெழுத்துப் பிரம்மாண்டம். "தெழணு முர்த்தி" தன்னுடைய விலாசத்தில் கண்ணும் கருத்தும் உள்ளவர். 'மிருதங்க வித்வான் அல்லது கஞ்சிரா வித்வான்' போதாது. 'மிருதங்கம் அண்டு கஞ்சிரா' இருந்தே தீரவேணும். வெறும் 'புதுக்கோட்டை' செல்லாது. எப்போதும் 'புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம்' தான்.

'அண்ண'வின் மிருதங்கமும், கஞ்சிராவும் தனி. 'மிருதங்கம் சுத்த மத்தளம் அளவு' இப்போது வித்வான்கள் கையாளும் பெரிய வாத்யங்களின் பூர்வ ஆசிரமம் அண்ணவிடம்தான். 'மீட்டு, சாப்பு' பார்த்த வண்ணமாகத் தான் இருப்பார். கச்சேரி மேடையிலும் சரி, மீதிப் போதிலும் சரி, 'மீட்டுச்சாப்பு'க்கு ஒய்ச்சல் ஒழிவே கிடையாது. கச்சேரி மேடையிலும் அப்படியேதான். மீட்டு, சாப்பு, தொப்பி தட்டிய வண்ணமாக இருக்கும் கை. தேவகோட்டையில் ஒரு கல்யாணக் கச்சேரியில் காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளைக்கு மிருதங்கம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளை பிடில். சங்கராபரணராக ஆலாபனை ஆரம்பமாயிற்று. அண்ண, மீட்டுச்சாப்புச் சுத்தம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். இரண்டொரு தடவை நாயனாப் பிள்ளையும் கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளையும்

திரும்பிப் பார்த்தார்கள். மிருதங்கம் கொஞ்சம் கோளாறு அண்ணா அதே கவலையாக இருந்தார். 'ஸ்வரராக ஸுதா' ஆரம்பமாயிற்று. 'குண்டு குண்டா' எவ்வளவு அழகான மீட்டு! மாமூலாக நாயனா பிள்ளை 'மூலதார' சரணம் பாடுவது வழக்கம். திடீரென்று 'மத்தளதாளம்' புறப்பட்டது. அண்ணாவுக்கு கண் சிவந்து விட்டது. மிருதங்கத்தை நிற்க வைத்துவிட்டார். கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளை குறுக்கிட்டு 'வாசிங்கண்ணா' என்று ஒரு போடுபோட்டார். 'எனக்குத்தான் மத்தளம், தாளம், கெதி தெரியாதே. மர்த்தனம் நான் ஏன் செய்யணும்? பதினைஞ்சு வருஷமா இல்லாத இந்த சரணம் இன்னைக்கு எங்கிருந்து வந்தது? இங்கிறேன்? காஞ்சீபுரத்து ஐயாதான் நியாயம் சொல்லட்டுமே!" என்று கர்ஜித்தார். "ராகம் பாடும்போது நாகஸ்வர சம்பிரதாயமா? மிருதங்கத்தை ஏன் நோண்டிக் கொண்டே இருக்கணும்?" என்றபோதுதான் அண்ணாவுக்கு விஷயம் புரிந்தது.

பொதுவாக மிருதங்கம் அண்ணாவிடம் படாதபாடு படும். ஏற்றக்குறைச்சல் இம்மி அளவு இருந்தாலும் அவருக்கு நிம்மதிப்படாது. அதிலும் கச்சேரி மத்தியில் இடைஞ்சல் செய்தால் குடலுடன் மூட்டு நரசிம்மாவதாரத்துக்கு இரையாகும். ரசிகர்கள் ரசனைக்குறைவாக நடந்து கொண்டாலும் மிருதங்கத்துக்கு ஆபத்துதான். நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில், 'செம்மங்குடி' பாடும்போது சபையோர்கள் கொஞ்சம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். தொப்பியில் ஒரு பேய் அறை விழுந்தது. ரசிகர்களின் பேச்சுக் குரலுடன் சிரிப்பும் ஆரவாரமும் முற்றிப்போய் விட்டது. அவ்வளவுதான் மாப்பிள்ளை பழனிவேலுக்கு பிடிச்சது சனியன். ஒரே அறையில் பழனிவேலு கீழே சாய்ந்தார். சபையில் மூச்சு பேச்சு இல்லை. இடுப்பு வேஷடியினாலே அண்ணா பழனிவேலுக்கு விசிற ஆரம்பித்

தார். மாப்பிள்ளை மெதுவாகக் கண்ணைத் திறந்தார். “ஏ விதம் சரி இங்கிறேன். ஆண்டவன் ஆனந்தமா பாட்டும்” என்று அண்ணா மிருதங்கத்தில் ஒரு சாப்பு கொடுத்தார். கச்சேரி ஜின்சாம்புரம் ஆகிவிட்டது.

உலக அனுபவம் அதிகம். ஆனாலும் தெய்வ பக்தியிலும் அண்ணா ஆழ்ந்தவர். பல நாள் மௌன விரதம் இருந்து பெரிய தீக்ஷை வளர்த்துக் கொண்டார். பழனியில் அபிஷேகம் செய்து தன் பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றியபோது பல பெரிய கச்சேரிகளும் ஏற்பாடு செய்தார். ஒருநாள் வீணை தனம்மாளின் இரண்டாவது பெண் லக்ஷ்மிரத்தினம் பாட்டு நடந்தது. கும்பகோணம் வேணுசெட்டியார் மிருதங்கம். அண்ணா குறுக்கிட்டு, ‘செட்டியார் ஐயா அமிருதமா வாசிக்கருங்க. இந்த மாதிரி நிம்மதியா பாடின யார்தான் நல்லா வாசிக்க மாட்டாக? விழுந்துபிடுங்கின நானும் தொப்பியில் பேய் அறை அறையாமெ என்னசெஞ்சி கிடறுது? கொஞ்சம் நானும் கலந்துகிடறேன் செட்டியார் ஐயா. கொஞ்சம் மிருதங்கத்தை குடுங்க’ என்று கேட்டுக்கொண்டார். வெறும் ‘டேக்கா’, ‘கும்கி’ மயம்.

‘காரைக்குடி பிரதர்ஸ்’ வீணைக் கச்சேரியில் அண்ணாவும் கலந்து விட்டால் அமோகம்தான். கச்சேரி வித்வான் களுக்கும் ரசிகர்களுக்கும் ஒரே ஆவேசம்தான். அனுசரணை அண்ணாவின் விசேஷ குணம். சிநேக பாவத்திலும் சரி, கச்சேரியிலும்சரி, அண்ணா மிருதங்கமும், அவருடைய குரு மான்பூண்டியா பிள்ளை கஞ்சிராவும் வாசிப்பார்கள். பின்காலத்தில் அண்ணா கஞ்சிரா வாசிப்பார். அழகநம்பிப் பிள்ளை அல்லது ராமதாஸ் ராவ் அல்லது பாலக்காட்டு மணி அய்யர் அல்லது பழனி சுப்ரமணிய பிள்ளை மிருதங்கம் ஜோடி சேரும். மான்பூண்டியா பிள்ளை நாளில் கோனேரி ராஜபுரம் பாட்டுக்குப் பக்க வாத்தியம் வாசிப்பார்.

நாயனா பிள்ளை காலத்தில் பழனி முத்தையா பிள்ளை மிருதங்கமும் கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளையும் ஜமா கூடுவார்கள். சஞ்சீவ ராவ் கோஷ்டியில் அழகநம்பிப் பிள்ளையும், அண்ணாவும் கைகோர்த்துக் கொள்வார்கள். மணி அய்யர், அரியக்குடி அல்லது செம்மங்குடி கோஷ்டியார் சேருவார்கள். 'ஆலத்தூர்' சகோதரர்களுடன் 'பழனி' மிருதங்கத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு அண்ணா கஞ்சிரா வாசிப்பார். அண்ணாவுக்கு எந்தக் கோஷ்டியிலும் அவருடைய அனுபவத்துக்கும் யோக்கியதைக்கும் தக்க கௌரவம் உண்டு. அவர் ரிகார்டு செய்த இரண்டொரு பிளேட்டுகளிலிருந்து அவருடைய பெருமையைக் கொஞ்ச மாவது அனுபவிக்க முடியும். 'செம்பை' 'சித்தூர்' ரிகார்டு களில் தஞ்சாவூர் ராமதாஸ் ராவ் மிருதங்கம் சகிதம் அண்ணா கஞ்சிரா கொஞ்சநேரம் வாசித்தாலும் பதமான அத்தாட்சியாகவே இருக்கிறது.

அண்ணாவின் பாணியில் மிருதங்கச் சொற்களைத் தவிரத் தவில் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பது துர்பலம். மிருதங்கத்தின் நுட்பம் தெரிந்த பழனி சுப்ரமணியபிள்ளை பல மேடைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் இந்த உண்மையை விளக்குவதுண்டு. நேர்முகமாக அண்ணாவிடம் சிணை சொல்லிக் கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர்கள்: அவருடைய மகன் புதுக்கோட்டை ஸ்வாமிநாத பிள்ளை, எம். எஸ். சக்திவேல் (எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி யின் சகோதரர்), மதராஸ் வேணு நாயக்கர், தட்சிண மூர்த்தி ஆசாரியார். ஆனால், அண்ணாவைப் பூஜித்து அவருடைய பாணியில் மூழ்கிப்போன ஏகலைவர் அநேகர். கச்சேரியில் பாட்டைப் பின்தொடர்ந்து நிழலாகத் தொத்திக் கொள்வதில் அண்ணாவின் சாதுர்யம் அவசியம் காப்பி அடிக்க வேண்டியதுதான். கீர்த்தனைகளுக்கு 'டேக்கா' அமைத்துக் கொடுத்தால் கச்சேரியின்

‘டெம்போ’ விறுவிறுப்பு நல்ல முடுக்காக இருக்கும். அனுபவமும் அனுசரணையும் அண்ணாவின் சொத்து. காங்கிரஸ் பொன்விழாக் கச்சேரிகள் 1936ல் சென்னை தேனம்பேட்டையில் விமரிசையாக நூறுக்குமேல் நடந்தது. ஒருநாள் கச்சேரியில் செம்மங்குடி பூனிவாச அய்யர் பாட்டு, கும்பகோணம் ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை பிடில், அண்ணா மிருதங்கம். கச்சேரி ஆரம்பமான கொஞ்ச நாழிக்கெல்லாம் தபேலா மாதிரி இரண்டு மிருதங்கங்களை அடுக்கிக்கொண்டு அண்ணா ஒரே சாப்பு மயமாக வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். கச்சேரி ஜிஞ்ஜாம் ருதமாய்க் களைகட்டி விட்டது. கச்சேரி முடிந்தபின் கொட்டகைக்குப் பின்புறம் துரித காலத்தில் திரிஸ்ர நடையில் கூத்தாடிக் கொண்டு பாடிக் கொண்டிருந்தார். நெருங்கிய சிநேகிதர்களைக் கண்டவுடன் “ஆண்டவன் கச்சேரி இன்னைக்கி ஏவிதம் சரி. மனுசன் தவிக்கிறபோது கை குடுக்காமெ ‘இவன்’ ஏதுக்கு இருக்கான் இங்கிறேன்” என்று பெருமை அடித்துக் கொண்டிருந்தார். அதன் காரணம் சில ரஸிகர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் மட்டுமே தெரியும். கச்சேரிக்கு சில நாளுக்கு முன்தான் செம்மங்குடி இ. என். டி. (E. N. T.) நிபுணர்களிடம் ரண சிகிச்சை செய்துகொண்டார். சங்கீத விழா காரியதரிசி ஜி. கே. சேஷகிரியின் தாக்ஷண்யம் தட்ட முடியாமல் தேக நிலையையும் அசட்டை செய்து விட்டார். தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளையின் ஒத்தாசை யிருக்கும்போது ஒரு இடைஞ்சலும் பெரியதாகத் தெரியவில்லை.

பொதுவாக இளம் வித்வான்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதில் அண்ணாவின் ஆதரவைப் பெற்றவர்களில் முக்யமானவர் செம்பை ஆலத்தூர் பிரதர்ஸ், பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளையுடன் கோஷ்டியாக அண்ணா வலிய வந்து கச்சேரி நடத்தி வைப்பார்.

கச்சேரியில் உட்கார்ந்து விட்டால் விடுவிடுப்பில் கண்ணாகவே இருப்பார். தானும் சளைக்கமாட்டார், பாடகரையும் ரவிகர்களையும் சளைக்கவிட மாட்டார். இடம், பொருள், ஏவல் தெரிந்து 'தனி' ஆரம்பிப்பார், கச்சேரி டெம்போவுக்கு இடைஞ்சலானால் 'தனி' வாசிக்கமாட்டார். பாடகர் உழைத்துச் சளைத்திருந்தால் அவருக்கு 'ரெஸ்ட்' கொடுக்கும் வகையில் 'தனி' தொடங்குவார்.

மிருதகங்கத்தைச் சரியாக்குவதிலும் லயலின்யாசங்களைத் திட்டம் போடுவதிலும் ஓயா முயற்சி, எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளும்பொழுதும் அண்ணா தலையில் சொல் கட்டுகளையும் நடைபேதங்களையும் வாசிக்கச் செய்து ஆனந்தப்படுவார். இந்த வேகம் அவருடன் பிறந்தது. லயம் பிண்டமாகப் பிறந்ததால் பள்ளிக்கூடம் மட்டம் போட்டு விட்டு ஊர் சுற்றிய குழந்தையை அண்ணாவின் சொந்தக்காரர்கள் புதுக்கோட்டைப் பட்டாளத்தில் சேர்த்து விட்டார்கள். துப்பாக்கியை இடது கையில் பிடித்து கொண்டு வலது கையில் தாளம் போடுவார். மற்ற வேளையில் குல்லாவைக் கஞ்சிராவாக அடித்துத் தள்ளி வந்தார். தாயில்லாப்பிள்ளை. பிறந்த உடன் அண்ணாதன் தாயார் அமராவதியம்மாளைச் சீக்கிரம் இழந்து விட்டார். அப்பா ராமஸ்வாமிப்பிள்ளை அரண்மனை வைத்தியர். அதனால் அண்ணாவுக்கும் அரண்மனையிலும் செல்வாக்கு உண்டாயிற்று. ஆனால், அண்ணா அரண்மனைத் தோட்டத்துப் பாளைகளை யெல்லாம் கட வாத்தியமாக உருட்டிக் கொண்டிருந்தார். ராமநாதபுரம் பாஸ்கர ஸேதுபதியின் ஆதரவும், மிருதங்கம் நாராயணஸ்வாமி அப்பாவின் ஆசீர்வாதமும் கிடைக்கவே நாளடைவில் மிருதங்கம் வாசிக்கத் தொடங்கினார். காலமும் ஒத்துக்கொண்டது. வெகு சீக்கிரம் அண்ணா புதுக்கோட்டை மாண்புண்டியா பிள்ளையிடம் சிஷ்யரானார். அப்போது பல பெரிய புள்ளி

கள் தயாரானார்கள். கோனேரிராஜபுரம் வைத்யநாத அய்யர், பழனி முத்தையா பிள்ளை, சேத்தூர் ஜயீந்தார் சேவுகபாண்டிய தேவர் எல்லோரும் ஒரு குருவின் சிஷ்யர்கள். அண்ணா மிருதங்கம் மட்டுமல்லாமல் கஞ்சிரா வாசிப்பதிலும் பெரிய புள்ளி ஆகிவிட்டார்.

‘அண்ணா’ பக்க வாத்யம் வாசித்தால் வித்வான் களுக்கு அதே பெரிய கௌரவம். முருகனிடம் ஆவேசம் வந்தால் திருப்புகழ் பாடிக்கொண்டே கஞ்சிரா வாசிப்பார். ஆரம்ப காலத்தில் பிரபல நாடக கோஷ்டி பாலாமணி செட்டில் மிருதங்கம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். செல்வாக்கு ஓங்கி இருந்த நாளில் ஸரஸ்வதிபாய் ஹரிகதையிலும், கன்னையா நாடக கம்பெனியிலும் மிருதங்கம் வாசித்து வந்தார். அண்ணாவுடன் சேர்ந்து மேடையில் உட்காரும் பெருமைக்காக இலுப்பூர் பஞ்சாமி தவிலை மூட்டை கட்டி வைத்துவிட்டுப் பாட்டுக் கச்சேரியிலும் கஞ்சிரா சாதகத்திலும் இறங்கி விட்டார், மற்றப் பிரபல தவில் வித்வான் அபிநவ நந்தீசர் நீடாமங்கலம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை ஒரே தரம் அண்ணாவுடன் மேடை ஏறினர். செட்டிநாட்டில் பிரபுக்கள் ஒரு கச்சேரிக்குப் பக்க வாத்தியமாக ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளைக்கு விஷயம் தெரியாது கஞ்சிராவுடன் மேடைக்குப் போனவர் திடுக்கிட்டார். அண்ணா மிருதங்கத் துடன் வழக்கப்படி ஆர்ப்பாட்டத்துடன் அபிநவநந்தீசரை வரவேற்றார். தான் கஞ்சிரா வாசிப்பதே அண்ணாவை அவமதிப்பதாக எண்ணி மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அன்று முதல் கஞ்சிராவைத் தொடுவதில்லை.

அண்ணா 1936 மே மாதம் 25உ காலமானார். தோற்றம் 30-12-1875. அந்த மாதிரிக் கலகலப்பான வித்வான் ஸங்கீத கோஷ்டிகளுக்குக் கிடைப்பது சுலபமல்ல.

திருவாவடுதுறை ராஜரத்னம் பிள்ளை

இவர் ஒரு தனிப்பிறவி. சுகபாவத்தின் சிகரம். அதேபோல் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் உச்ச நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்து மாயிருப்பவர். பெருமிதம் ஒன்றே அவருடைய போக்கு.

கேவலம் கையொப்பம் இட்டும் — கொட்டை கொட்டை எழுத்துக்கள் ; அரைப் பக்கம் நிரம்பிவிடும். லெட்டர் பேப்பரும் வால் நோட்டீஸ் மாதிரித்தான். அதன் ஜோடி கவர் 15 அங்குலம் நீளமாகிலும் இருக்கும். தபால் இலாகாவுக்கு நல்ல லாபம்.

கவரின்மேல் அச்சிட்டுள்ள பட்டம் பதவிகளின் போக்கும் கொஞ்சமும் இளைத்தவையல்ல. ரொம்பவும் பொருத்தமான பட்டங்களும் கூட :— 'நாகஸ்வர சக்ர வர்த்தி' அகில உலக ஜோதி....."

நடையுடை பாவனைகள் : மோட்டார் கார் பெரிய ரதம். காலனுக்கு எட்டு மைலுக்குமேல் ஓடாது. கச்சேரி களுக்குப் பிரயாணம் செய்யும்போது, பக்கவாத்திய பரிவாரம் குடும்பம் சகலமும் காரில் அடங்கிவிடும். காதுகளில் மோட்டார் 'ஹெட் லைட்' டுக்குச் சமமான வைரக் கடுக்கன் ஜோடி ; அதை எஸ். ஜி. கிட்டப்பாவிடம் விலைக்கு வாங்கி அணிந்து கொண்டதாகச் சொல்லுவார்கள். ஜரிகை மயமான ஆடை. அழுத்த வர்ணங்களில் பட்டுச் சட்டை. கவுன்போலவும் கழுத்து முதல் பாதம்வரை சில சமயங்களில் அணிந்து கொள்வார். முதலாளி மட்டுமேயல்ல, 'செட்டிலுள்ள பையன்' களும் ஆடம்பரமான வேஷத்துடன்தான் இருப்பார்கள்.

பொடி டப்பி. பேர் பொடி டப்பியானாலும், டிரங்க்-என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பாபா கே. எஸ். வெங்கட்-ராமையா வெள்ளியும் பொன்னும் கலந்த பெரிய பொடி-டப்பியைப் பிரத்தியேகமாகத் தயாரித்து ராஜரத்னம்-பிள்ளைக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்.

வெற்றிலைப்பெட்டி, ஒரு கூட்ஸ்வண்டி மாதிரி இருக்கும். கூஜா ஒரு வெள்ளி 'டாங்க்'. இவ்வளவையும் தூக்கிக்கொண்டு ரயில் பிரயாணம் முதல் வகுப்பில்—பக்கஜமா உள்பட !

மனைவிகள் ஐந்து பேர். அநேகமாக சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது மூத்த மனைவி சாரதாம்பாள் அம்மாள் கணவருடனே வருவார். ஸ்வீகார புத்திரன் சிவாஜியும் வருவார்.

கலையிலும் சிகரத்தையடைந்தவர். சிறந்த பதவிகளை அடைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. திருப்பணி நடத்தும் மகாசன்னிதானங்களில் திருப்பனந்தாள், திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் மடங்களில் செல்வாக்கு இருந்தே தீரவேண்டும். மைசூர் அரண்மனையில் கௌரவ ஸ்தானம். இந்திய ஜனாதிபதி வருஷந்தோறும் உதவும் பரிசும் உரிய காலத்தில் பெற்றார்.

முக்கியமாகத் தென் இந்தியாவில் அவர் புகழ் பரவாத மூலை முடுக்கே இல்லை. மலையா சென்றபோது 'டோக்கி' யோவுக்கும் விஜயம் செய்த பெருமையைத் தானே சொல்வார். அவருடைய இயல்புக்கு ஏற்றபடி வார்த்தைகளும் பெருமிதமாகத்தான் இருக்கும். "இதுவரை ஒரு மேளக்காரப் பயலும் செய்யாத காரியமெல்லாம் செஞ்சுட்டேனுங்க" என்றுதான் சொல்வார்.

அவர் கையாண்டு வந்த நாகஸ்வரம் சக்ரவர்த்திக்கு, ஏற்ற வாத்தியம். பருமனும் நீளமும் பிரம்மாண்டம்.

பாரி வாத்தியத்தில் பாரி. சுமார் இரண்டரைக் கட்டை சுருதியுள்ள பாரி நாயனம் கடைசி நாட்களில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் போனவழி நாயனம் வரும்; நாயனம் போனவழி அவர் போவார். இந்த மனப் பொருத்தமும் ஒற்றுமையும் அலாதி. மெழுக்கைத் திரட்டு வதும், துளைகளை அடைப்பதும், பிடுங்கி எறிவதுமாக விரல்களுக்கு ஓய்வே இருக்காது. இரண்டு ஜதைமுக்குக் கண்ணாடிகள், ஒரு ஜோடி கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டு நாயனத்தின் துவாரங்களில் மெழுக்கைத் திணிப்பார்; உடனே மற்ற ஜோடியை போட்டுக்கொள் வார். மெழுக்கைப் பிடுங்கி எறிவார். நறுக்கு பார்ப்பதும் கெண்டைகளைச் சரி பார்ப்பதும் சீவாளி மாற்றுவதுமாகக் கைகள் துருதுருவென்று நோண்டிக்கொண்டே இருக்கும். இந்தப் பாரி நாயனத்தில் 'சுத்த மத்யமம்' சுத்தமாகப் பேசாது; 'பிரதி மத்யமம்' முந்திக்கொண்டு இடைஞ்சல் செய்யும். 'சக்ரவர்த்தி'யைப் புகழ்ந்து பேசும்போது சென்னை வித்வத் சபையில் நாகஸ்வர வித்வான் ஸங்கீத கலாநிதி திருவீழிமிழலை சுப்பிரமணிய பிள்ளை "ராஜ ரத்னம் பிள்ளை மெழுக்கை வைச்சு ஓட்டை அடைச்சா, எல்லாருமே அந்த மாதிரி செஞ்சா காலேவாறி விட்டு விடும்" என்று எச்சரிக்கை செய்தார்.

இந்த உண்மையை ராஜரத்னம் பிள்ளையே தான் இறப்பதற்கு ஒரு மாதம் முன் வாசித்த கச்சேரியில் நிரூபித்தார். 1956 நவம்பரில் ராஜரத்னம் பிள்ளை தாஸப் பிரகாச மண்டபத்தில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். படுக்கையாய்க் கிடந்து தேறியபின் முதல் முதலாக மேடையில் தோன்றினார். பக்க பலத்துக்கு கார்புறிச்சி அருணாசலமும் இரண்டாவது நாயனம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். குளிருக்குப் பயந்து பாலசரஸ்வதியின் தாயார் ஜெயம்மாளும் மேடைமேல் உட்கார்ந்திருந்தார். அவரைப்

பார்த்து ராஜரத்னம் பிள்ளை “ தடவித் தடவித்தான் வாசிக்க வேண்டி இருக்கிறது ” என்றதற்கு பதிலாக ஜெயம்மாள், “ ஆமாம், மடியில் கனம் இருந்தால் பயமாகத்தான் இருக்கும் ” என்றபோது தோடியில் ஒரு மின்னல் பறந்தது.

நாயனம் வாசிக்கும்போது மட்டுமே அப்போது அவரிடம் தனித்தென்பும் ஆவேசமும் காணப்பட்டது. உடல்நலம் ரொம்பவும் குன்றி இருந்தது. ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும்படி வைத்தியர்களும் ரஸிகர்களும் பிள்ளையை வேண்டிக் கொண்டார்கள் “ ரெஸ்டுங்களா? ஆமாம் நாலுபேராத் தோள்ளே தூக்கிக்கிட்டு போராங்களே, அப்ப தானுங்க நாயனத்துக்கு ரெஸ்ட்டு; எனக்கும் ரெஸ்ட்டு ” என்றார். அந்தச் சபதம்கூட நிறைவேறவில்லை. 12 உயிர் பிள்ளை காலமானார். அடையாற்றிலிருந்து சவக்கோலம் ஊர்வலமாக மைலாப்பூருக்குப் புறப்பட்டது. வழி முழுவதும் அவருடைய ரிக்கார்டுகளை ஒலிபெருக்கச் சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தார்கள். பிள்ளையவர்களைப் பிரிந்த சோகத்துக்கு அது பெரும் ஆறுதலாக இருந்தது. அதிர்ஷ்டவசமாக ராஜரத்னம் பிள்ளையின் ரிக்கார்டுகள் பெருவாரியாகக் கிடைக்கின்றன. சிகரம் வைத்தாற்போல் தோடி ஆலாபனை; பல்லவி, பைரவி, ஷண்முகப்ரியா, கரஹரப்ரியா, பந்துவராணி, சுபபந்துவராணி, மால்கோஸ், பேஹாக், நட பைரவி, வாசஸ்பதி ராகங்களுடன் பல கீர்த்தனங்களும், ‘சில்லரை’ உருப்படிகளும் வாசித்திருக்கிறார். சுமார் 15 ரிக்கார்டுகள் இருக்கின்றன. பல ரசிகர்கள் மணிக்கணக்காக ‘டேப்’ ரிக்கார்டிங் வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளில் ‘யோசனா கமலா லோசனா’ கீர்த்தனத்தின் விமரிசனம் பலே தமாஷ். ‘யோசனா’ ரிக்கார்டு வெளியீட்டின்போது பல பத்திரிகைகள் விமரிசனம் செய்தன. ராஜரத்னம் பிள்ளை அதைப் பொருட்

படுத்தவில்லை. ஆனால் சில நாட்கள் கழித்து ராஜரத்னம் பிள்ளை வீணை தனம்மாளைக் காணப்போனார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ராஜரத்னம் பிள்ளையின் மற்றொரு ரஸிகரும் தனம்மாளைக் காண வந்தார். ராஜரத்னம் பிள்ளையைப் பார்த்து “ஏண்டா ராஜரத்னம்! உன்னுடைய தர்பார்லே நாயகியை கலந்து வாசிச்சு விட்டாயாமே?” என்றார். வினயமும் விஷமமும் கலந்து அவர் கொடுத்த பதில் மறக்க முடியாதது. “ஆமாம். ஒரு நாயகி இல்லாத தர்பார் எப்படிங்க சோபிக்கும்? சொல்லுங்க” என்று சொல்ல எல்லோருமாகச் சிரித்தார்கள்.

மற்றொரு சமயம் தனம்மாளின் தேகநிலை கவலைக் கிடமானபோது தனம்மாளைப் பார்க்கப் போயிருந்தார். தனம்மாள் தம்பூரா மீட்ட ராஜரத்னம் பிள்ளை நாயனம் வாசிக்க வேண்டி நேர்ந்தது. கொஞ்சநாழி வாசித்தபின், “தம்பீ! இதென்ன ராகம்” என்று தனம்மாள் கேட்டார். “இல்லீங்கம்மா, கொஞ்சம் வாசல்பதி வாசிக்கலா மிண்ணு.....” என்று தயங்கும்போது “பேஷ்! இதான வாசல்பதி, எனக்குக்கூடத் தெரிஞ்ச ராகம், ஏதாவது பைரவி, கார்போதி வாசியுங்களேன்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். சிரித்துக்கொண்டே கன ராகங்களைப் பொழிந்து தள்ளிவிட்டார். பின் காலத்தில் இந்தச் சம்பவத்தைத் தன் சொந்தப் பாணியில் பிள்ளை விமர்சனம் செய்வார். “எங்கம்மா கிட்டப்போய் விளக்குமாற்றுப் பிரியா வாசிச்சா, என்ன கிடைக்கும் தெரியுமா?” என்று பெருமையடித்துக் கொள்வார். தனம்மாளுக்கு இரைச்சலான சத்தம் ரசிக்காது. ஆனால், ராஜரத்னம் பிள்ளையின் சங்கீதத்தில் அதிகப் பிரியம் உள்ளவர்கள். தம்பூராச் சுருதியுடன் ‘சக்ரவர்த்தி’ வாசித்தால் ரசிப்பார்கள். தம்பூராச் சுருதி சம்பிரதாயத்தைப் பிள்ளை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து பிரசாரமும் செய்துவிட்டார். தவில் பக்கவாத்தியம்

இருந்தால்கூட ‘கச்சேரி மேளம்’ வாசிக்கும்போது ஒத்தில்லாமல் தம்பூராச் சுருதிமட்டும் வைத்துக்கொள்ளுவார்: தம்பூராச் சுருதியுடன் ரிக்கார்டு செய்துள்ள பந்துவராளி ராக ஆலாபனை எத்தனைதரம் கேட்டாலும் ரசிகர்களுக்குச் சலிப்பதில்லை.

நாகஸ்வர சக்ரவர்த்திக்கு வாய்ப்பாட்டிலும் நல்ல பயிற்சி உண்டு. வீணை அல்லது பிடில் மிருதங்க பக்க ஜமாக்களுடன் அடிக்கடி கச்சேரி செய்வார். சாரீரத்திலும் நல்ல விறுவிற்றுப்பு உண்டு. எவ்வளவு விறுவிற்றுப்புப் பாட்டிலும் நாயனத்திலும் கைகூடினாலும் செளக்க கால விந்யாசத்தில் திருஷ்டியும் அஸ்திவாரமும் கண்யமானவை. திருக்கோடிகாவல் மகாவித்வான் பிடில் கிருஷ்ணய்யரிடம் சிகைஷ சொல்லிக்கொண்ட பெருமையை ராஜரத்னம் பிள்ளை விளக்குவார்: “ஒருநாள் பியாகடை வர்ணம் பாடிக்கிட்டு இருந்தேன். கமகம் கவனமே இல்லாமெ கொம்பு கொம்பா சொரங்களைப் பாடிக்கிட்டு இருந்தேன். ஐயா பிடில்லேகூட வாசிச்சுக்கிட்டு சொல்லிக் கொடுத்துக்கிட்டு இருந்தாங்க. அவுங்களுக்குக் கோவம் பிச்சுக்கிட்டுது. வில்லால் என் மூக்குலே ஒரு குத்து குத்தினாரு ரத்தம் பிச்சுக்கிட்டுது, அதுலே இருந்து கணவுலேகூட மொட்டைச் சொரம் பேசரதில்லை—வாய்ப்பாட்டானாலும் சரி, நாயனத்துலேயுஞ் சரி” என்று தன் குருவின் கடாஷ விசேஷத்தை விவரிப்பார்.

டி. என். ஆர். பிள்ளையின் தாய்மாமனான திருமருகல் நடேச பிள்ளை பிரபல நாகஸ்வர வித்வான். செம்பொன்னூர் கோவில் ராமஸ்வாமிப் பிள்ளை, மன்னார்குடி சின்னப்பக்கிரி பிள்ளை போன்ற பெரும்புள்ளிகள் செல்வாக்குடன் தொழில் செய்த நாட்களில் திருமருகல் நடேச பிள்ளையின் ராக பாவத்துக்கும் சுகபாவத்துக்கும் நல்ல மதிப்புண்டு. நடேச பிள்ளையின் ராக ஆலாபனையில்

புல்லாங்குழல் வித்வான் சரப சாஸ்திரிகள் மெய்மறந்த வரலாற்றைச் சங்கீத கலாநிதி மருங்காபுரி கோபால கிருஷ்ணய்யர் விவரிப்பதுண்டு. நடேச பிள்ளையிடம் நாயனப் பயிற்சி, திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணையிடம் வாய்ப்பாட்டுச் சிகைஷ. ராஜரத்னம் பிள்ளையின் பாணியைக் கோயம்புத்தூர் ராகவையர் பாட்டுக்கு ஒப்பிட்டு வினை தனம்மாள் கொண்டாடுவார்.

நல்ல சங்கீதத்துக்கும் சிநேகத்துக்கும் ராஜரத்னம் பிள்ளை கட்டுப்படுவார். மற்றபடி 'திருவாவடுதுறை அண்ணா'வை மேய்ப்பது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். பிஸ்மில்லா கோஷ்டியாரின் ஷெனாய் வாத்தியத்தில் சக்ர வர்த்திக்குப் பைத்தியம். ரிக்கார்டுகளைப் போட்டுவிட்டால், கட்டுக்கு அடங்கி, இருந்த இடத்திலேயே உட்கார்ந்து விடுவார். சில சமயங்களில் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்வார். வீணை தனம்மாள் குடும்பத்தில் அவருக்கு மரியாதை அதிகம். பிள்ளை கச்சேரிக்குத் தனம்மாளின் உறவினர் தம்பூர் சுருதிபோட முந்திக்கொள்வார்கள். "நீங்களா சுருதி போடறீங்க? வேறே யாராவது பர தேசிப் பயங்களை" என்று துடுக்காகத் தொடங்கிய வார்த்தைகளை விழுங்கிவிட்டு பிரம்மானந்தமாக வாசிக்கத் தொடங்கித் தானும் மெய்மறந்து விடுவார்.

மலேயா சென்று திரும்பிய வருஷம் பிள்ளையின் கச்சேரி சென்னை வித்வத் சபையில் ஏற்பாடாகி இருந்தது. பிள்ளை இரவு 9-30 மணிக்கு வாசிக்க வேண்டியவர்; 8 மணிக்கே வந்து சேர்ந்துவிட்டார். படேகுலாம் அலிகான் கச்சேரி அமோகமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. கூட்டம் ஏராளம். 'படே' கச்சேரி 9 மணிக்கு முடிந்ததும் சபையில் 4, 5 பேர்களே இருந்தார்கள். ரஸிகர்கள் வீட்டுக்குப்போய் சாப்பிட்டுவிட்டுத் திரும்ப அரைமணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. நாயனக் கச்சேரியை 9-30 மணிக்குத்

தொடங்காமற்போனால் வாறெலி அஞ்சலுக்கு இடைஞ்சலாகும். காலியாகவிருந்த சபையில் கச்சேரியைத் தொடங்க ஒருவருக்கும் மனம் இல்லை. பிள்ளை அப்போது 'ஐஸ் வாட்டர்' வேண்டுமென்று கேட்டார். பிள்ளைக்கு மதிப்புள்ள இருவர் முன்வந்தார்கள். ஒருவர் ஐஸ்வாட்டரும் கையுமாகப் பிள்ளைக்குச் சேவை கொடுத்தார். மற்றவர் சுருதிப் பெட்டியைப் போட ஆரம்பித்தார். கச்சேரியை ஆரம்பிக்கலாமா என்றவுடன் "ஆரம்பிக்கத் தடை என்ன? ரமணையச் செட்டியாரும் பாலசரஸ்வதியும் இருக்காங்க. சபையிலே சரியானவங்க ஒருத்தர் போதாதா?" என்று சொல்லிக்கொண்டே குறித்த நேரத்தில் கச்சேரியைத் தொடங்கிவிட்டார். பத்து நிமிஷத்துக்குள் ஹால் நிறைந்துவிட்டது. முன் அணியில் செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாஸ அய்யர், அரியக்குடி ராமானுஜ அய்யங்கார், பாபா வெங்கட்ராமையா, முடிகொண்டான் வெங்கட்ராமையர், ஆலத்தூர் சகோதரர்கள், திருவாலங்காடு சுந்தரரேச அய்யர், திருப்பாம்புரம் சுவாமினாத பிள்ளை, பாலக்காட்டு மணி அய்யர், பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை, அண்ணாஸ்வாமி பாகவதர்—ஒரே வித்வத் கோஷ்டி மயம். மணி ஒன்றாகிவிட்டது. கானடா, பேகடை, வராளி, ஒன்றைவிட ஒன்று பிரமாதம். கச்சேரியை நிறுத்த ஒருவருக்கும் மனமில்லை. வெளுத்து வாங்கிவிட்டார்.

இந்தக் கச்சேரியை அடுத்தடுத்து வரிசையாகப் பிரமாதமான கச்சேரிகள். 'மஹாராஜபுரம்' சஷ்டி அப்தபூர்த்தி, திருப்பாம்புரம் சுவாமினாத பிள்ளை வீட்டுக் கிரஹப் பிரவேசம், ருக்மிணி தேவியின் பிறந்தநாள் விழா. அன்று கச்சேரி முன்னணியில், ஸங்கீதகலாநிதி வீணை சாம்பசிவ அய்யர், சங்கீத கலாநிதி, சங்கீத சாஸ்திர விசாரதசங்கீதரத்ன வாசுதேவாச்சாரியார். கச்சேரி நின்றது. வாசுதேவாச்சாரியார் பேச ஆரம்பித்தார். கிருஷ்ணாவதாரத்

தின் வேணுகானத்துக்கு ஒப்பிட்டுவிட்டு ஒரே வார்த்தையில் பிரசங்கத்தை முடித்துவிட்டார். அந்த 'சீஸன்' ரொம்பக் குஷியான சீஸன்.

சாதாரணமாக உள்ள பக்கவாத்யங்கள் தான் தேவை. ஏனென்றால் கடுமையான லயவின்யாசங்களில் உற்சாகம் குறைவு. அதற்கு உதாரணம் அவரது கடுமையான வார்த்தைகளே போதும். "ரத்திமேளத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைத்தது நான்தான்" என்று சொல்லிக் கொள்வார். ஆனால், சில வருஷங்கள் ராஜரத்னம் பிள்ளையின் செட்டில் இலுப்பூர் 'பஞ்சாமி' தவில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த ஜோடியை வர்ணிப்பது எப்படி? ரிக்கார்டுகள் இல்லாதது பெருங் குறையிலும் குறை. மிகவும் சிறந்த ஜதை.

'சக்ரவர்த்தி'யின் சிஷ்யர்களுள் முக்கியமானவர்கள் டி. என். ஆர். நடராஜசுந்தரம் பிள்ளை, காருகுறிச்சி அருணாசலம் பிள்ளை. இருவரும் ராஜரத்னம் பிள்ளையின் கண்முன்பே சிறந்த பதவியை அடைந்துவிட்டார்கள். 'கக்காயி' நடராஜசுந்தரம் பிள்ளை டி. என். ஆர்.—ன் தமக்கை மகன். அவரும் பல பாட்டுகளை ரிக்கார்டு செய்துள்ளார். தன் மாமன் இறக்கும் சில மாதங்களுக்கு முன்பே காலமாகி விட்டார். ராஜரத்னம் பிள்ளையின் 5-வது மனைவியாரும் நாகஸ்வரக் கலையில் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்.

டி. என். ஆர். சினிமாவையும் ஒருகை பார்த்து விட்டார். 'கவி காளமேகம்' படத்தில் டி. வி. நமச்சி வாயத்துடன் நடித்தார். அவர் பாடிய சில ரிக்கார்டுகள் வெளியாகி இருந்தன.

இவ்வளவு மட்டுமா! 'சக்ரவர்த்தி' சாகித்ய கர்த்தா வாகவும் விளங்கினார். கல்யாணியில் சிவகுருபரனே

பாட்டை அவர் அடிக்கடி வாசிப்பதுண்டு; ரிக்கார்டு செய்திருக்கிறார்.

கடைசி நாளில் உடல்நலம் குறைந்திருந்தது; பணமுடையும் அதிகம். ஆனால் அவர் நாகஸ்வரம் வாசிக்காமல் உயிர் வாழ்ந்தது ஒருநாள் கூட இல்லவே இல்லை. டிசம்பர் 11உ யன்றே ஆலப்புழை கச்சேரிக்குப் பின் சென்னை திரும்பினார். ரயிலிலிருந்து இறங்கியதும் இறங்காததுமாக 'கானடா'வை வெளுத்துக்கொண்டு மணிக்கணக்கில் வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். அன்று இரவு நாடகத்தில் வருலான தொகையை நடிகவேள் எம். ஆர். ராதா சக்ரவர்த்திக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினார். ஒரு வருஷமாகவே ராஜரத்னம் பிள்ளைக்குப் பல வகையிலும் உதவி செய்து அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து வராமல் தடுக்க உபாயங்கள் தேடிவந்தார்கள். 1956 ஜனவரி 1உ மாரடைப்புக் கண்டபோது டாக்டர் மேத்தா, டாக்டர் அருணாசலம் ஆகியவர்கள் இலவச வைத்தியம் செய்து வந்தார்கள். தாசப்பிரகாசா ஹோட்டலில் இலவசமாகத் தங்கப் பலநாட்கள்வரை ஹோட்டல் முதலாளி சீதாராமராவும், மாணேஜர் ஆனந்தராவும் ஒத்தாசை செய்தார்கள். நகைச்சுவை மன்னன் என். எஸ். கிருஷ்ணனும், டி. ஏ. மதுரமும் படாதபாடு பட்டு வந்தார்கள். இவ்வளவு ஒத்தாசையையும் சக்ரவர்த்தி இடைஞ்சலாகவே கருதிவந்தார். ஏனென்றால் நாகஸ்வரம் வாசிக்காமல் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளும்படி நண்பர்கள் புத்திமதி சொன்னார்கள். இந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கிய ஒத்தாசையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் 'டிமிக்கி' கொடுத்துக்கொண்டே கடைசிவரை நாகஸ்வரத்தை மட்டும்கைவிடாமல் பிடிவாதமாக இருந்தார்.

மதராஸில் கடைசி கச்சேரிகளாக டிசம்பர் 1உ மாலை மைலாப்பூர் ரஸிக ரஞ்சனி சபாவிலும் 2உ காலை அகில

இந்திய ரேடியோவிலும் வாசித்தார். உடல் நலம் குறைந்தபோது பலமுறை தடைப்பட்டு 1வ மைலாப்பூரில் வாசித்தபோது கச்சேரி வெகுநேரம் வளர்ந்துவிட்டது- அதன்பின் கொஞ்சம் ஓய்வு தேவை ஆகுமென்று நினைத்திருந்தார்கள். ரேடியோ ஊழியர்கள் நிலையம் சேருமுன் ராஜரத்னம் பிள்ளை நிலையத்தையடைந்து சாதகம்செய்யத் தொடங்கிவிட்டார். அவரே உத்தியோகஸ்தர்கள் வீட்டுக்கு தகவல் அனுப்பினார். நெருங்கிய உறவுள்ள ஊழியர்களைக் கண்டதும் “என்னாங்க, சம்பளத்தை வாங்கிக்கிட்டு வீட்டிலே தூங்கிநீங்க? நான் அஞ்சரை மணிக்கே வந்து வாசிச்சுக்கிட்டு இருக்கிறேனுங்க. அது கிடக்கட்டும் என்ன வாசிக்கணும் இன்னிக்கிசொல்லுங்க?” என்று அடுக்கிக் கொண்டு தன்யாசியை ஒரு வீசுவீசினார்- பதில் ஒருவரும் பேச முடியவில்லை; பிரமாதமான தன்யாசி. ஆனால் அவர் விடாக்கண்டராய் “என்ன வாசிக்கட்டும் சொல்லுங்க?” என்று தொந்திரவு செய்த வண்ணமாய் இருந்தார். “எது உங்களுக்கு சௌகரியமோ வாசியுங்களேன்” என்றால், “இது எனக்குத் தெரியாதா என்ன?” என்று மேலே கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார். ஸாவேரி விஸ்தாரமாக வாசிப்பதென்று ஒரு முடிவாயிற்று. அதற்குள் நேரமாகிவிடவே கேதாரம், “ராமா நீபைதனகு” கீர்த்தனமும் ஆரம்பமாகிவிட்டது. எல்லோருக்கும் கண்கலங்கிவிட்டது. அந்தக் கேதாரம் முடிந்தவுடன் அறையைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வந்து “ஸாவேரி இன்னொரு நாளைக்கு வாசிக்கிறேன். இன்னிக்கு வராளி வாசிக்கட்டுமா?” என்று கேட்டுக் கொண்டு வராளியை ஒருகை பார்த்துவிட்டார்.

அந்தக் கேதாரம்தான் சென்ற தீபாவளியன்று காலை வாஸ்தலியில் ஒலித்தது. ஒளிவீசியது அகில உலக இசைஜோதி.

லக்ஷ்மிரத்னம்மாள்

லக்ஷ்மிரத்னம், வீணை தனம்மாளின் இரண்டாவது பெண். சங்கீத கோஷ்டிகளில் இவரைச் 'சின்னக்குட்டி' என்று கூப்பிடுவார்கள். தன் தமக்கை 'பெரியகுட்டி' ராஜலக்ஷ்மியுடன் வெகு நாள் வரை 'தனம் பெண்கள்' என்ற பெயரில் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

லக்ஷ்மிரத்னம்மாளுக்கு கேஷத்திரிய பதங்கள், கனம் கிருஷ்ணய்யர், சுப்பராம அய்யர் பதங்கள் தாயார் சொத்து. தர்மபுரி ஜாவளிகள் தகப்பனார் சொத்து. இவர் தமது 52-ம் வயதில் 1940-ஜூலை 29உ இறந்த போது பிடில் வித்வான் செம்மங்குடி நாராயண ஸ்வாமி அய்யர் 'சங்கீத ரத்னம்' மறைந்ததாக அனுதாபப் பட்டார்.

அவர் செய்த கடைசி சங்கீத சேவை, இறப்பதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குமுன் நடைபெற்றது. 1940-க்கு முன் சில வருஷங்களாகவே உடல்நலம் மிகவும் குன்றியிருந்தது. 1939-டிசம்பரில் தேகம் கேவல நிலையை அடைந்தது. தான் கற்ற சங்கீதத்தை மாணக்கர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற மனோவியாதி கடுமையாகி விட்டது. எழுந்து நடமாடவும், பேசவும்கூடச் சக்தி இல்லை. கிராமபோன் ரிகார்டுகள், தனது 10-வது வயதில் கொடுத்த 'எத்தைக் கண்டு', 'ஏராநாபை' தவிர வேறு கிடையாது. சேலம் விஜயராக வாச்சாரியார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சில நண்பர்கள் லக்ஷ்மிரத்னத்திடம் சிகைஷை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். பாட்டுக்களை ரிகார்டு செய்வதற்காக விஜயராகவாச்

சாரியார் உறவினர் என். டி. வரதாச்சாரியார் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் தேகநிலை தலை யெடுக்க விடவில்லை. 1939-டிசம்பர் கடைசியில் திருவை யாறில் தியாகராஜ ஆராதனை நடைபெற்றது. தியாக ராஜரின் நினைவு நாளில் திருச்சி வானொலி நிலையத்தார் ஒரு விசேஷ நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். சில்பஸ்ரீ பத்திரிகை ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. வி. ராமச்சந்திரன், தியாகராஜரின் கீர்த்தனைகளைக் கொண்டு ராம நாடகம் தயார் செய்திருந்தார். சுமார் 50 அல்லது 60 கீர்த்தனை கள் அடங்கியவை. நிகழ்ச்சிக்கு ஒருநாள் முன்பே ஒத் திகை ஆரம்பமாயிற்று. சைதாப்பேட்டை மூர்த்திராவ் பாக வதரும், டி. கே. பட்டம்மாளும், டி. கே. நாகராஜனும் முக் கிய பாடகர்கள். பல அபூர்வ கீர்த்தனைகள் சேர்க்கப்பட்டு ந்தன. 20 பாட்டுகளைத் திடீரென்று சேகரிப்பதும், பாடம் செய்வதும் எளிதல்ல. நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தச் செய்தி லக்ஷ்மிரத்னம்மா னுக்குத் தெரிந்தது. சாகும் நிலையில் தியாகராஜ சேவை செய்ய வேண்டுமென்று ஆவேசம் வந்துவிட்டது. பல சங்கடங்கள் இருந்தபோதிலும், வானொலி நிலைய அதிகாரி எஸ். கோபாலன் லக்ஷ்மிரத்னம்மாளின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். ஒரு ஸ்ட்ரெச்சரில் படுத்துக் கொண்டு நிகழ்ச்சிக்குக் கால்மணி முன் லக்ஷ்மிரத்னம் ரேடியோ ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்தார். அந்தம்மாளின் தேக நிலையைக் கண்டதும் எல்லோரும் திடுக்கிட்டார்கள். கே. வி. ராமச்சந்திரனும், டி. கே. பட்டம்மாளும் வெகு உற்சாகத்துடன் லக்ஷ்மிரத்னம்மாளை வரவேற்றுப் பாட்டு ஜாபிதாவை மெதுவாக நீட்டினார்கள்.

மூர்த்திராவ் பாகவதரும் பட்டம்மாளும் பாடினது போக சுமார் 25 பாட்டுகள் ஜாபிதாவில் மிஞ்சி இருந் தன. அசாவேரியில் 'லேகனா நின்னு ஜூட்டு கொள்

‘னாரு’ மட்டும் கே. சி. தியாகராஜன் பாடினார். மற்றவைகளை எல்லாம் ஒத்திகையின்றி லக்ஷ்மிரத்னம்மாள் பாடினார். 90 நிமிஷத்துக்கு ஏற்பாடாகியிருந்த நிகழ்ச்சி மேலும் கூடுதலாக 45 நிமிஷம் நீண்டு விட்டது. இந்த அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு லக்ஷ்மிரத்னம்மாள் தியாகராஜ ஸ்வாமிக்கும், நிர்வாகிகளுக்கும் நன்றி செலுத்தினார். கே. வி. ராமச்சந்திரன், அடுத்தவார சில்பஸ்ரீ பத்திரிகையில் லக்ஷ்மிரத்னம்மாளைப் பெரிதும் பாராட்டினார்.

கே. வி. ராமச்சந்திரனும், அவருடைய குடும்பத்தாரும் வீணை தனம்மாளிடமும், சைதாப்பேட்டைத் திருமலாச்சாரியிடமும் சிஷை சொல்லிக் கொண்டவர்கள். கே. வி. ஆர்.-ன் சகோதரி கனகம்மாள் சீதாபதி அய்யர் ஆகியோர் தனம்மாளின் குடும்பத்தாரைப் பலவிதங்களிலும் எப்போதும் ஆதரிப்பவர்கள். தனம்மாளின் கடைசிநாள் வரை சீதாபதி அய்யரின் புதல்வி சாவித்திரிராஜன் தனம்மாளிடம் வீணை அப்பியாசம் செய்து வந்தார். இந்த உறவு நெருக்கத்தால் லக்ஷ்மிரத்னம்மாளையும் ஸ்ரீமதி சீதாபதி அய்யர் கொடைக்கானலுக்கு அழைத்துச் சென்று தன் வீட்டிலேயே சிகிச்சை செய்து வந்தார்.

அப்போது நாபா சமஸ்தான ராஜா கொடைக்கானலில் இருந்தார். ஸ்ரீமதி சீதாபதி அய்யரின் சிபாரிசின் பேரில் நாபா ராஜாவின் பெண்ணுக்கு லக்ஷ்மிரத்னம்மாள் பல மாதங்கள் வரை பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

கொடைக்கானலில் சிகிச்சை பெற்று வந்த இரண்டொரு மாதங்கள் லக்ஷ்மிரத்னம்மாளின் இறுதி நாட்கள். திரும்பி வந்த இரண்டொரு மாதங்களில் காலமாகி விட்டார். அப்போது வயது 52-க்குமேல் இருக்கும். அவர் சிஷை சொல்லிக் கொடுப்பதில் எவ்வளவு சிரத்தை காட்

டினாரோ, அவ்வளவு கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பாடமும் கற்றுக் கொண்டார் டாக்டர் சீதாபதி அய்யர். தனம்மாளின் சங்கீதத்திலும் குடும்ப நலத்திலும் ஊக்கம் காட்டியதுபோல், சங்கீத வித்வான் டைகர் வரதாச்சாரியாரையும் ஆதரித்து வந்தார். லக்ஷ்மிரத்னம்மாளும் டைகரும், ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் கொடைக்கானலில் வசிக்க நேர்ந்தது நல்ல பொருத்தமாயிற்று. தினமும் காலை 4 மணிக்குப் பாட்டு ஆரம்பமாகும். மாறிப் மாறி போட்டி போட்டுக் கொண்டு பாடுவார்கள். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை வீணாக்காமல் டைகரிடம் நவரோஜ் ராகத்தில் ஒரு வர்ணம் பாடம் செய்து கொண்டார். அதற்கு ஈடாக ஆஹிரியிலும் தன்யாசியிலும் ஒவ்வொரு பதம் பாடம் செய்து கொண்டார் டைகர். கொடைக்கானல் குளிரில் விடியற்காலம் பாடும்போது டைகரின் சாரீரம் மிகவும் பக்குவமாக இருக்கும். அந்தச் சூழ்நிலையில் டைகரைப் பாடச் செய்தவர்களும் பாட்டைக் கேட்டவர்களும் புண்ணியவான்கள் என்று லக்ஷ்மிரத்னம்மாள் புகழ்வார்.

லக்ஷ்மிரத்னத்துக்குப் பாடம் கற்றுக் கொள்ளுவதிலும் சிகைஷ சொல்லிக் கொடுப்பதிலும் ஊக்கம் அதிகம். கன்னி வாடி ஜமீந்தார் என். ஆர். அய்யர் சின்னக்குட்டிக்குப் பெரும் ஆதரவு கொடுத்தார். அவருடைய மருமகள் ஸ்ரீமதி ஆர். ஆர். அய்யரும் அவர் பெண்களும் வெகு நாள் வரை சிகைஷ சொல்லிக்கொண்டார்கள்; அவர்கள் கொடுத்த சன்மானத்தில் மிகவும் நிரந்தரமானது ஒரு ஜோடி மீராஜ் தம்புரா.

1936-முதல் மூன்று ஆண்டுகள் லக்ஷ்மிரத்னம் எர்ணாகுளத்தில் வசிக்க நேர்ந்தது. அந்தச் சமயம் கொச்சி அரண்மனையைச் சேர்ந்த ராஜகுமாரி மங்கு தம்பி ராட்டி இவரிடம் பாடம் சொல்லிக் கொண்டார். ராஜ

குமாரி செம்பை வைத்தியநாத பாகவதருடைய சிஷ்யை. விளம்பகால உருப்படிகளைப் பிரத்தியேகமாகப் பாடஞ் செய்ய வேண்டுமென்று ராஜகுமாரிக்கு லக்ஷ்மிரத்னம் மாளைப் பாகவதர் அறிமுகம் செய்வித்தார். எர்ணாகுளத்தில் வசித்தபோது, அப்போது கொச்சி திவானாகவிருந்த ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியாரின் புதல்விக்கும் சிகைஷை சொல்லிக் கொடுத்தார். தான் கற்ற வித்தையை வீணாகாமல் வலியச் சென்று, துரை, காசி என்ற இரு பிள்ளைகளுக்குப் பல அபூர்வ வர்ணங்களையும், தியாகராஜரின் பஞ்சரத்னக் கீர்த்தனங்களையும் சொல்லிக் கொடுத்தார். உதயமூர்த்தி பாகவதர் என்ற உபாத்தியாயரின் உறவினர் இந்த இரு பிள்ளைகளும். அவர்கள் இருவரும் பம்பாயில் சினிமா சங்கீத டைரக்டர்களாக உள்ளனர்.

லக்ஷ்மிரத்னத்துக்குப் பதங்கள், தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரி, தியாகராஜர் கிருதிகள் ஏராளமாகப் பாடம். நவக்கிரஹ கிருதிகளையும் பதங்களையும் பிரத்தியேகமாகக் கன்னிவாடி ஜமீன்தாரின் குடும்பத்தாரும் வழக்கறிஞர் டி. ஆர். வெங்கட்ராம சாஸ்திரியாரின் குடும்பத்தாரும் சேலம் விஜயராகவாச்சாரியாரின் குடும்பத்தாரும் கற்றுக் கொண்டார்கள். வித்வத் சபைகள் வருஷந்தோறும் நினைவு நாட்களைக் கொண்டாடும்போது லக்ஷ்மிரத்னம் கௌரவ ஸ்தானம் பெறுவார்.

பதம், ஜாவளிகள், தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரி உருப்படிகள் லக்ஷ்மிரத்னத்துக்குத் தன் தாயாரிடம் பாடம். காஞ்சீபுரம் நாயனாபிள்ளையிடம் பல அபூர்வ தியாகராஜ கீர்த்தனைகளைத் தெரிந்து கொண்டார். சிறுவயதில் மைசூர் கிருஷ்ண அய்யங்கார், பிடில் கிருஷ்ணமாச்சாரி, 'புளியோரை' கிருஷ்ணமாச்சாரி (டைகர் சகோதரர்), பட்டாபிராமையா, பிடில் அப்பாக்குட்டி (தஞ்சை பொன்

னையா பிள்ளை உறவினர்) முதலிய வித்வான்களிடம் விதவிதமான பாடல்களைப் பாடஞ் செய்து கொண்டார். தமிழ்ப் பாட்டுகளையும் பெரிய பொக்கிஷமாகச் சேர்ந்தபடியால், காங்கிரஸ் பொன்விழாக் கச்சேரியில், கச்சேரி முழுதும் தமிழ்ப் பாட்டாகவே பாடினார். இவைகளில் சில அரிய பாட்டுகள் (நாமக்கல்) டி. கே. சேஷ அய்யங்காரிடம் கற்றுக் கொண்டவை. லக்ஷ்மிரத்னத்திடம் சேஷ அய்யங்காருக்கு மரியாதையும் பிரியமுமுண்டு. கூடுதல் குறைச்சலான பாடல்களைத் திருத்த வேண்டுமென்று லக்ஷ்மிரத்னம் கேட்பார். “பிளாட்டிங் மாதிரி ஒத்தி எடுத்துவிட்டுடீர்களே! கூடுதல் குறைச்சல் எங்கே காணப்போகிறது” என்று சந்தோஷப்படுவார். தோடியில் “எந்நேரமும்” பைரவியில் “இனிமேல் அவருக்கும்” முக்கியமாகச் சேஷ அய்யங்கார் சொல்லிக் கொடுத்தவை.

சாகித்ய கர்த்தாக்களுள் திருவொற்றியூர் தியாகையரும், தென்மடம் நரசிம்மாச்சாரிலுவும், லக்ஷ்மிரத்னத்தின் ஆர்வத்தைப் பாராட்டுவார்கள். திருவொற்றியூர் தியாகையர் தினமும் தனம்மாளைச் சந்திக்க வருவார். தன் தகப்பனாரின் உருப்படிகளையும், தன் சொந்தக் கவனங்களாகிய அபூர்வ வர்ணங்களையும் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிக் கொடுப்பார். பக்தி ரசத்துடன் பல அபூர்வ ராகங்களில் அமைந்த வர்ணங்களையும், சின்னஞ்சிறு கீர்த்தனங்களையும் தென்மடம் சகோதரர்கள் (நரசிம்மாச்சாரிலு, வரதாச்சாரிலு) சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

லக்ஷ்மிரத்னம் தன் இறுதி நாள்வரை வித்யார்த்தியாகவே இருந்து வந்தார். கர்னாடக சங்கீதம் மட்டுமின்றிப் பிற சம்பிரதாயங்களிலும் ருசியுள்ளவர். கான் சாகேப் அப்துல்கரீம்கான் மதராஸில் வாசம் செய்தபோது, வெகுநாள் வரை அவரிடம் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம் கற்றுக்

கொண்டார். கொஞ்சமும் சிரமம் பாராட்டாமல் வாரத்துக்கு இருமுறை எழும்பூர் சென்று மிஸ். பாண்டில்மன் அம்மையாரிடம் மேனாட்டுச் சங்கீதமும் பயின்றார்.

பிரபுக்களின் ஆதரவு ஒரு பக்கம் இருக்க, வித்வான்களின் மதிப்பையும் லக்ஷ்மிரத்னம் பெற்றிருந்தார். ஏனங்குடி, பிஷாண்டார் கோயில், கோட்டுர், மருங்காபுரி, கன்னிவாடி சமஸ்தானங்களில் பலமுறை கச்சேரிகள் செய்து சன்மானம் பெற்றார். கொடைக்கானலில் நாராஜா அரண்மனையிலிருந்தபோது, குருநானக் தேவரைத் துதிக்கும் பாடல்களைத் தினமும் பாடுவார். ராஜாவும் ராணியும் “தர்சன் தேக” என்ற துதிப்பாடலை மிகவும் பாராட்டுவார்கள்.

மற்ற வித்வான்கள் நடத்தும் உற்சவங்களிலும் விழாக்களிலும் கல்யாணங்களிலும் அழைப்புப் பெற்றுப் பாட்டுக்கச்சேரி செய்வதை லக்ஷ்மிரத்னம் பெரிய கௌரவமாகக் கருதி வந்தார். கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளையின் வீட்டிலும் அவர் நண்பர்கள் வீட்டிலும் நடைபெறும் விசேஷங்களில் லக்ஷ்மிரத்னம் தவறாமல் பாடுவார். சில பாட்டுக்கள் பிள்ளைக்கு அதிகப் பிரியமாகையால், அவைகளைக் ‘கோவிந்தசாமிப் பிள்ளைக் கீர்த்தனைகள்’ என்றே சொல்வது வழக்கமாகி விட்டது. லக்ஷ்மிரத்னம் பாடும் பாட்டுகளில் தன்யாசி ராகபத வர்ணம் “ஏ மகுவ போதிஞ்செரா” யதுகுல கம்போதியில் “ஏமாட லாடின” பதங்களை ரொம்பவும் ரசிப்பார். “சிவதீக்ஷா” “ப்ராண ஸகுடு” போன்ற பாட்டுக்களைப் பாடும்போது கன்னிவாடி ஜமீன்தார் “குயில் தொண்டையில் (மேல் ஸ்தாயியில்) பாடு” என்று கேட்டுக் கொள்வதுடன், “தம்பட்டக்காரனை நிறுத்து” என்று மிருதங்கத்தை அடக்கிவிடுவார்.

மதுரைப் பொன்னுஸ்வாமிப் பிள்ளை, திருப்பாம்புரம் நடராஜ சுந்தரம் பிள்ளை போன்ற வித்வான்கள் தங்கள் ஊரில் கோயில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் நடத்தியபோது, தனக்குப் பாடக் கிடைத்த பெருமையை மறப்பதில்லை. மிருதங்கம் தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை மௌனவிரதமிருந்து பழனியில் பூஜை நடத்தினபோதும், லக்ஷ்மிரத்ன த்துக்குத் தனி அழைப்பு வந்தது. அன்று கச்சேரியில் டோலக் வேணுச் செட்டியார் மிருதங்கம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். கச்சேரி நடுவில் குறுக்கிட்டு தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை, “ஆண்டவனே! செட்டியார் ஐயா பிறும்மா னந்தமா வாசிக்கருங்க! இந்தமாதிரி ஸுஸ்வரமாக வாசிச்சு போடறேன் இங்கிறேன். இந்தமாதிரிப் பாடுனா நானும் அடக்கமாகத் தான் வாசிச்சுப் போடுவேன். விழுந்து பிடுங்கினாத் தொப்பியிலே அறையாமெ என்ன செய்யறது இங்கிறேன்” என்று மிருதங்கத்தை வாங்கிக் கொண்டார்.

கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளைக்கும் லக்ஷ்மிரத்னத்தின் பாட்டில் அதிகப் பிரியம். கீர்த்தனைகளைப் பொறுக்கி ஜாபிதா தயார் செய்து கொடுப்பார். “பூரிகல் யாணி கீர்த்தனை—அந்த பிரபுவுடைய கீர்த்தனை—நின்னு வினாகமரி—எனக்குக்கூட கொஞ்சம் புரியுங்க. அந்த முடுக்கு—ஏமாந்தா பல் உடைஞ்சு போயிடும்—அப்படி வச்சு இருக்காரு அந்தப் பிரபு” என்று சியாமா சாஸ்திரிக் கிருதியைத் தவறாமல் கேட்பார். “கடைசிலே நட்டு வனார் வீட்டுக் கீர்த்தனை. நீலாம்பரியிலே பாடி முடிச் சூடுங்க. ரெண்டு திருப்புகழ் மட்டும் பாடினா போரும்” என்று அடுக்கிக் கொண்டே போவார். பக்கிரியா பிள்ளை யிடம் பயபக்தி அதிகம். அவர் படுக்கையாய்க் கிடந்த போது அவருக்காக மன்னார்குடி சென்று இரண்டு மூன்று நாட்கள் அவர் முன் பாடிவிட்டு வந்தார். மன்னார்குடி

ராஜகோபால் தீட்சிதர்-கோயில் அர்ச்சகர்-சங்கீத ஞானத்தில் சிறந்தவர். அவர் ஸுஸ்வரமாகவும், ராகமாலிகையாகவும், அர்ச்சனை செய்தார். அதையுங் கேட்டு 'ஸ்ரீ ராஜகோபால்' கீர்த்தனை உள்பட கோவிலிலும் கச்சேரி செய்தே திரும்பினார்.

மற்றொரு சமயம், மன்னார்குடியில் குமரப்ப முதலியார் என்ற மிராசுதார் வீட்டுக் கல்யாணத்தில், முதல்நாள் லக்ஷ்மிரத்னம் கச்சேரியும், மறுநாள் காஞ்சீபுரம் நாயனாபிள்ளை கச்சேரியும் நடந்தது. கச்சேரியின் இறுதியில் வீட்டு முதலாளி தியாகராஜஸ்வாமி இயற்றிய 'ஜயது ஜயது' என்ற கத்யம் பாடும்படி நாயனாபிள்ளையிடம் கோரினார். "மன்னிக்க வேண்டும். நான் சாதாரணமாக அந்தக் கத்யம் எல்லாக் கச்சேரிகளிலும் பாடுவது வழக்கம். ஆனால், நேற்று லக்ஷ்மிரத்னம்மாள் பாடிக் கேட்ட பின் இனி நான் பாட என் மனம் ஒப்பவில்லை. அவ்வளவு அழகாகப் பிறர் பாடுவது சிரமம்" என்று நாயனாபிள்ளை கூறிவிட்டார்.

மைலாப்பூர் கௌரியம்மாள் பரத நாட்டியத்தில் புகழ் பெற்றுச் சமீபத்தில் ஜனாதிபதியிடம் விருதுபெற்றது நினைவிருக்கலாம். சிறு பிராயத்திலிருந்தே லக்ஷ்மிரத்னமும், கௌரியும் நெருங்கின தோழிகள். கௌரியம்மாளின் அபிநயம், பாவம் நிறைந்திருக்கும். ஆனால், கௌரி தலை யெடுத்த காலத்தில் பரத நாட்டியம் ஆதரவு இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே லக்ஷ்மிரத்னம், கௌரியின் பரத நாட்டியக் கச்சேரிகளில் பதம் பாடிக் கச்சேரியைச் சிறப்பிப்பார்.

கடைசி பத்து வருஷங்கள். லக்ஷ்மிரத்னம் உடல் நலம் குன்றிக் கஷ்டப்பட்டார். ஆனால், பாட்டுகளைச் சேகரிப்பதிலும் ரசிகர்களுக்காகப் பாடுவதிலும் உற்சாகம்

குறையவே இல்லை. இறப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அவருடைய நண்பர் தேவாரம் பிரம்மநாயகம் பிள்ளை அவர் வீட்டிலேயே வந்து தங்கினார். 'புலனைந்தும் பொறி கலங்கி' என்ற பாட்டைத் தினந்தோறும் அவரைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்பார். முடிந்தபோது தானும் கூடப் பாடு வார். நினைவு தவறும்வரை காம்போதிப் பதத்தின் சரணம் "சின்ன நாடி மொதலு" ஒலித்துக் கொண்டதான் இருந்தது. தகுந்த சிஷ்யர்களும் முன் வரவில்லை. ரிகார்டும் செய்யவில்லை. இந்தக் கவலையோடு சங்கீத ரத்னம் மறைந்து விட்டார்.

ஆனால், இரண்டு சம்பவங்களைப் பற்றிச் சாகுந்தருவாயிலும் பேசிக் கொண்டேதான் இருந்தார். தனது 10-வது வயதில் தனம்மாளுடன் தஞ்சாவூர் போயிருந்தார். அப்போது மிருதங்கம் நாராயணசாமி அப்பா வீட்டுக்குப் போய்ச் சரப சாஸ்திரியாரின் வேணுகானத்தைக் கேட்கும் புண்ணியம் கிடைத்தது. தனம்மாளின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கி, சாஸ்திரியார் பைரவி ஆலாபனை செய்து "கொலுவையுன்னாடே" வாசித்தார். மறக்க முடியாத அந்தப் பைரவியைப் பற்றி எந்நாளும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்.

1931-ல் ஒரு முறை தியாகராஜரின் தரிசனத்துக்காகக் திருவையாறு சென்றிருந்தார். கோவிலுக்குள் போகு முன், காவேரியில் ஸ்நானத்துக்கு இறங்கினார். ஆடிப் பெருக்கில் சிக்கிக்கொண்டு 300 கஜம் வரை போய்விட்டார். தியாகராஜரிடம் உள்ள நம்பிக்கையும் வைராக்கியமும் அவரைக் கைதூக்கி விட்டது. பரதநாட்டியம் வீணா பாஷணி அம்மாளின் மகன் பூனிவாசனும், கும்பகோணம் நாகஸ்வர வித்வான் பக்கிரிசாமியும் துணை போனவர்கள். கொஞ்சமும் நீந்தத் தெரியாதவர்கள். துணிச்ச

லாய் வெள்ளத்தில் இறங்கிவிட்டார்கள். வினாடிக்குள் மூவரும் கரையேறிச் சன்னிதி சேர்ந்தார்கள். தனக்கு அன்று தியாகராஜ ஆராதனை செய்யக்கிடைத்த புண்ணியத்தை லக்ஷ்மிரத்னம் மறந்ததே கிடையாது. முக்கியமாக அன்று “பரமாத்முடு” கீர்த்தனை பாராயணம் செய்தார். தனக்குத் துணை வந்த இரு பிள்ளைகளுக்கும் எல்லோருக்கும் துணை நின்ற தியாகராஜ சுவாமிக்கும் நன்றி செலுத்தி நினைவுபடுத்திக் கொண்டேயிருப்பார்.

மிருதங்கம் அழகநம்பிப் பிள்ளை

அழகநம்பிப் பிள்ளையின் கலைப் பெருமையை வர்ணிப்பது ரொம்ப கஷ்டம். எவ்வளவு வேணுமானாலும் அவரைப் புகழலாம். அவர் மாதிரி வாசித்துக் காட்ட அவருடைய சிஷ்யர்களோ, ரிகார்டுகளோ இல்லை. கொஞ்ச நாளைக்குமுன் மதராஸுக்குப் பரூஸிலிருந்து அனேகேலால் என்ற தபேலா வித்வான் வந்திருந்தார். சில வருஷங்களாகப் பிரபல வித்வான்கள் கிஷன்மகாராஜ், அஹமத்ஜான் திரக்வா சென்னைக்கு விஜயம் செய்து பொதுஜனங்களும் வித்வான்களும் பிரமிக்கும்படி வாசித்துள்ளார்கள். அனேகேலால் வாசிப்பைக் கேட்டு ஒரு தென்னாட்டு வித்வான் 'பன்னீரில் தோய்ந்த விரல்களின் வாசிப்பு' என்று மெச்சிக்கொண்டார். மற்றொரு ஜாம்பவான் "அழகநம்பிப் பிள்ளைதான் அனேகேலால்" என்று சுருக்கமாய் விமரிசனம் செய்தார்.

பாட்டுக் கச்சேரி, பரதநாட்டியம், வாத்தியக் கச்சேரி, காலக்ஷேபம் எந்தவகைக்கும் பொருத்தமான பக்கவாத்தியம். கேட்டவர்கள்தான் நம்ப முடியும்; ரசிக்கமுடியும். முதல் முதலில் அழகநம்பிப் பிள்ளை பரதநாட்டியக் கச்சேரியிலே தேர்ச்சியும் புகழும் அடைந்தார். சென்ற தலைமுறையில் புதுக்கோட்டை அம்மாளு, காரைக்கால் சாரதாம்பாள், கும்பகோணம் குப்பம்மாள், தஞ்சை ராஜாயி அம்மாள், பாய் வீட்டுச் சரஸ்வதி அம்மாள் ஆகியவர்கள் பரதநாட்டியத்தில் பெயர் பெற்றவர்கள். இவர்களில் பலரும் பொன்னையா, சின்னையா பரம்பரைச் சிஷ்யர்கள். அழகநம்பிப் பிள்ளையும் புரபசர் கே. பொன்னையாவின் தகப்பரூரான கண்ணுசாமி நட்டுவனரின் சிஷ்யர் என்றே

சொல்வதுண்டு. மிருதங்கம் பைரவம் பிள்ளை, பக்கிரி, தஞ்சாவூர் வைத்தியனாத அய்யர் ஆகியோரும் சின்ன மேளத்தில் தயாராகிப் பக்குவமடைந்ததாக அறிவாளிகள் சொல்வதுண்டு. முதிர்ந்த அறிவாளிகளிடம் பயிற்சியுடன், பரம்பரை சம்பிரதாயமும் அனுபவமும் அழகநம்பிப் பிள்ளைக்குக் கைகொடுத்தன.

1863-ல் ஸ்ரீரங்கத்தில் பிறந்து பிறகு பத்து வயதுக் கெல்லாம் பிள்ளை தன் தாய்மாமன்களான சுவாமினாத முட்டுக்காரர், வெங்கு முட்டுக்காரரிடம் சேர்ந்துவிட்டார். இளைமையிலிருந்தே நல்ல பயிற்சி. கேள்வி ஞானத்துக்கும் தஞ்சாவூர் வசதியாகவிருந்தது. மிருதங்கம் நாராயணஸ்வாமி அப்பா, தாஸ் சுவாமி, ஜட்காவண்டி பாபு ஆகிய வித்வான்களின் கீர்த்தி கொடிகட்டிப் பறந்த காலம். வெகுசீக்கிரத்தில் அழகநம்பிப் பிள்ளையும் முன்னுக்கு வந்துவிட்டார். அந்த நாளில் ராமனாதபுரம் சமஸ்தானம் வித்வான்களுக்குப் புகலிடம். பாஸ்கர சேது பதியின் ஆதரவு அழகநம்பிப் பிள்ளைக்குக் கிடைத்தது. கழுதைமேல் ஏறிச்சென்ற ராமனாதபுரப் பிரயாணத்தை ருசிகரமாக அழகநம்பிப் பிள்ளையே வர்ணிப்பார்.

“சின்ன மேளத்துக்குப் பலதடவை ராமனாதபுரம் போயிருக்கிறேனுங்க, அப்பெல்லாம் கழுதைமேல்தான் ஏறிக்கிட்டுப் போவனுங்க” என்று சுவாரஸ்யமாக விளக்குவார். சின்னமேளத்தில் அவருடைய வாசிப்பு ஒரே நாடமயமாக இருந்ததைப் பார்த்து ரஸிகர்கள் அவரை மேடைக் கச்சேரிகளுக்கு இழுத்துவிட்டார்கள். ரஸிகர்களின் உத்ஸாகம் ஒருபுறம். வித்வான்களும் பிள்ளையின் பக்கவாத்தியத்துடன் கச்சேரி செய்வதைப் பெரிய கௌரவமாகக் கருதினார்கள். சரப சாஸ்திரிகள், பூச்சி ஜயங்கார், திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யர், கோனேரிராஜபுரம்

வைத்தியநாதய்யர், காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளை, மஹாராஜபுரம் விசுவனாத அய்யர், அரியக்குடி ராமானுஜய்யங்கார், பல்லடம் சஞ்சீவராவ், திருச்சி கோவிந்தஸ்வாமிப்பிள்ளை, அனந்தராம பாகவதர் எல்லோருடைய கச்சேரிகளிலும் அழகநம்பிப் பிள்ளைக்குத் தனி மரியாதை உண்டு. தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை, கடம் கிருஷ்ணையர் போன்றவர்கள் கோஷ்டியிலும் பிள்ளைக்குத் தனிமதிப்பு. அனுசரணை அவருடைய இயற்கை. பாட்டுக் கச்சேரிகளைவிடப் புல்லாங்குழல், வீணை, பிடில் கச்சேரிகளில் பிள்ளையின் ஸுநாதம் விசேஷமாகப் பிரகாசிக்கும்.

பிள்ளையின் கலையை வாய்ப்பேச்சில் வர்ணிப்பதென்றால் ரஸிகர்கள் பொழிந்த ஆவேசச் சொற்களைக் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளையின் தனிப் பிடில் கச்சேரிக்கு அழகநம்பிப் பிள்ளையின் பக்கவாத்தியம் இணை இல்லாதது. “என்ன அடக்கமான வாசிப்பு!” “அடே அப்பா எல்லாம் பொடிச் சொல்தான்” “எல்லாம் மிருதங்கச் சொல்லேதவிர தவில் சொல்லுக்கு இடமே கிடையாது”, “பட்டாணி பொரிகிற மாதிரி மேல்காலச் சொல்” “கெண்டாமணி மாதிரி இருந்தாலும், பிடிலுக்கு இடைஞ்சலில்லாமெ, பிடிலோட பிடிலாக என்னபிளான்? என்ன மனோதர்மம்? வந்தசொல்வராமே!” “அடே யப்பா, அந்தத் தொப்பிக்கு மாவு வைக்கிற பக்குவமே அலாதினனா; கீழ் ஷட்ஜம் தொப்பியிலே என்னமா சேர்ந்துவிடும் தெரியுமா!” என்றெல்லாம் ரஸிகர்கள் அடுக்கிக் கொண்டே போவார்கள்.

கேலியாகவும் நிந்தாஸ்துதியாகவும் அழகநம்பிப் பிள்ளையைப் பாராட்டுவார்கள். ரஸக் குறைவானாலுங்கூட “அழகநம்பிக்கு ஒரு கண் இருந்தாப் போருமே” என்

பார்கள். மிருதங்க சுருதி சேர்ப்பது ஒரு தனிக் கலை. மிருதங்கத்தின் 16 கண்களையும் சமாளித்த சூரர்கள் மிகக் குறைவே. கச்சேரி நடுவில் மிருதங்கம் கலைந்தால் போதும்; வேறு தொல்லை தேவை இல்லை. 16-ல் ஒரு கண்ணைச் சுத்தமாகச் சேர்த்துக்கொண்டு மற்ற 15 கண்களில் உண்டாகும் இடைஞ்சலை வெளியில் காட்டாமல் நிர்வாகம் செய்யும் திறமை அழகநம்பிப் பிள்ளைக்கே உரித்தானது. கச்சேரியின் விருவிருப்பைக் குறைக்காமல க்ஷணத்தில் சுருதி சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வல்லமையைக் கண்டு விதவான்களும் ரஸிகர்களும் நன்றி பாராட்டு வார்கள்.

குழந்தையாக இருந்தபோது அழகநம்பிப் பிள்ளைக்கு வைகுரிகண்டு ஒரு கண்ணில் பூவிழுந்தது. நகைச் சுவையைப் பிள்ளை ரசிப்பார். கேலி செய்வோருடன் கை கோர்த்துக்கொண்டு காரியத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பார். “நம்ம கர்ணவதாரம்-அண்ணுவையே ஏற்பாடு செஞ்சுடுங்க இங்கிறேன். சன்மானம் ஏற்றக் குறைச்சலா இருந்தால் பரவாயில்லை. ஒருபடி கேவுரு இருந்தாக்கூடப் போருங்கிறேன்” என்று தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை கிண்டல் செய்வார். காரைக்குடி சகோதரர்களின் வீணைக்கச்சேரிக்குப் பக்கவாத்தியம் வாசிக்க அழகநம்பிப் பிள்ளைக்கு அழைப்பு வந்தது. மாமூலைவிட இருமடங்கு தரும்படி அழகநம்பிப் பிள்ளை கேட்டார். பிரபுக்களாயிருந்தவர்கள் பிள்ளையை மலிவாக அழைத்துப் போக எண்ணி இருந்தார்கள். பிள்ளை அவசியம் வாசிக்க வேண்டுமென்கிற தீவிரமும் ஒரு பக்கம். திடீரென்று பிள்ளையின் “ரேட்” உயர்ந்ததின் காரணம் கேட்டார்கள். “ரேண்டு வீணை ஆச்சுங்களே, இரண்டு மிருதங்கம் தேவை ஆச்சுங்களே” என்றார். இந்தப் பேச்சில் அவர்கள் பிள்ளையின் வலைக்குள் விழுந்து விட்டார்கள்.

பரதநாட்டியம், பாட்டுக்கச்சேரி, காலகேட்பம் ஒவ்வொன்றிலும் பக்கவாத்தியம் வாசிக்கும் பயிற்சி, சம்பிரதாயம் வெவ்வேறு. ஆனால் பிள்ளைக்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்புத்தான். பிள்ளையின் கீர்த்தி சிகரத்தில் இருந்தது. அப்போது திருப்பயணம் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியார் ஹரிகதையில் பாண்டித்யமும் புகழும் செல்வாக்கும் அடைந்திருந்தார். சாஸ்திரியாரின் கோஷ்டியில் சேர்ந்து கதையைச் சிறப்பித்த அழகை ரசிகர்கள் இன்றும் மறக்கவில்லை.

பிள்ளையின் கலைக்கு வாரிசு இல்லாது போனது ரசிகர்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றம். அவருக்கு நான்கு பிள்ளைகள். மூத்தவர்களான தங்கச்சாமியும், ரத்தினவேலும் கடைசி மகனான ஆறுமுகமும் பிள்ளையிடமே மிருதங்கம் பயின்றார்கள். முன்னுக்கு வரவேண்டிய வயதில் ஆறுமுகம் மிகவும் சிறு வயதில் காசத்துக்கு இறையானார். ஒருசமயம் கோட்டூர் கிருஷ்ணய்யர் வீட்டில் ஒரு கல்யாணம் நடந்தது. கன்னிவாடி ஜமீன்தார் மகனுக்கும், கிருஷ்ணையர் மகளுக்கும் விவாகம் நடந்தது. வீணை தனம்மாளின் பெண் லட்சுமிரத்தினம்மாள் பாட்டுக் கச்சேரியில் அழகநம்பிப் பிள்ளையின் ஒரு புதல்வர் மிருதங்கம் வாசித்தார். லட்சுமிரத்தினம்மாள் பாட்டிலும் அழகநம்பிப் பிள்ளையின் வாத்தியத்திலும் அங்குள்ள ரசிகர்களுக்கு அதிமோகம். கச்சேரிக்குப்பின் சன்மானம் நடந்தது. வீட்டு முதலாளி குறுக்கிட்டு “அழகநம்பிப் பிள்ளைக்கு இந்தமாதிரிப் பிள்ளை பிறக்கவேண்டாம்” என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்.

மூன்றாவது மகன் ராதாகிருஷ்ணன் கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளையிடம் பிடில் சொல்லிக்கொண்டார். ஆனால் அவருக்கு வாய்ப்பாட்டில் அதிக ருசியிருந்தபடி

யால் காஞ்சீபுரம் நாயனாப் பிள்ளையுடனும், பிறகு சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளையுடனும் சேர்ந்து பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளை இறந்தபின் அழகநம்பிப் பிள்ளை சிறிது சிறிதாகத் தொழிலிலிருந்து விலகிக் கொண்டார்.

திருவையாற்று உற்சவத்திற்குப் போகும்போதெல்லாம் அழகநம்பிப் பிள்ளையின் நினைவுவரும். கச்சேரிகளில் வாசித்த நேரம்போக உக்கிராணத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு வாழை இலை நறுக்கிக் கொண்டிருப்பார்.

ஐலதரங்கம் ரமணையச் செட்டியார்

ஸங்கீத ஜாம்பவன்களுக்கெல்லாம் முத்தண்ணை. ஐல தரங்கம் ரமணையச் செட்டியார் ஒரு விசித்திரப் பிறவி. அவரை வர்ணிப்பது கொஞ்சம் கஷ்டம். செட்டியாரோ தன் சுயசரிதை எழுதினால் அதைவிட ருசியான வரலாற்றைக் காணமுடியாது. ஹாஸ்யம், வினயம், குறும்பு, விவகாரம், ஸங்கீதம், பெரும் தன்மை இன்னும் பல அம்சங்களுக்கு அவர் ஒரு பீடம். வாக்கு வாதத்திலோ செய்கையிலோ அவரை மிஞ்சிவிட முடியாது. தேன் ஒழுகப் பேசுவார்; தன்னைத்தானே கேலி செய்து கொள்ளுவார்; ஒத்தாசை செய்வதில் முந்திக் கொள்வார். எவ்விதத்திலும் அவருடைய கை ஓங்கித்தான் இருக்கும்.

ஸங்கீத சர்ச்சைகளிலும் மஹாநாடுகளிலும் கச்சேரி களின் முன் அணிகளிலும் அவருடைய “மஞ்சிதி” அல்லது “ராமார்ப்பணம்” இடை இடையே ஒலிக்கும் குரல் ‘கணீர்’ என்று கேட்டால் பரவாயில்லை, கம்மலாகப் புகையும் சாரீரம். சரி ஆனையாவது கண்ணாரப் பார்த்துச் சந்தோஷமாக அளவளாவலாமே! கீர்த்தி பெரிசுதான், ஆனால் மூர்த்தி ரொம்பவும் சின்னது. அளவையும் அறிவையும் உத்தேசித்துச் செட்டியாரை அகஸ்தியராகவே கொள்ளலாம். செட்டியார் முன் பாடி ‘பேஷ் வாங்குவது’ வித்வான்களுக்குப் பெருமை. அவர் கைப்படப் பதக்கமோ வெகுமதியோ பெற்ற வித்வானின் பெருமைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் அளவிராது. ஸங்கீத நவமணிகளில் ஒருவரான மிருதங்கமணி அய்யரின் ஞானத்தைப் பாராட்டி எழும்பூர் ஜகன்னாத பக்த சபையில் நடந்த முதல் கச்சேரியில் செட்டியார் சபையின் சார்பாக ஒரு பதக்கத்தை அளித்தார். (1946-ல்

பிரசுரமான ஸங்கீத நவமணிகள் என்ற “தினமணி” வெளியீட்டில் நீலம் “காலஞ் சென்ற ரமணையச் செட்டியா”ரைப் பாராட்டியுள்ளார் !

செட்டியார் பரம ரஸிகர். ஸங்கீத லக்ஷணம் தெரிந்தவர் (வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காய் அல்ல). பிரபல மேடைகளில் ஜலதரங்கம் வாசிப்பார். திருச்சி கோவிந்தஸ்வாமிப்பிள்ளை பக்கவாத்தியம் உள்பட ஹார்மோனியம் கச்சேரி செய்து வெளுத்து வாங்குவார். கஞ்சிரா பக்கவாத்தியம் வாசிப்பது உண்டு. த்வாரம் வெங்கிடஸ்வாமி நாயுடு பிடி கச்சேரியில் கஞ்சிரா வாசித்ததுண்டு. பஞ்சமி பஜனைகளில் டாக்டர் சீமாவின் முக்கிய பக்கவாத்தியம் செட்டியாரின் கஞ்சிரா. ஆழ்வார்திருநகரி அப்பாத்துரை ஐயங்காரிடமும் சுப்பையரிடமும் ஜலதரங்கம் அப்பியாசம் செய்தவர். தியாகராஜ சுவாமியின் சிஷ்ய பரம்பரையில் வாலாஜாபேட்டை வித்வான்களிடம் எண்ணிறந்த கீர்த்தனைகள் பாடம். முன்னணியிலுள்ள இன்றைய பல வித்வான்களுக்கு ரமணையச் செட்டியாரின் சிஷ்ய. காஞ்சிபுரம் நாயனாபிள்ளைக்கு நூற்றுக்கணக்கான தியாகராஜ கீர்த்தனைகளைச் சொல்லிக்கொடுத்தார். செட்டியாருக்கும் அதில் தனிப் பெருமை. “நம்ப நாயனா பாட வோணும், கேக்க வோணும்; என் சாரீரத்தலே இருந்து வர்ர லொரங்களை நாயனாதான் புரிஞ்சுக்க முடியும்” என்று பெருமை அடித்துக் கொள்வார். எந்த அபூர்வ க்ருதியானாலும் ராகமானாலும் தண்ணிப் பாடம். செட்டியார் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாத ராக சர்ச்சை ரஸிக்காது. ராக லக்ஷணங்களை வித்வான்கள் ஆராயும்போது சில சமயம் சூடு ஏறிவிடும். ஒரு ஸம்பிரதாயத்துக்கும் மற்ற ஸம்பிரதாயத்துக்கும் ஒத்துவராது. தீர்மானங்களுக்கும் நடைமுதல் பழக்க வழக்கங்களும் கைகலக்கும்; செட்டியார் குறிக்கிடுவார். ஹாஸ்யமும் லக்ஷணமும் கை கோர்த்துக்கொண்டு சர்ச்சை

மேலே தொடர வழி ஏற்படும். செட்டியாருக்குத் தமிழ் சரளமாக மேடையில் பேச வராது. பாடி மெய்ப்பிக்க வசதியான சாரீர ஸம்பத்தும் இல்லை. ஆனால், இந்தக் கோளாறுகளே அவருடைய பஜபலம். சபையில் பேசின வித்வானைப் பார்த்து “நீங்க சொன்ன அபிப்பிராயமெல்லாம் ரொம்ப சரி, நல்ல அனுபவம், சாஸ்திரம், உங்க குடும்பமெல்லாம் எனக்கு 40 வருஷமாத்தெரியும். ஒரு சின்ன ‘மனவி’; நீங்க சொல்ற கிரமப்பிரகாரம் ஒரு உருப்படி நீங்க பாடி, நான் கேட்டா எனக்குக் கொஞ்சம் புரியும்; எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்ளுவாங்க” என்று மன்றாவார். பாடிக்காட்டியும் செட்டியாரை ஏய்க்க முடியாது, விடாகண்டர். “ராமார்ப்பணம் நீங்க பாடினது ஸங்கீதம்; சிரமம். ஆனா நான் 50 வருஷமாக் கேட்டது எஸ்ஸன்ஸ். கோமுட்டி சாட்சி அண்ணுட்டு சொன்ன போதாதுனு, நானு வேனுமுண்ணுப் பாடிக்காட்ரேன். ஆக்ஷேபணை இல்லை. பொறுமையா இருந்து கேழ்க்கவோணும்; பயந்து ஓடக்கூடாது! ஆனா நான் பாடறது எனக்கே சகிக்காது” என்று அடுக்கிக்கொண்டே பாட ஆரம்பித்து விடுவார். குழந்தைகள் ரயில் வண்டி விளையாட்டு விளையாடுவது மாதிரி இரண்டு கைகளும் ‘சுக் சுக்’ என்று புரளும். சங்கீதத்தின் கரைகண்ட வித்வான்களுக்கே செட்டியாரின் மதிப்பு விளங்கும். அவரைக் கேலி செய்யப் பிறருக்கு இடங்கிடைக்காது. அவரைப் பொறுத்தவரையில் கீர்த்தனங்களிலோ, ராகங்களிலோ அபூர்வம் என்பது கிடையாது. “செட்டியார்வாள்! அகாடமியில் பொண்ணையா பிள்ளை பைரவியில் ஸர்வந்தர்யாமி என்று ஒரு கீர்த்தனை பாடினாரே, கேட்டதே இல்லை” என்று ஒரு ஜாம்பவான் அவரைக் கேட்டார். “அதுவா? ஓ அம்மா! எங்க அம்மா 40 வருஷத்துக்கு முன்னே பாடுவாங்க. அதுக்கப்புறம் எனக்கும் மறந்து போச்சு” என்று சொல்லி

விட்டார். பாட்டு மட்டும் இல்லை. வித்வான்களைப் பற்றிக் கேளுங்களேன்! 'செட்டிகாரு பட்டே குலாம் அலிகான் வந்திருக்காரே அவர் பாட்டைக்கேட்க வேண்டாமா?' என்று ஒரு நண்பர், அழைத்தார். அரை மணிக்குள் 'பட்டே' பிரமித்து விட்டார். தமிழில் சக்கை போடு, 'பட்டே' புரிந்து கொண்டார். 'ரஹமத்தான்' க்ஷேத்திரிய ஸர்க் கல்; 50 Years சமாச்சாரம். Telegraph செய்த மாதிரி இருந்தாலும் "ரஹமத்தான்" பெயரைக் கேட்டதுமே, 'பட்டே' செட்டியாரின் வலையில் சிக்கிக் கொண்டார். கிருஷ்ணபாகவதுலு, சரபசாஸ்துருலு, திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணையர்வாள், மான்பூண்டியா பிள்ளை, திருமருகல் நடேச பிள்ளை, ஒவ்வொருவரைப் பற்றி வர்ணிக்கத் தொடங்கினால் நம் கண்முன் வந்து அந்த வித்வான்கள் தாண்டவம் செய்தே ஆகவேண்டும். காஞ்சீபுரம் தன கோடியம்மாள் குடும்பத்திலும், வீணை தனம்மாள் குடும்பத்திலும் சொந்தம் அதிகமாகப் பாராட்டுவார். ரமணையச் செட்டியார் மட்டுமேயல்ல. செட்டியார் குடும்பத்தார் சகலரும் அப்படித்தான். செட்டியாருக்கு இரண்டு தமையன்கள். மூத்தவர் முனிசெங்கல்வராய செட்டியார், தபால் இலாகா உத்தியோகஸ்தர். இரண்டாவது சகோதரர் சுப்பிரமணிய செட்டியார், ஒண்ணந்தரமான ஞானஸ்தர். லட்சிய ஞானம்தான். இடது கையை ஒரு தரம் வீசினால் மிகவும் உயர்ந்த ஸங்கீதம் நடக்கிறதென்று அறிகுறி. ஸங்கீத கோஷ்டிகளுக்கு மொத்தமாக இந்த இரண்டு பேரும் 'பெத்த அண்ணா' 'சின்ன அண்ணா'. அதே மாதிரி அவர்களுடைய மனைவிமாரும் 'பெத்த வதெனெ', 'சின்ன வதெனெ', 'மன தனகோடி', 'மன நாயனா', 'எங்க தனம்மா' என்று இரு ஸங்கீதக் குடும்பத்துடனும் உறவு கொண்டாடுவார்கள்.

தனம்மாள் அநேக வருஷங்கள் ரமணையச்செட்டியார் வீட்டிலேயே தங்கி இருந்தார்கள். எப்போதுமே அம்மாளுக்கு ராஜோபசாரம், பூஜோபசாரம் தான். சில நாட்களுக்கு முன் ஆந்திர ஸங்கீத நாடக அகாடமித் தலைவர் சில ரஸிகர்களுடன் தன் ஸங்கீத நினைவுகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ரமணையச் செட்டியார் புண்ணியத்தில் தான் அவருக்குத் தனம்மாளுடைய வீணை கேட்கும் லந்தர்ப்பம் கிடைத்தது! செல்லப்பல்லி ராஜாவைக் கேளுங்கள். முதன் முதலில் ரமணையச் செட்டியார்தான் பாலசரஸ்வதியின் பரதநாட்டியத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்! ரமணையச் செட்டியார் 20, 30 வருஷங்கள் ஸ்ரீராமநவமி உற்சவம் நடத்தி வந்தார். அந்த உற்சவத்தில் வருஷா வருஷம் 15 கச்சேரிகளுக்குக் குறையாமல் நடக்கும். தனம்மாள் குடும்பத்தாருடைய கச்சேரிகள் 4, 5 இருக்கும். இரண்டு மூன்று கச்சேரி காஞ்சீபுரம் தனகோடி அம்மாள் குடும்பத்தாரின் கச்சேரிகள் நடைபெறும். நாயனா பிள்ளையின் சிஷ்யர்களின் கச்சேரி இரண்டொன்றும் உண்டு.

பெரிய புள்ளிகளில் பல்லடம் சஞ்சீவராவ், நாகராஜராவ், கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளை, நாயனாப் பிள்ளை, அரியக்குடி, முசிரி, சித்தூர், திருப்பாம்புரம், மன்னார்குடி ராஜகோபால் பிள்ளை எல்லாரும் உற்சவத்தை அமோகமாக நடத்திவைப்பார்கள்.

முன்னுக்கு வரவேண்டிய இளம் வித்வான்களுக்கும் செட்டியார் உற்சவத்தில்தான் அரங்கேற்றம்.

எந்தப் பிரபு வீட்டில் சென்னை ராஜதானிக்குள் கல்யாணம் நடந்தாலும் செட்டியாரைக் கலந்துதான் கச்சேரிகள் ஏற்பாடாகும். அந்த நாளில் வைசியச் செட்டியார்கள் வித்வான்களை மிகவும் ஆதரித்துச் சன்மானம்

செய்வது வழக்கம். செட்டியாரின் சிபாரிசில் சென்னை விஜயம் செய்தவர்கள் பலர். ஸங்கீத சபைகளுக்கும் செட்டியாரின் சிபார்சு அதிகம். முதன் முதலாகச் சென்னைக்குவரும் வெளியூர் வித்வான்களும், வித்தியார்த்திகளும் செட்டியாரிடம்தான் தஞ்சம். 'இல்லை' என்ற பேச்சே கிடையாது. முதல் முதலாகச் சென்னை வரும் வித்வான்களுக்குத் தங்குமிடம் செட்டியார் வீடுதான். 'செட்டி சத்திரம்' என்றுகூடக் கிண்டல் செய்வதுண்டு. பிழைப்பை நாடி வந்தவர்களுக்கு 'டியூஷன்' செட்டியார் தயவில் ஏற்பாடாகும். சென்னைச் சங்கீத சபைகளில் முதல் கச்சேரி செய்த வித்வான்கள் செட்டியார் சிபார்சைப் பெற்றவர்கள் "நம்ப வூட்டுலேயே பிரம்மானந்தமா இருங்கோ; நம்ப அய்யாசாமி அய்யர் ஹோட்டல்லேநான் சொல்லிடறேன்; அங்கேயே சாப்பாடு சாப்பிடலா"மென்று சீட்டு எழுதிக் கொடுத்துவிடுவார். அநேகமாக ராமநவமி உற்சவத்தில் இளம் வித்வான்களுக்கு அரங்கேற்றமும் தகுந்த விளம்பரமும் கிடைத்துவிடும். கேள்வி ஞானத்தை விருத்தி செய்துகொள்ளவும் அவர்களுக்கு அது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பமும் ஆகும். செட்டியார் ஏலச்சீட்டு நடத்துவார். தினமும் கணக்குப்புத்தகமும் கையுமாகத் திக்விஜயம் காலை யிலும் மாலையிலும் புறப்படுவார். பல பிரபுக்கள் சந்தாதாரர். இளம் வித்வான்களைக் கூட அழைத்துப்போய் அறிமுகம் செய்து வைப்பார். மாலை வேளைகளில் நடக்கும் கச்சேரிகளையும் கேட்கச்செய்து நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்துவிடுவார். ரமணையச் செட்டியார் சிபார்சு தவறினாலும் சின்னண்ணாவின் சிபார்சில் சிக்காத பிரபுவோ காரியதரிசியோ மிகவும் அரிது. செட்டியார் வீட்டு ராமநவமி உற்சவக் கச்சேரித் திட்டங்களைப் பார்த்தால் செட்டியாருடைய பரந்த உறவு தெளிவாகும். எத்தனை பாட்டுக் கச்சேரிகள்: காஞ்சீபுரம் நாயனா

பிள்ளை, அரியக்குடி, முசிறி, சித்தூர், மன்னார்குடி ராஜகோபால் பிள்ளை, பெங்களுர் நாகரத்னம்மாள், கோலார் நாகரத்னம்மாள், காஞ்சீபுரம் தனக்கோடி சகோதரிகள், காஞ்சீபுரம் குப்பம்மாள் சகோதரிகள், நெருர் ரங்காச்சாரியார், தனம்மாள் பெண்கள், சாத்தூர் கிருஷ்ணையங்கார், பிடாரம் கிருஷ்ணப்பா, டைகர்.

பிடில் வித்வான்கள் : கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை, மருங்காபுரி கோபாலகிருஷ்ணையர், திருப்பாற்கடல் ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், சேத்தூர் சுந்தரேச பட்டர், செம்மங்குடி நாராயணசாமி அய்யர், இந்திரகோபால் செட்டியார், மேச்சேரி சுந்தர சாஸ்திரியார், தென்மடம் நரஸிம்ஹாச்சாரி, வரதாச்சாரி, கொண்டித்தோப்புப் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை, சிவசுப்பிரமணிய அய்யர், சேலம் காளியப்ப பிள்ளை.

வீணை : தனம்மாள், தென்மடம் வரதாச்சாரி.

மிருதங்கம் : தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை, அழகநம்பிப் பிள்ளை, பழனி முத்தையா பிள்ளை, சுப்பிரமணிய பிள்ளை, வேணு நாயக்கர், வேணுச் செட்டியார், பீதாம்பர தேசாய், மதுரை முத்து முதலியார், அகிலேசுவர அய்யர், முத்துஸ்வாமி தேவர், புதுக்கோட்டை ரங்கையகி, மன்னார்குடி கோவிந்தஸ்வாமிப் பிள்ளை.

ஹரிகதை : பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியார், பன்னிபாய், சரஸ்வதிபாய், பத்மாசனிபாய், ஞானம்மாள், ஸ்ரீரங்காச்சாரி, சடகோபாச்சாரி.

பரதநாட்டியம் : பாலசரஸ்வதி, பங்கஜாட்சி, மைலாப்பூர் கௌரி, ஜீவரத்தினம் (பன்னிபாய் சகோதரி).

புல்லாங்குழல் : ஸஞ்சீவராவ், நாகராஜராவ், சுவாமி
நாத பிள்ளை, சுப்பராவ், சேலம் ரங்கதாஸ், லட்சுமி
காந்தம், வாளாடி ருக்மிணி.

கொன்னக்கோல் : பக்கிரியா பிள்ளை.

இன்னும் எத்தனையோ மகானுபாவர்கள். இவ்வளவு
வித்வான்களையும் பொதுஜனங்கள் இலவசமாகக் கேட்கும்
வசதி கிடைத்து வந்தது. சங்கீத வளர்ச்சிக்குப் பெரிய
உதவி ஆயிற்று. செட்டியாருடைய 'பெத்த அண்ணா'
வில்லிவாக்கத்தில் குடிபோனதால் வில்லிவாக்கத்திலும்
சங்கீதம் வளர உதவியாக விருந்தது.

இந்த உற்சவ நாட்களில் காலையிலும் தமாஷாகக்
கச்சேரி செய்வார்கள். வீணை தனம்மாள் அனேக
வருஷங்கள் செட்டியார் வீட்டிலேயே இருந்ததால் வெள்
ளிக்கிழமை தோறும் வீணைக் கச்சேரி தவறாமல் நடை
பெறும்.

கச்சேரிகள் ஓய்ந்தபின் இரவு நேரங்களில் வித்வான்
கள் சர்ச்சைகள் விளையாட்டாகவும் விளையாகவும் நடக்
கும். விசுராந்தியாக ஒரு பீடி பிடித்துக்கொண்டே ஊக்கம்
உள்ளவர்களுக்குக் கீர்த்தனைகள் சொல்வார். புதைந்து
கிடந்த பல மணிகள் பிரசாரத்துக்கு வந்தன. "ஹெச்
சரிக்க காராரா" பஜனைக் கூடத்திலிருந்த கச்சேரி
மேடைக்கு ஏறிய பெருமை நாயனா பிள்ளையைச் சேர்ந்
தது. இதைப் பாராட்டிக் காலஞ்சென்ற கீர்த்தனாச்சாரியார்
சி. ஆர். பூர்ணிவாஸ அய்யங்கார் விமரிசனம் செய்தார்.
உண்மையில் அந்தப் பெருமை ரமணைய செட்டியாரைச்
சேர வேண்டியது. வீணை தனம்மாளின் புத்திரி லட்சுமி
ரத்தினம்மாள் ஒரு சபையில் மாளவ பூரீராகத்தில் "எவ
ருன்னாரு" கீர்த்தனையைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

‘சி. ஆர்.’ அந்தச் சபையில் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் ரமணையச் செட்டியாரைவிட இன்னும் ஸ்திரீயாகப் பிரம்மம் என்று அவரை பூஜிப்பார்கள். ‘இந்த மாளவ ஸ்ரீ கீர்த்தனை நான் பாடஞ்செய்யவேண்டும். ரொம்ப அபூர்வமான கீர்த்தனை’ என்றதும் அங்கிருந்த ரஸிகர்களுக்கு ஆச்சரியமாகவே இருந்தது. இந்தக் கீர்த்தனையும் பிரசாரம் ஆனதற்குக் காரணபுருஷர் ரமணையச் செட்டியார்.

ரமணையச் செட்டியாரும் “C. R.ம்” நெருங்கிய நண்பர்கள். பல விதவத் மேடைகளில் இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்திருக்கும் காட்சியைப் பல படங்களிலும் காணலாம். சென்னை, அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைச் சங்கீதக் கமிட்டிகளில் இருவரும் அங்கத்தினர். சென்னை விதவத் சபையிலும் எக்ஸ்பார்ட் கமிட்டி மெம்பர்.

விதவத் ஸபையார், பிரத்தியேகமாகச் செட்டியாரைக் கௌரவித்தார்கள். செட்டியாருக்கு இளமையிலிருந்தே ஸங்கீதத்தில் பைத்தியம். ஆனால் இந்தப் பிரமைக்கு முதல் காரணமாக இருந்தவர் அவருடைய தாயார் கனக வல்லித் தாயாரம்மாளும், அவர் தகப்பனர் சூரிச் செட்டியாரும் தான். அவருடைய பெற்றோர்கள் பாடிவந்த பக்திப் பாடல்கள்தான் செட்டியாருக்கு ஸங்கீத ஞானத்தையும் அறிவையும் வளர்த்தது.

செட்டியார் முக்கியமாக வாசித்துவந்த ஜலதரங்கத்தின் உபயோகத்துக்குத் தக்கபடி கீர்த்தனங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார். ‘மோஹன’ ராகத்தில் ‘பவனுத, கதனகு தூஹலத்தில்’ ரகுவம்ச, ‘தேவமனோஹரியில்’ கன்ன தண்டிரி கீர்த்தனங்களை வெளுத்து வாங்கி விடுவார். துரிதகால வின்யாசத்தை வர்ணிக்க வேண்டுமானால் அவருடைய பாஷையில் வர்ணித்தால்தான் பொருத்தமாக

இருக்கும்: “ அமோஹம் ” வாயுவேகம் மனோவேகமாக பறந்து விடுவார்.

ரமணையச் செட்டியாரின் குடும்பத்திலும் அவர்களுடைய அன்பிலும் வீணை தனம்மாளுக்கு பிரத்தியேகமான ஸ்தானம் இருந்தது. தனம்மாளுடைய வீட்டிலும்கூட அவ்வளவு சலுகை கிடையாது என்று சொல்லலாம். தனம்மாளுக்கு விசமமான சத்தங்கள் பரமவிரோதி. குழந்தைகளின் அழுகை குரல்கூட அம்மாளின் செவிக்கு எட்டக்கூடாது. வீணை வாசிக்கும்போது பெருமூச்சு சத்தம்கூட கேட்காமல் கட்டுப்படுத்துவதுண்டு. ரமணையச் செட்டியாரைப் பார்க்க வியாபாரிகள், பிரபுக்கள், வித்வான்கள் நாள் முழுவதும் நடமாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். அவ்வளவு பேரும் தனம்மாளின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உள்படும்படி செட்டியார் நடத்திவந்தார். தனம்மாள் செட்டியாரின் விருந்தினராக இருந்தாலும் செட்டியார் உள்பட செட்டியாரின் குழந்தைகள் உள்பட தனம்மாளின் சங்கீதத்துக்கு கட்டுப்பட்டு சேவை செய்வார்கள். வெள்ளிக் கிழமை நடத்தும் ஒரு கச்சேரியில் தனம்மாள் பூரி கல்யாணி ராகத்தில் ‘நின்னுவினாகமரி’ கீர்த்தனம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மற்ற ரசிகர்களுடன் செட்டியாரும் மெய்மறந்து உட்கார்ந்திருந்தார். தன்னை அறியாமல் ‘மிச்சம்’ அவருக்கு உற்சாகம் தரவே இலேசாக விரல் நுனியால் தரையில் தாளம் போட்டார். ‘யார் அது?’ என்று தனம்மாளின் கோபாக்களி பறந்தது. ‘மன்னிக் கணும் நான்தான் ரமணையா தெரியாமல் நகம் தரையில் பட்டுவிட்டது’ என்று தெலுங்கில் பதில் சொன்னார். “ நீங்களா நாயனா! பெரிய ஞானஸ்தானெல்லாம் பெருச்சாளி மாதிரி புரண்டினால் கிழவி நான் என்ன செய்ய முடியும்? அதுலேயும் வீணை!” என்று சரமாரி பொழிந்து விட்டார்கள். செட்டியாருக்கு மனப் பூர்வமாக வருத்தம்

கொஞ்சமும் இல்லை 'ஒளனு தல்லி' (ஆம் தாயே) என்று மட்டுமே பதில் சொன்னார். கச்சேரியின் இடை அம்மா வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டு அதை உமிழ்வதற்காக படிக்கத்தில் தேடினார்கள். படிக்கத்தை எடுத்து 'தனம்மா' என்று வாயின் அருகில் நீட்டினார். இதைவிட ஸங்கீத பைத்தியம் உண்டா!

கர்னாடக ஸங்கீதத்துக்கு மட்டுமே பீடமாக இல்லாமல் ஹிந்துஸ்தானி ஸங்கீதத்துக்கும் செட்டியார் வீடு 'அமோகம்' தான். அயோத்தி தாலுக்கார் தனம்மாளின் சங்கீதம் கேட்க மதராஸ் வந்தார் நவாப் அலிகான். செட்டியார் வீட்டில் தனம்மாளை சந்தித்து வீணை கேட்டு ரூ. 116 சன்மானம் செய்தார். நவாப் அலி சென்றவுடன் ரமணையச் செட்டியாரைக் கூப்பிட்டு 'நாயனா! அப்துல்கரீம் திருவல்லிக்கேணியில் இருக்கிறாரா? அழைத்துக் கொண்டு வந்து சிறிது நேரம் அவரைப் பாடச் சொல்லுவோமே?' என்றார்கள். சிரமேல் வைத்துக்கொண்டு ஓட்டமாய் ஓடி காஞ்சாஹைபை அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். நட பைரவியுடன் 8 மணிக்கு ஆரம்பமான கச்சேரி இரவு 2 மணிக்கு முடிந்தது "ராமார்ப்பணம்".

செட்டியார் சென்ற வருஷம் காலமாகிவிட்டார். அவரில்லாத சங்கீத ஸீஸன் உப்பு சப்பு இராது. ரசிகர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் பெருநஷ்டம்.

வீணை தனம்மாள்

தனம்மாள் தஞ்சாவூரில் பழைய சங்கீதக்குடும்பத்தில் 1868-ல் மே மாதம் பிறந்தவர். தனம்மாளுடைய சங்கீதத்தை இன்றும் ரிக்கார்டுகளில் கேட்கலாம் ; அல்லது அவருடைய சிஷ்யகோடிகளிடம் கேட்கலாம். வெளிவந்த ஒன்பது ரிக்கார்டுகளில் இப்போது இரண்டு மூன்று ரிக்கார்டுகளே கிடைக்கின்றன. முக்கியமாக அவருடைய பெண்களும் பேரன் பேர்த்திகளும் தனம்மாளுடைய பெற்ற சொத்து சங்கீதமே.

வீணை கற்றுக் கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர், முத்தியால்பேட்டை சரவணம், சிறு வயதிலேயே இறந்து விட்டார். தனம்மாள் தன் மூத்தபெண் ராஜலட்சுமியுடன் சேர்ந்து ஜோடி வீணை வாசிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அந்த எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. தனம் மாளின் கடைசிநாள்வரை தீவிரமாகக் கற்றுக்கொண்ட டாக்டர் டி. சீதாபதி அய்யரின் பெண், சாவித்திரிராஜன் குடும்பக் கவலையில் சிக்கிக்கொண்டார்கள். பிரபல நகை வியாபாரி சுகானந்தத்தின் சகோதரி, கனகம்மாள் வேறு யாரிடமும் கற்றுக்கொள்ள இஷ்டமில்லாமல் தனம்மாளிடம் தெரிந்துகொண்ட பால பாடங்களையே இன்னும் வாசிக்கிறார்கள். பிரபுக்களும், சென்னை மந்திரியாயிருந்த ருக்மிணி லட்சுமிபதியும், திருவாங்கூர் மஹாராணி சேதுபார்வதிபாய் அவர்களும் தனம்மாளின் சிஷ்யர்களானார்கள்.

தனம்மாளுடைய குடும்பத்தாருக்கு “தனம் மூல தனம்” என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. தனம்மாளுடைய

நான்கு பெண்கள் : ராஜலட்சுமி, லட்சுமி ரத்தினம், ஜெயம்மாள், காமாட்சி அம்மாள். மூத்தபெண்கள் (“பெரிய குட்டி சின்னகுட்டி”) ‘தனம் பெண்கள்’ என்ற பெயருடன் ரிக்கார்டு செய்த “எத்தைக் கண்டு இச்சைக் கொண்டாய்” என்ற பதம் இன்னும் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஜெயம்மாளுக்கு தனம்மாள் வயிற்றில் பிறந்த பெருமை ஒரு பக்கம், ஜனாதிபதியிடம் அகடமி பரிசும், பத்மபூஷணப் பட்டமும் பரத நாட்டியத்திற்காக பெற்ற பாலசரஸ்வதியைப் பெண்ணாகக் கொண்ட பெருமை மறு பக்கம். ஜெயம்மாளின் நான்காவது மகன் ரங்கனாதன் பழனி முத்தையா பிள்ளைக்கும், பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளைக்கும் சிஷ்யன். கடைசி மகன் விசுவனாதன் சங்கீத கலாநிதி திருப்பாம்புரம் சுவாமிநாத பிள்ளையிடம் புல்லாங்குழல் கற்றுக்கொண்டார். எம். ஏ. பரீட்சையில் தேறியபின் 3 வருஷம் மத்ய சர்க்கார் உதவியில் சங்கீத ஆராய்ச்சி செய்து அமெரிக்காவில் பல நாட்டு சங்கீத வகைகளில் ஆராய்ச்சி நடத்த வசதி அடைந்தார். முத்துத்தாண்டவர் பதங்களில் ‘தெருவில் வராணை’ கனம் கிருஷ்ணையர் பதங்களில் ‘திருவொற்றியூர் தியாகராஜன்’ ஆகிய இரண்டையும் ஜெயம்மாள் ரிக்கார்டு செய்துள்ளார்கள்.

கடைசிப் பெண் காமாட்சியம்மாளும் ஜெயம்மாளும் ஜோடியாகப் பாடுவதுண்டு.

காமாட்சி அம்மாள் பிடினும் ஜெயம்மாள் தபேலாவும் வாசிப்பார்கள். தமது மூத்த சகோதரிகளுடன் பக்க வாத்தியம் வாசிக்க உத்தேசித்திருந்தார்கள்.

காமாட்சி அம்மாளின் மூத்த இருபெண்கள், பிருந்தா முக்தா காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளையிடம் 7, 8 ஆண்டுகள்

குருகுலவாசம் செய்து தியாகராஜ சுவாமிகளின் பல கீர்த்தனைகளையும் தம் குடும்பச் சொத்தோடு சேர்த்துக் கொண்டார்கள். மூன்றாவது பெண் அபிராமசந்தரிக்கு சங்கீத கலாநிதி ராஜமாணிக்கம் பிள்ளையிடமும் பாபா வெங்கட் ராமையாவிடமும் சிகைடி. பிருந்தாவின் 10 வயதுள்ள பெண் வேகவாஹினி வித்வத்சபைகளில் அபூர்வ ஜாவளி களைப் பாடும் திறமை பெற்றிருக்கிறாள்.

தனம்மாளுக்குப் பின் வரிசையில் இன்றுவரை 4 தலைமுறை மட்டுமேயன்றி முன் 2, 3 தலைமுறையிலும் உண்டான அஸ்திவாரம்தான் விசேஷமானது. தனம் மாளின் பாட்டி தஞ்சாவூர் காமாட்சியம்மாள் தான் மூலாதாரமும் பரமகுருவும் ஆவார். சியாமா சாஸ்திரி, ஆனை-ஐயா ஆகியவரின் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். சியாமா சாஸ்திரிகளின் கிருதிகளுள் 'நன்னுப்ரோவுலலிதா' (லலிதா) 'ஹிமாத்திரி ஸுதே பாஹிமாம்' (கல்யாணி) இரண்டுடன் ஆனை-ஐயா சாஹித்யம் 'மஹிம தெலிய தரமா' (சங்கராபரணம்) தனம்மாளின் குரலுடன் ரிக்கார்டு ஆகி இருக்கிறது. தனம்மாளின் மாமன்மார்களும் சகோதரர்களும் பிரபல பிடில் வித்வான் பொன்னுசாமி பிள்ளை சிஷ்யர். அப்பாக்கண்ணு அசகாய சூரன். குருவின் வீட்டில் ஒருநாள் காதகம் செய்துகொண்டிருந்தார். உச்சிவேளையாகிவிட்டது. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ள நேரமாகிவிட்டது. குரல் கொடுத்தபோதுதான் பொன்னுசாமி பிள்ளையின் தாயாருக்கு வாசிப்பது சிஷ்யன் என்று தெரிந்தது. கலக்கங்கொண்ட தாயார் தன்மகன் பொன்னுசாமி பிள்ளையிடம் வாக்குத்தத்தம் வாங்கிக்கொண்டார். அதன்பின் அப்பாக்கண்ணுக்கு சிகைடி நின்றுவிட்டது.

தனம்மாளும் அவர் தங்கை ரூபாவதி அம்மாளும் சிறுவயதில் ஜோடியாகப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்

விருவரும் திருக்கோடிக்காவல் கிருஷ்ணையரும் திருப்பாம் புரம் சுவாமிநாத பிள்ளையும் சாத்தனூர் பஞ்சநாத அய்யரின் சிஷ்யர்கள். ராகபாவத்துடன் தீக்ஷதர் கிருதிகள், நிரவல், பல்லவி, ஸ்வரம் பாடுவதில் 'பஞ்ச' அய்யருக்கு இணையில்லை என்பது லோகப் பிரசித்தம். சௌக நடையில் தீக்ஷதர் உருப்படிகளும், மத்திம் காலத்தில் பல்லவி கோபால அய்யரின் உருப்படிகளும் (நீது சரண, அம்ப நாது, நீதுமூர்த்தி) பஞ்ச அய்யரின் ஆசீர்வாதத்துடன் தனம்மாளுக்குக் கிடைத்தன. தனம்மாளுக்குத் தன் தாயார் சுந்தரம்மாளைப்போல் மெல்லிய சாரீரம். வீணையோடு சேர்ந்தால் நன்றாகவிருக்குமென்று காமாட்சி அம்மாள் எண்ணினார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் பயனாக ரூபாவதி அம்மாள் தனிக்கச்சேரி செய்ய நேர்ந்தது. அவருடைய பாடாந்திரம் பிரம்மாண்டமானது. ஆந்திர தேசத்தில் பேரும் புகழுடன் கச்சேரி செய்துகொண்டு தம் மக்களுடன் 1959 வரை இருந்தார்கள்.

தனம்மாளுக்கு அழகசிங்கரையா என்ற வீணை வித்வானின் கிருபை கிடைத்தது. அந்த நாளில் சென்னை தங்கசாலைத் தெருவில் மாணிக்க முதலியார் என்னும் பிரபுவின் பூசை காலத்தில் காமாட்சியம்மாளும் தனம்மாளும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பாடுவார்கள். மாணிக்க முதலியார் கொடுத்த உற்சாகத்தால் தனம்மாள் வீணைப் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்த முடிந்தது. அப்போது மைலாப்பூரில் வீணை கௌரியம்மாளும் அவருடைய சிஷ்யர் பதம் பாலகிருஷ்ணதாசும் பிரசித்தமானவர்கள். பாலகிருஷ்ணதாஸ் புச்சிபாபு நாயுடுவின் ஆதரவில் மைலாப்பூரில் இருந்தார். காமாட்சியம்மாளின் விடாமுயற்சியினால் தனம்மாளும் பால்தாஸிடம் பதங்கள் பாடம் செய்தார்கள். பின்நாட்களில் பல ஜாவளிகளை தர்மபுரி சுப்பராவிடம் பாடம் செய்தார்கள். தனம்மாளின் புகழை

ஸுப்பராவ் “ஸ்மரஸுந்தராங்குனி” ஜாவளியில் வர்ணித் திருக்கிருர்.

சங்கீதத்தைப் பொறுத்தவரையில் தனம்மாளுக்கு கல்வி ஞானத்தைவிட கேள்வி ஞானத்தில் மதிப்பு அதிகம். திருவாங்கூர் கல்யாணகிருஷ்ண பாகவதரின் வீணையை தனம்மாள் பாராட்டுவார்கள். தனம்மாளின் இனைய பெண் லட்சுமிரத்னம் பத்து வயதுள்ளபோது தஞ்சா லூரில் நாராயணஸ்வாமி அப்பா வீட்டில் நடந்த சரப சாஸ்திரிகளின் கச்சேரிக்கு அழைத்துப் போனார்கள். தனம்மாளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பைரவி ஆலாபனை செய்து ‘கொலுவையுன்னாடே’ கீர்த்தனை வாசித்தார். “சாஸ்திரிகள் பைரவிதான் பைரவி” என்று தனம்மாளை நினைத்து நினைத்து உருகுவார்கள் தனம்- மாள் மெச்சிக்கொண்ட பைரவியின் சாயலை தனம்மாள் ரிக்கார்டு செய்துள்ள பூரீ ரகுவரஸுகுணலயாவில் காணலாமென்று லட்சுமிரத்தினம் தன் பால்ய நினைவு களைச் சொல்வார்கள்.

மிருதங்கம் நாராயணசாமி அப்பா வீட்டில் மகா வித்வான்கள் அடங்கிய சபையில் சரபசாஸ்திரிகளின் வேணுகானம். முன்னணியில் பட்டி கிருஷ்ண பாகவதர், தனம்மாள், சாரந்தா நாயுடு ஆகியவர்கள் கூடி இருந் தார்கள். பைரவி வாசித்துக் கேட்கவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்து சாஸ்திரிகள் “யார் கேக்கரு?” என்று சிறிது கடிந்தார். “யார் கேட்பா? எல்லாம் நம்ம தனம் மாள்தான்” என்று கிருஷ்ணபாகவதர் கூறவே பைர வியை கர்ணம்ருதமாகப் பொழிந்தார் சாஸ்திரிகள். நாராயணசாமி அப்பா குறுக்கிட்டு “இன்றைக்கு கல்லும் கரைந்துவிட்டது” என்று ஒருபோடு போட்டார். ஒரு சங்கீதத்தையும் மனமார மெச்சிக்கொள்ளாத சாரந்தா

நாயுடு தன்னையறியாமலேயே தலையை ஆட்டியதை “அப்பா” கவனித்துவிட்டார். சபையில் சாரந்தா நாயுடு உள்பட கனத்த கரகோஷம் செய்தார்கள்.

திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யரின் ராகபாவத்திலும் மந்தரஸ்தாயி வின்யாசத்தில் தனம்மாள் பிரியமுள்ள வர்கள். கிருஷ்ணையரோ தனம்மாள் பாணியில் சஹானா, பியாகடை வாசிப்பதில் பெருமையுள்ளவர். தனக்கு இனையவர்களில் சுவாமினாத பிள்ளையின் வேணுகானத்தில் தனம்மாளுக்கு நல்ல ருசி. பெரும் இரைச்சலோ சத்தமோ உள்ள சங்கீதத்தில் சாதாரணமாக ரசிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் ராஜரத்தினம் பிள்ளையிடம் அடிக் கடி நாதசுரம் கேட்பார்கள். தனம்மாள் இறக்கும் பத்து தினங்களுக்கு முன் தன்னைப் பார்க்க வந்தவரை நாத சுரம் மட்டும் வாசிக்கச் செய்து தானே தம்பூராவில் சுருதி போட்டார்கள். பத்து நிமிஷங்கள் ஆனபின் “தம்பி இதென்ன ராகம் தெரியவில்லை; எனக்கு புரிந்த கனராக மாக கொஞ்சம் காம்போதி வாசிக்க வேண்டுமே” என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். “எங்கம்மாவிடம் விளக்கு மாற்றுப்பிரியா வாசித்தால்.....” என்று தன்சொந்தமான இணையற்ற பாணியில் ராஜரத்தினம் பிள்ளை எப்போதும் தன் அனுபவத்தை வர்ணிப்பார்.

“சங்கீதம் பாடலாம், வாசிக்கலாம், பெரிய கியாதி அடையலாம். ஆனால் சங்கீதம் கேட்பதற்கு பெரிய ஞானம் தேவை. இந்த அறிவில் தம்பிக்கு மிஞ்சிடான்” என்று கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையின் ஞானத்தைப் பாராட்டுவார்கள். கோவிந்தசுவாமி பிள்ளைக்கும் ‘அம்மா’ விடம் உள்ள பக்திக்கு அளவே இல்லை. உடம்பு கேவல மாயிருந்த ஒருநாள் பிடில் சாதகம் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தார். தன் சிஷ்யன் பாபாவுடன் கௌளை

ராகம் வாசிக்க உட்கார்ந்தவர் சடேரென்று நிறுத்திவிட்டு “கௌளை நானா வாசிப்பது? அம்மாளிடம் போய்க் கேட்டுக் கொள்” என்று சொன்னவர் கொஞ்ச நாளைக்கெல்லாம் காலமாகிவிட்டார். குருவின் ஆணைப்படி பாபா தனம் மாளிடம் ஏதாவது பாடம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்பட்டார். தனம்மாள் பாபாவை வரவேற்று உங்களுக்குப் பாடம் சொல்ல என்ன ஆட்சேபனை? ஆனால் முதலில் கொஞ்சம் கௌளை வாசிக்கத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்ன பொருத்தமான வார்த்தைகளைப் பாபா மறப்பதே இல்லை.

கன ராகங்களில்தான் அம்மாவுக்குப் பிரியம். எதையும் வளர்த்தமாட்டார்கள்; வளர்த்தவேண்டிய அவசியமும் இராது. முதல் முதலில் ஒரு சுரத்தைத் தொட்ட வுடனே என்ன ராகம் என்று புரிந்துவிடும். மூடுமந்திரத் துக்கு இடமே கிடையாது. ஏழு நிமிஷத்துக்குள் கனராக பஞ்சகத்தை ஒரு ரிக்கார்டுக்குள் பிழிந்து எடுத்து வராளியை சிகரமாக வைத்ததைப் பாராட்டி கீர்த்தனாச் சாரியார் சி. ஆர். சீனிவாஸ ஐயங்கார் விமர்சனம் செய்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

தனம்மாள் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம் நன்றாக ரசிப்பார்கள். பல தடவை காசி யாத்திரை செய்தபோது பல வித்வான்களின் சங்கீதத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். கூடித்திரிய சர்க்களில் இருந்த ரஹமத்காணைப்பற்றி விசேஷமாகச் சொல்வார்கள். கோஹர்ஜான் மதரூஸ் வந்தபோது தனி விருத்து ரூ. 1,000 செலவில் நடத்தி இருவருமாக பல மணி நேரம் கச்சேரி செய்தார்கள். சைமன் கமிஷன் வந்தபோது அயோத்தி தாலுக்கார் நவாப் அலிகான் சென்னை வந்திருந்தார். அவர் ஸித்தார் வாசிப்பில் நிபுணர். சேலம் விஜயராகவாச்சாரியாரின்

உறவினரான என். டி. வரதாச்சாரியின் உதவியால் பலவித கர்னாடக சங்கீதம் கேட்டபின் கடைசியாக டைகர் வரதாச்சாரியின் பாட்டும், தனம்மாள் வீணையுங் கேட்டார். சன்மானம் செய்யும் ஏற்பாட்டுடன் வராமையால் பையி லிருந்த ரூ. 116ஐ பணிவுடன் தனம்மாளுக்குக் காணிக்கை யாகச் செலுத்தினார். கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் வித் வான் ரமணையச் செட்டியாரை திருவல்லிக்கேணிக்கு அனுப்பி கான்ஸாஹேப் அப்துல் கரீம்காணை தனம்மாள் வரவழைத்தார்கள். ஜோடி தம்பூரா ச்ருதியுடன் 4 மணி நேரம் கான்ஸாஹேப் நட பைரவி ராகத்தை அலசி விட்டார். நவாப் அலிகான் கொடுத்த காணிக்கையைத் தனம்மாள் அப்துல் கரீம்கானுக்குச் செலுத்திவிட்டார்கள். ஹிந்துஸ்தானி காபி ராகத்தில் தனம்மாள் ரிக்கார்டு செய் துள்ள 'குலந்தரும்' தனம்மாளுக்கு ஹிந்துஸ்தானி சங் கீதத்திலுள்ள ஊக்கத்துக்கு அத்தாட்சியாகும்.

திருவாசகம், தேவாரம், ச்லோகம், பாடுவதில் தனம் மாளுக்கு தனி வழி. பாடிக்கொண்டே வாசிப்பார்கள். சாரீரமும் தந்தியும் ஒருபுறம் குழையும், சாகித்தியமும் ராகமும் மற்றொரு பக்கம் பின்னிக்கொண்டுவரும். ஒன்றை விட்டு ஒன்று இணைபிரியாது. காங்கிரஸ் பொன்விழாக் கொண்டாடினபோது 1936ல் தனம்மாள் கச்சேரியை யடுத்து எஸ். சத்யமூர்த்தி வந்தனோபசாரம் சொன்னது பலே தமாஷ். கச்சேரியின் மத்தியில் நிறுத்தி வாய் நிறைய வெற்றிலைபாக்கு போட்டுக்கொண்டார்கள். பக்குவ மாகக் குழைந்தவுடன் தனம்மாள் 'அக்ரேக்ருத்வா' என்று ச்லோகம் பாட ஆரம்பித்தார்கள். சத்தியமூர்த்தி ஒவ் வொரு கணமும் திகைத்தார். ஆனால் தனம்மாள் வாக்கில் உள்ள சுத்தம், ராகபாவம், அர்த்தபுஷ்டி ஆகிய ஒவ்வொரு அம்சமும் அவருடைய மனதைக் கொள்ளை கொண்டது. "ச்லோகம் பாடும்போது தனம்மாள் வெற்றிலை பாக்கு

போட்டுக் கொள்ளாமலிருந்தால் எனக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாகி இருக்கும்” என்று சத்தியமூர்த்தி கூறி ஆனந்தப்பட்டார்.

தனம்மாள் நாத உபாசனையை ரசிகர்களுக்கு தகுந்த பாடமாகக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். பிரதி வெள்ளிக்கிழமையிலும், கிருஷ்ணஜயந்தி, வருஷப்பிறப்பு போன்ற பெருநாட்களிலும் தவறாமல் சாயந்திரம் 2 மணி வாசிப்பார்கள். மழையானாலும் இடியானாலும் இந்த பூஜை தடைப்படாது. ஊதுவத்தியும், புஷ்பமும், அத்தரும் நிறைய வெற்றிலைப்பாக்கும் இருந்தால் போதும். சலசலப்பு இல்லாமல் எவரும் வந்து கேட்கலாம். நிசப்தம் ஒன்றுதான் தேவை. ஜலதரங்கம் ரமணையச் செட்டியார் வீட்டில் ஒரு வெள்ளிக்கிழமையன்று வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். நெருங்கிய ஆப்தர்கள் சிலரே சபையில் கூடி இருந்தார்கள். வீணை குப்பையரின் பேரன், எஸ். துரைஸ்வாமி அய்யர், அகௌண்டென்ட் ஜெனரல் பூநீ என். வி. ராகவன், ரமணையச் செட்டியார், வேணுகானம்நாகராஜராவ், கீர்த்தனாச்சாரியார் சீனிவாஸ அய்யங்கார் ஆகிய பரம ரசிகர்கள் நிறைந்த சபை. பதம் முடிந்தவுடன் கடைசி ட்ராம் வண்டியைப் பிடித்து மயிலாப்பூர்போக கீர்த்தனாச்சாரியார் எழுந்துவிட்டார். ச்லோகம் ஆரம்பமாகவே மறுபடியும் உட்கார்ந்தார். கொஞ்சம் சலசலப்பு கேட்டவுடன் யார் அது? என்று தனம்மாள் கருந்தார்கள். “நான்தான் சி. ஆர். வெற்றிலைப்பொட்டலம் தவறி விழுந்துவிட்டது” என்று மனம் நொந்தார். “நாழி ஆகி விட்டால்போல இருக்கிறதே? புறப்படலாமே” என்று கொடுத்த சூட்டை முழுமனதுடன் கீர்த்தனாச்சாரியாரே ஆமோதித்தார்.

திருவொற்றியூர் தியாகையர், டைகர் வரதாச்சாரியார் போன்றவர்கள் தனம்மாளின் நெருங்கிய நண்பர்கள்.

சொக்கட்டான் ஆட தியாகையர் தினமும் தனம்மாள் வீட்டுக்கு வருவார். அவர் வருஷந்தோறும் நடத்தும் கிருஷ்ணஜயந்தி உற்சவத்தில் தனம்மாள் அவசியம் வாசிப்பார்கள். அனாவசியமான கூட்டத்தைத் தடுக்க அவரே தமாஷான தந்திரம் செய்வார். அவருக்கு மிகவும் இடைஞ்சலான சாரீரம். “இன்றைக்கு நான் பாடப் போவதாக அறிவித்துவிடுகிறேன். கூட்டமே வராது; தனம்மாள் நிம்மதியாக வாசிக்கலாம்” என்று திட்டம் போடுவார்.

ஒரு கல்யாணம் 1937ல் தனம்மாள் வீட்டில் நடந்தது. டைகர் பாட்டு; பாபா பிடில்; பழனி முத்தையா பிள்ளை மிருதங்கம். சக்கைபோடு போட்டுவிட்டு கச்சேரி முடிந்தவுடன், “என்ன தனம்மா கரடியாகக் கத்து கிறேனே உங்கள் வீட்டிலா என்னைப் பாடச்சொல்ல வேண்டும்?” என்று டைகர் கேட்டதற்கு “கல்கண்டு” என்று சொல்லிக்கொண்டே கல்கண்டு நிறைந்த வெள்ளிக்கோப்பையைப் பரிசாக நீட்டினார்கள். “பேஷ் பேஷ் என்ன பெரிய வார்த்தை” என்று கூத்தாடிக்கொண்டே பரிசை ஏற்றுக் கொண்டார் டைகர். சதை மிகுந்து மிருதுவான விரல்களால் மற்ற தந்திகளை மீட்டிக்கொண்டு வாசிப்பார்கள். தந்திகளும் மெல்லியதாக இருக்கும்; கனத்த தந்திகளை உபயோகிக்கமாட்டார்கள். பக்க வாதியங்கள் வைத்துக்கொண்டதே இல்லை. பாடிக்கொண்டு வாசிப்பார்கள். சில சமயங்களில் தன் மக்களிலொருவர் சேர்ந்து பாடுவார்கள்.

நம்பிக்கையுள்ள இரண்டொருவர்தான் வீணையைத் தொட்டு எடுத்து வைக்கலாம். மேளம் கட்டுவதுகூட இரண்டொரு நம்பிக்கையுள்ள புள்ளிகள் தான் செய்வார்கள். வெகுநாள்வரை குருவப்பச்சாரியாருக்குத்தான்

இந்த பெருமை. தனம்மாள் ச்ருதி செய்யும்போது குருவப் பாச்சாரி “ஸாரணியைக் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய உரிமையுள்ளவர். கடைசி நாட்களில் திருவல்லிக்கேணி ஏழுமலை ஆச்சாரி.

வீணை வாசிப்பில் ‘மீட்டு’ மிகவும் விசேஷமானது. மீட்டுக்கார்வை மிகுந்து கணிசமாக இருக்கும் தாளத்தந்தி மீட்டைவிட மெலிந்து ச்ருதி கார்வையுடன் இருக்கும். நகம் வளராததால் தாளத்தந்திகளை மட்டும் பொன் நகத்தால் மீட்டிக் கொள்வார்கள். திருவையாற்று உற்சவத்துக்கு போகும்போது, வீணை ரயில் வண்டியின் மேல்தட்டிலிருந்து விழுந்து உடைந்து விட்டது. ‘பொடிமாலை’ எடுத்துக்கொண்டு தஞ்சாவூரில் கோவிந்தசாமி பிள்ளை வீட்டுக்குப் போனார்கள். பிள்ளை திருவையாற்றுக்குப் போகும் வழியில் கந்தசாமி ஆச்சாரியை நியமித்து வீணை ரிப்பேரை கணமே கவனிக்க ஏற்பாடு செய்தார். உற்சவம் முடிந்து தஞ்சாவூர் திரும்பும் நேரத்துக்குச் சரியாக வீணை நிஜ ஸ்வரூபத்துடன் தனம்மாள் கையில் சேர்ந்தது. ஒருவரும் வாய் பேசவில்லை. வீணையைக் கையில் எடுத்தவுடன் “நன்னு பாலிம்ப நடசிவச்சிதிவோ?”வைப் பாடிக்கொண்டேவாசித்தார்கள். இருவர் கண்களிலும் ஆனந்தபாஷ்பம் பிரவாகம்.

தனம்மாள் தமாஷாகப் பேசுவார்கள். தன் சிஷ்ய கோடிகளில் ஒருவரை வர்ணனை செய்யும் அழகு மிகவும் ரசமானது. “நம்முடைய பையன் சிநேகத்துக்கு கிட்டப்பா; சங்கீதத்துக்கு எட்டப்பா” என்று சிரித்துக் கொள்வார்கள். எவ்வளவு பேசினாலும் சங்கீதத்தைப் பற்றிமட்டும் பேசமாட்டார்கள். சங்கீதம் சாதனையோடு சரி. எவ்வளவு பௌருஷமான சங்கீதமானாலும் கோயம்புத்தூர் ராகவையர் பாணியில் ராகபாவம் இருந்தால்

ரசிப்பார்கள். பெண்களுக்குரிய அடக்கம்மீறி ஆவேசத் துடன் பாடுவதை ரசிக்கமாட்டார்கள். ரசனைக்கு விரோதமாக புருஷர்கள் “என் கணவன் வந்து அழைக்கிறான்” என்று பாடும் சந்தர்ப்பத்தை புன்சிரிப்புடன் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். விரசமான சத்தங்களுக்கு தனம்மாள் பரமவிரோதி. யார் பாடும்போதும் பெரிய கோஷத்துடன் தாளம் போட்டால் “சாணி தட்டினால் சங்கீதத்துக்கு மிகவும் சங்கடம்” என்று கடிந்து விடுவார்கள்.

1938ல் தனம்மாளுக்கு உடல்நலம் குறைந்தது. த்வாரம் வெங்கிடசாமி நாயுடு, திருப்பாம்புரம் சாமினாத பிள்ளை, ராஜரத்னம் பிள்ளை போன்றவர்களைப் பிரத்யேகமாக வரவழைத்து அவர்களுடைய சங்கீதத்தைத் தினமும் கொஞ்சநேரம் கேட்டுவிட்டுத் தானும் 10 நிமிஷம்வரை வாசிப்பார்கள். நவராத்திரியின்போது தேகம் மிகவும் பலகீனப்பட்டது. பிடிவாதமாய் நவராத்திரி பூஜையில் தினமும் வாசித்து முடித்தார்கள். கடைசி நாளன்றே ஜுரமும் வயிற்றில் வேதனையும் அதிகரித்தது. டாக்டர் குருசாமி முதலியார் வந்து சிகிச்சை செய்தார். “பிறவி வேண்டேன்” என்று பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நினைவு தவறியபோதும் கைமட்டும் வெற்றிலைபாக்கைக் தேடிக்கொண்டிருந்தது. “எனக்கு பூமியில் ஒரு பற்று தலும் கிடையாது; குறையுமில்லை; ஆனால் வீணையை விட்டுப் பிரியமனம் வரவில்லை” என்று சொன்னபடியாகவே வீணையைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டார்கள் அவ்வளவுதான்.....அக்டோபர் 15ந் தேதி இரவு 1 மணிக்கு சங்கீதத்தின் உயிர்நாடி நின்றுவிட்டது.

மலைக்கோட்டை கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை

கோவிந்தசாமி பிள்ளை நன்னிலம் தாலுக்காவிலுள்ள அச்சுதமங்கலத்தில் 1879ல் பிறந்தார். இவருடைய நெருங்கிய உறவினர் பரத நாட்டியப் புகழ் நாகப்பட்டினம் நீலாம்பாள்.

இவரை திருச்சி கோவிந்தசாமிபிள்ளை, மலைக்கோட்டை கோவிந்தசாமி பிள்ளை, தஞ்சாவூர் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளை என்றெல்லாம் அழைப்பதுண்டு. சங்கீதவித்வான்களுக்குள் இவருக்கு ராஜயோகம். நடை, உடை, பாவனைகளில் கௌரவமான நோக்கம் உள்ளவர். சங்கீதகோஷ்டிகளில் 'அண்ணா' என்றாலும், 'பிள்ளை' என்று சொன்னாலும் இவரையே குறிக்கும். பிரபு என்றே இவரைப் பலர் மதித்து வந்தார்கள். சங்கீதம், வாழ்க்கை முதலிய சகல அம்சங்களிலும், உச்ச ஸ்தானத்தை யடைந்தபடியால், லயச் சேஷ்டரான கொன்னக்கோல் பக்கிரியாபிள்ளை இவரை 'பிரபு' என்று மட்டுமே குறிப்பிடுவார்.

பிள்ளைக்கு ஆஜானுபாகுவான தோற்றம். புன்சிரிப்பு தவழும் முகம். வார்த்தைகள் குறைவு. அவருடைய சங்கீதத்தை எதிர்பார்ப்பதுபோல், அவருடைய வார்த்தைகளையும் ரசிகர்களும், பிரபுக்களும் வரவேற்பார்கள். பரம ரசிகர். நல்ல சாப்பாடு; ஸுவாசனை திரவியங்கள், பொறுத்தமான மோதிரங்கள், கையில் அழகான தடி, பட்டு உடை இவைகளில் இஷ்டமுள்ளவர். கோட்டும் பட்டு மேல் வேஷ்டியும், காலில் விலை

உயர்ந்த ஸிலிப்பரும் அணிந்து பிரயாணம் செய்வார். எப்போதும் இரண்டாவது அல்லது முதல் வகுப்பில் தான் ரயில் பிரயாணம் செய்வார்.

கோவிந்தசாமி பிள்ளைக்கு குருபீடம் வகித்தவர்கள் புகழ்பெற்ற வித்வான்கள்; பிடில் வித்வான் சீயாழி நாராயணஸ்வாமி பிள்ளையிடம் நாயகிராக ஆலாபனையும், 'நீ பஜனகான' கீர்த்தனமும் கேட்டவர்கள் ஒரே வார்த்தையில் "பன்னீர்" என்று வர்ணிப்பார்கள். மற்றொரு குரு உமையாள்புரம் பஞ்சாபகேச அய்யர், தியாகராஜ ஸ்வாமியின் சிஷ்ய பரம்பரையில் வந்தவர். கிருஷ்ண பாகவதரும் சுந்தர பாகவதரும் தியாகராஜரின் நேர் சிஷ்யர்கள், அவர்களுடைய நெருங்கிய பந்து பஞ்சாபகேச அய்யர். எட்டயபுர வித்வான்களான கோதண்டபாணி பாகவதரும், அவர் சகோதர் ராமச்சந்திர பாகவதரும் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையைமட்டுமேயன்றி மதுரை புஷ்பவனம் அய்யர், காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளை இவர்களையும் தயார் செய்த பெருமையுள்ளவர்கள். மத்யமகால வின்யாசத்தில் ராமச்சந்திர பாகவதர் கீர்த்தி பெற்றவர்.

தலையெடுத்தபின்னரும் தான் ஒரு மாணவன் என்ற நினைவு கொண்டவர் பிள்ளை. கஞ்சிரா வித்வான் மான்பூண்டியாபிள்ளை, திருக்கோடிக் காவல் கிருஷ்ண அய்யர், வீணை தனம்மாள் ஆகியவர்களை பரம குருவாக பூஜிப்பவர். கிருஷ்ணையருடைய ராக பாவத்திலும் மந்தர ஸ்தாயிவின்யாசத்திலும் மனதைக் கொள்ளை கொடுத்தவர். சங்கீதத்தின் ரூட்பம் தெரிந்து கேள்வி ஞானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டவர். இந்த அம்சத்தில் தனம்மாளிடம் 'பேஷ்' வாங்கிவர். கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை முன் வீணை வாசிம்

பதை தனம்மாள் தனிப்பெருமையாக நினைத்திருந்தார்கள். “கௌளை ராகம் நானா வாசிப்பது? அம்மாள் அல்லவா வாசிக்க வேண்டும்!” என்று தன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்வார்.

இவ்வளவு பெரிய வித்வான்களிடம் சங்கீதம் கற்றுக்கொண்டதும் ஒரு பெரிய நன்மைக்கே. எல்லாவிதமான சங்கீதங்களையும் கேட்டு எவ்வளவு கொஞ்சமானாலும் அதன் பலனை அடையும் தீவிரம் அதிகமாயிற்று. எஸ். ஜி. கிட்டப்பாவின் சாரீர சம்பத்திற்கு தன் மனதைக் கொள்ளை கொடுத்தார். ரூ. 500 செலவழித்து பெடல் ஹார்மோனியம் கிட்டப்பாவின் உபயோகத்துக்காக வாங்கி தன் வீட்டில் வைத்திருந்தார். நந்தனார் சரித்திர நாடகத்தில் ‘மீசை நரைத்துப் போச்சே கிழவா’வை கிட்டப்பாவிடம் கேட்டு மெய்மறந்து போய் உள்ளங்கையளவில் தங்கப்பதக்கத்தை கிட்டப்பாவுக்கு பரிசு அளித்தார். அந்த நாடகத்துக்கு தன் நண்பர்கள், காஞ்சீபுரம் நாயனா பிள்ளை, கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளை, மருங்காபுரி கோபால கிருஷ்ணய்யர், சகிதம் ஆஜராயிருந்தார். வி. பி. ஜானகி, கோல்டன் கம்பெனி சாரதாம்பாள், ஸ்ரீநிவாசபிள்ளை, வேலு நாயர் சின்னமகாதேவ அய்யர், ஆரியகான சகோதரர்கள் நாடகங்களையும் தவறாமல் பார்ப்பார். பாலிவாலா கம்பெனி, பார்சீ நாடகங்களில் அதிக மோகம். நல்ல சாரீரமுள்ள பிச்சைக்காரி பாடிக்கொண்டு போனால்-முக்கியமாக ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம்-அந்த சங்கீதத்தையும் சலிக்காமல் கேட்பார். எள்ளளவாகிலும் தமக்கு லாபம் கிடைக்குமென்று நிச்சயம் உள்ளவர். கோஹர் ஜான் திருச்சிக்கு வந்தபோது கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் விருந்தினராகவே இருந்தார். ரஹமத்தான் ஹாபீஸ்கான், பியாராஸாஹேப், அப்துல்கரீம்கான் சங்கீதத்

தையும் கேட்டு பயனடைந்தார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பிள்ளை தஞ்சாவூரில் வெகுநாள் தங்கி இருந்தாராகையால் லாவணி போட்டிகளுக்கான பாட்டுகளையும் அதற்குப் பக்க வாத்தியமாக 'டேப்', வாத்தியத்தின் லயக்கட்டையும் கேட்டுச் சந்தோஷிப்பார். ஹிந்துஸ்தானி சங்கீத வித்வான்கள் அல்லது மற்ற இளம் வித்வான்கள் தன் வீட்டுக்கு வந்தபோது அவர்களைப் பாடச் சொல்லிதான் தபேலா, டோலக் அல்லது கஞ்சிரா வாசித்து உற்சாகப்படுத்துவதுண்டு. உல்லாசப் பொழுது போக்குகூட சங்கீத மயமாகத்தான் அநேகமாக இருக்கும்.

பொழுது போக்குக்காக மட்டுமே அல்லாமல் மற்ற வாத்தியங்களை வாசித்துக் கச்சேரி செய்யும் திறமையுண்டு. வெகுநாள் வரை புல்லாங்குழல் கச்சேரி செய்து கொண்டிருந்தார். புல்லாங்குழல் கச்சேரியில் அநேகமாக மருங்காபுரி கோபால கிருஷ்ண அய்யர் பக்கவாத்தியமாக பிடில் இருக்கும். வயலின் தனிக் கச்சேரிகளிலும் முன்னாட்களில் 'மருங்காபுரி'யும் பின்னாட்களில் பாபாவும் ஜோடி வயலின் வாசித்தார்கள்.

மிருதங்கத்திலும் பிள்ளைக்கு நல்ல திறமை. சென்னை சங்கீத சமாஜத்தில் சுப்பையரின் ஜலதரங்கக் கச்சேரி ஏற்பாடாகி இருந்தது. கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் பிடில்; தாஸ்ஸ்வாமி மிருதங்கம்; மேடையில் மிருதங்கத்தை வைத்துவிட்டு வெளியே போன தாஸ்ஸ்வாமி கச்சேரிக்குத் திரும்பவே இல்லை. சங்கீத சமாஜத்தின் காரியதரிசி முனுசாமி நாயுடு பிள்ளையின் நெருங்கிய சிநேகிதர். கோவிந்தசாமி பிள்ளையை மிருதங்கம் வாசிக்கக் கோரினார். கச்சேரி கேட்க வந்த கோபால கிருஷ்ண அய்யர் பிடிலுடன்

கச்சேரி பிரமாதம். வயலின் தான் வாசிக்கும் சுக
பாவத்தை மிருதங்கத்தில் பொழிந்துவிட்டார் பிள்ளை.

மற்றொரு காரணத்தாலும் சென்னை சங்கீத
சமாஜம் புனிதமாயிற்று. கோபால கிருஷ்ணையர்
சுகிதம் கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் வயலின் கச்சேரி
ஆரம்பமாகி அரைமணி இருக்கும். திருக்கோடிகாவல்
கிருஷ்ணையர் கச்சேரி கேட்பதற்காக வந்தார்.
கீரவாணியில் 'கலிகியுண்டே கதா' வாசித்து ஸ்வரம்
வாசித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் கொஞ்சம் "மத்யம
காலம்" வாசிக்கும்படி கிருஷ்ணையர் சொன்னார்.
"மத்யம காலம்" என்பது தானம் வாசிப்பதைக் குறிக்க
வும். தானம் வாசிப்பதில் பிள்ளைக்குத் தனிப் பெருமை
யுண்டு. தனக்குப் பின் வாரிசு கோவிந்தசாமி
பிள்ளைதான் என்று கிருஷ்ணையரின் ஆசீர்வாதம்
கிடைத்த நாள் கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் வாழ்நாளில்
மறக்க முடியாத திருநாள்.

கோவிந்தசாமி பிள்ளை போடும் 'தானம் வில்'
(Spring Bow) என்று த்வாரம் வெங்கடசாமி நாயுடு
பாராட்டுவதுண்டு. இந்த அம்சத்தை மெச்சி காஞ்சீ
புரம் நாயனாபிள்ளை தன் அனுபவத்தை கௌரவ
மனப்பான்மையுடன் சொல்லிக் கொள்வார். மலைக்
கோட்டையில் நாயனாபிள்ளை கோவிந்தசாமி
பிள்ளை பக்கவாத்யத்துடன் கச்சேரி செய்து கொண்
டிருந்தார். பல்லவிக்கு முன் சங்கராபரணம் ஆலா
பனை நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு ரசிகர் தானம்
பாடும்படி நாயனாபிள்ளையைக் கேட்டுக் கொண்டார்.
தன் சாரீரத்துக்குத் தானம் பொருந்தாது என்று
சொல்லி விட்டார். ஆனால் கோவிந்தசாமி பிள்ளை
நாயனாபிள்ளையைத் தூண்டி கொஞ்சமாகிலும் தானம்

பாடும்படி வறியுறுத்தினார். “அவ்வளவுதான், நமக்கு நாக்கிலே ஈரம் இல்லாமே அடிச்சுட்டாரையா அந்த மனுசன். நாம் இருக்குமிடம் தெரியாதபடி வெளுத்து வாங்கிவிட்டார். பல்லவி பாடி அனுலோமம் பிரதி லோமம் செஞ்சு ஸ்வரம் பாடிக்கூட நம்ம பிரக்ஞை இல்லாமெ செஞ்சுட்டாரு! மனுஷன் தானே ஐயா நானும், ரோஷம் கொஞ்சமாவது எனக்கு இருக்காதா?” என்று மிகவும் பெருந்தன்மையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பெருமைப்படுவார்.

(Bowling Technique) ‘வில்வித்தை’ கோவிந்தசாமி பிள்ளைக்கு தனி அனுக்கிரஹம்; சாதக பலம் ஒரு பக்கம். ஞான பலம் பெரும்பலம்; வில்வித்தையின் நுணுக்கங்களை மேனாட்டு முறைப்படி தெரிந்து கொள்ளும் வசதியும் இருந்தது. ராயபுரத்தில் வசித்து வந்த நகை வியாபாரி, தங்கப்பிரகாச முதலியார் கோவிந்தசாமி பிள்ளைக்கு மட்டுமேயல்லாமல் சென்ற தலைமுறை வித்வான்களுக்கெல்லாம் ஆப்தர். (இப்போது மயிலாப்பூரில் நகை வியாபாரம் செய்யும் சுகானந்தத்தின் தகப்பனார், தங்கப்பிரகாச முதலியார்) நல்ல ரசிகர். அவர் உதவியால் கோவிந்தசாமி பிள்ளைக்கு இருவித அனுகூலங்கள் கிடைத்தன. நாதம் உள்ளதும் விலை உயர்ந்ததுமான வயலின் பிள்ளைக்குக் கிடைத்தது மேனாட்டுமுறையில் வயலின் வாத்திய சூட்சுமங்களைத் தெரிந்த ஜான் துரைசாமியின் உறவும் பிள்ளைக்குப் பிராப்தமாயிற்று, பிள்ளையின் புத்தி கூர்மைக்கு இவைகள் நல்ல ஆதரவு கொடுத்தன. ஆகவே பிள்ளையின் வாத்தியத்தைக் கேட்டவர்களும், வயலின் வித்தையின் கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்த வித்வான்கள் பிள்ளையின் வில் வித்தையில் மயங்கிப் போவதில் ஆச்சரியமில்லை. வலது கை விரல்களின்

நுனியில் வில்லின் நுனியைப் பிடித்துக் கொண்டு குலுக்கிக் குலுக்கி முழு வில் போட்டு தானம் வாசிப்பதில் மயங்கியவர் த்வாரம் வெங்கடசாமி நாயுடு .கமக சுத்தமாகவும், ராகபாவத்துடனும் மூன்று காலம் வாசிப்பதே பிரமாதம். பிரமிக்கும்படியான நாலாங்காலமும் வில்லில் பேசும். வில் திரும்பும் சப்தம் தெரியவே தெரியாது. பல நாட்கள் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையுடன் ஜோடி பிடி வசித்த கோபால கிருஷ்ணய்யரின் அனுபவம் இது. வார்த்தைகளை வளர்த்து வர்ணிப்பதைவிட கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் கலைப் பெருமையை அவருடைய சிஷ்யர் பாபா கே. எஸ். வெங்கடராமையா வாசிப்பிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். பல்லவி கோபாலய்யரின் வர்ணம் 'வனஜா க்ஷி'யை பாபா வாசிக்கும்போது காலப்பிரமாணம் பொறிகலங்கிப்போகும். வேணுகான சிகாமணி பல்லடம் சஞ்சீவராவ் எவ்வளவு ப்ராசீன வித்வான்! பக்கவாத்யம் வாசிக்கும்போது கோவிந்தசாமி பிள்ளை மந்தரஸ் தாயி வில் போட்டால் சஞ்சீவராவ் "உஷாராக" வாசிப்பதில் கவலையுள்ளவர்.

வில்லுக்கு லயவின்யாசத்தில் தனி மகிமை. லய சிரேஷ்டர்களான புதுக்கோட்டை மான்பூண்டியா பிள்ளை, கோனேரிராஜபுரம் வைத்தியநாத அய்யர், காஞ்சீபுரம் நாயனாபிள்ளை ஆகியவர்களின் கச்சேரியிலும் ஈடுகட்டுவது கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் வில் வித்தை, அடங்காப்பிடாரியான கடுமையான எந்த கடுமையான தாளமும், வில்லுக்கு படிந்துவிடும். சதுரஸ்ரலகு சர்வ நிச்சயமானதால் ராக பாவப்பிரதானமாய் வாசிக்கும்போது பிள்ளையின் சாதூர்யமே பிரம்மாண்டமாக இருக்கும். விசை வில்லில் அடங்கி இருந்ததால் புன்சிரிப்புடன் சிரம சாத்தியமான வின்யாசங்களைச்

சமாளித்து விடுவார். மற்றொருவர் தாளம் போட்டுக் காட்ட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை; கால்களை உதைத்துக் கொண்டோ துடைகளை உதறிக்கொண்டோ லயம் அமைத்துக் கொள்ளும் ஆவேசத்திலும் சிக்க மாட்டார். இந்த உண்மையை நன்றாக அறிந்தவர் லயப்பிரம்மம் கொன்னக்கோல் பக்கிரியாபிள்ளை. வெகு நாள் வரை கோவிந்தசாமி பிள்ளையிடம் பக்கிரியாபிள்ளை மிருதங்கம் கற்றுக் கொண்டார்!

பிள்ளை தமது 22 வயதிலேயே முன்னுக்கு வந்து விட்டார். முதன் முதலாக திருச்சி இரட்டை மஹால் தெருவில் வக்கீல் நீலகண்ட அய்யர் வீட்டில் கல்லிடைக் குறிச்சி வேதாந்த பாகவதர் கச்சேரியில் வாசித்தார். அதுமுதல் நீலகண்ட அய்யரின் ஆதரவும் புகழும் வளர்ந்து வந்தது. பக்க வாத்தியம் வாசிப்பதிலும் அதே நாட்களில் திருக்கோடிக்காவல் கிருஷ்ணயரைப் போலவே கீர்த்தியடைந்து விட்டார். மதராஸ் கிருஷ்ண கான சபையில் சரப சாஸ்திரிகளுடன் பக்க வாத்தியம் வாசித்தபோது ஒரே பாடாந்திரம்போல் தொடர்ந்து கோவிந்தசாமி பிள்ளை வாசித்ததில் சாஸ்திரிகள் மெய்மறந்தார். முதலாளியாகவுள்ள வித்வான் ராகமோஸ்வரமோ வெகு நேரம் விஸ்தாசம் செய்தவுடன் பிள்ளை வாசித்தால் முதலில் கிளிப் பிள்ளை மாதிரி அந்த நகலை வாசித்துவிடுவார். அதையடுத்துத் தன் சொந்த கற்பனையை வாசிப்பது வழக்கம். ராகம், ஸ்வரம், வின்யாசம் நடந்தபின் சில சமயம் ரசிகர்களின் கரகோஷமும் ஆரவாரமும் மட்டுமீறி இருக்கும். அதனிடையில் பிள்ளை வாசிக்க வேண்டி வரும். கமான் போட்டவுடனே அமைதியை நிலை நிறுத்திக் கொண்டு தன் கற்பனையைத் தொடங்கினால், விச்ராந்தி நிலைத்து விடும்.

‘ஸோஸோ’ கச்சேரியிலும், பக்கவாத்தியத்திலும் ராகங்களை கிரக பேதம் செய்தல் தனியாகும். முரட்டுத் தாள விந்நாசமும் ராக விந்நாசமாகும் போது, சுருதி பேதத்திலும், ராகங்கள் ஜீவ ஸ்வரங்களாய் மாறுவதில் ஆச்சரியமில்லை. சாதாரணமாய் சுருதி பேதத்தில் ராகங்கள் குழைவின்றி சேர்க்கையில்லாத வரட்டு ஸ்வரங்களாகவும், கண்கட்டி வித்தையாகவும் இருக்கலாம். கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையின் ஹஸ்த விசேஷத்தால் சுருதி பேதம் அடைந்த ராகங்களும் சுகபாவம் நிறைந்து அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

பிள்ளை சிறந்த தியாகராஜபக்தர். பிள்ளையின் குரு பஞ்சாபகேச அய்யர் தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர்களான சுந்தர பாகவதர் கிருஷ்ண பாகவதரின் பந்து. இவர்களின் ஆசியால் திருவையாற்றில் தியாகராஜ ஸ்வாமியின் ஆராதனை உற்சவம் தன் சொந்தச் செலவில் தொடங்கி வருடந்தோறும் தன் ஆயுள் முழுவதும் நடத்தி வந்தார். தன் வருவாயில் சரிபாதியை இத்திருப்பணிக்கு ஒதுக்கி வைத்திருந்தார். உற்சவ ஐந்து நாட்களும் பால்மட்டுமே ஆகாரம். இளம் வித்வான்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வரும் அரங்கேற்ற பீடமாகி இருந்தது உற்சவ மண்டபம். அப்போது எல்லா வித்வான்களுடனும் சேர்ந்து பக்கவாத்தியம் வாசிப்பார். பிள்ளையின் ஆதரவைப் பாராட்டும் வித்வான்களில் முதல் இடம் பெற்றவர் செம்பை வைத்யநாத பாகவதர்.

கோவிந்தசாமி பிள்ளை வித்வான் என்ற மதிப்புடன் பிரபுவாகவும் விளங்கினார். பெருந்தன்மைக்கு இருப்பிடமானவர். தன் வித்தைக்கும் தனக்கும் கௌரவத்தையே பொக்கிஷமாகக் கருதுபவர். ஆகையால்

கேவலம் பணத்துக்காக கௌரவத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள மாட்டார். காக்கிஇடாவில் இருந்த கொம்பி ரெட்டி சூர்ய நாராயண மூர்த்தி நாயுடு பெரிய பிரபு. பிள்ளையினிடமிருந்த மதிப்பின் காரணமாகவே காக்கி இடாவில் சரஸ்வதி கான சபையை ஸ்தாபித்து வருஷா வருஷம் நவராத்திரியின் போது காக்கிஇடா விலும் பல ஆந்திர ஸமஸ்தானங்களிலும் பிள்ளையின் கச்சேரியை ஏற்பாடு செய்வதுண்டு. மறற பிரபுக் களுள் பிஷாண்டார் கோவில் ஆவுடை பிள்ளை, மருங் காபுரி ஜமீன்தார், கிருஷ்ண விஜயபூச்சிய நாயக்கர் சேத்தூர் ஜமீன்தார் சேவுக பாண்டியத் தேவரும் நெருங்கிய சிநேகிதர்கள், ஆவுடை பிள்ளை கோவிந்த சாமி பிள்ளையிடம் வயலின் சொல்லிக் கொண்டார். மிகவும் ஆப்தரானதால் பிள்ளையும், கிருஷ்ணய்யரும் ஒரு முறையாகிலும் ஒரே மேடையில் உட்கார்ந்து பிடில் வாசிக்க வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட்டார். பிள்ளையா சம்மதிப்பார்? கோவிந்தசாமி பிள்ளையைத் தேவதானத்தில் தான் வருஷந்தோறும் நடத்தும் உற்சவத்துக்கு வரவழைத்து சேத்தூர் ஜமீன்தார் கஞ்சீரா வாசித்துக் கௌரவப்படுத்துவார். ஐம்பது வயதுக்குமேல் பிள்ளை அசௌக்கியமடைந்தார். வெகுநாள் வரை கச்சேரி செய்யவில்லை. பல பிரபுக் கள் ஒத்தாசை செய்ய முன் வந்தார்கள். தனக்கு முடையுண்டானபோது பிரபுக்களைத் தொந்திரவு செய்ய தனக்கு அநுமதி செய்ய வேண்டுமென்று வினயமாக பணத்தைத் திருப்பிவிட்டார். கடைசி நாள் வரை பிறர் உதவியைக் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை, தன் ஈமக் கிரியைகளுக்கும் ஓரளவு பணத்தை முன்னதாகவே ஒதுக்கி வைத்த பிரபு கோவிந்தசாமி பிள்ளை.

பிள்ளைக்கு ஸந்ததி இல்லை. ஆனால் தன் சிஷ்யன் பாபாவைப் பாசத்துடன் வளர்த்து சிஷை சொல்லி வைத்து செஞ்சுருட்டி, பிலஹரி, யதுகுலகாம் போதி போன்ற ராகங்களை சொத்தாகக் கொடுத்து விட்டுப் போனார். தன் கண் முன்பே தனக்கு ஏற்பட்ட கௌரவத்தையும் சிஷ்யனுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்தார். குற்றேவல்களைச் செய்யவோ, பிடிலைக் கூட தூக்கிக் கொண்டு வரவோ பாபாவை ஏவமாட்டார். பாபாவைத் தவிர கும்பகோணம் சிவ வடிவேல் பிள்ளையும், ஆந்திர நாட்டிலிருந்து கந்திகட்டு நரஸிம் ஹலுவும், ரங்கையாவும் கோவிந்தசாமி பிள்ளையிடம் வயலின் கற்றுக் கொண்டார்கள்.

த்வாரம் வெங்கிடசாமி நாயுடு கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் வாசிப்பைக் கேட்டு மிகவும் பயன் அடைந்தவரென்பார்கள். கர்ண பரம்பரையான கதை யொன்று வெங்கடசாமி நாயுடு கோவிந்தசாமி பிள்ளை வாசித்த பூர்வி கல்யாணி ராகத்தைப் பற்றிச் சொல்வதுண்டு. ராமனாதபுரம் ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காருடன் வாசித்த ராகவின்யாசம் 'பரம பாவனா ராமா' வாக உருவெடுத்ததாகச் சொல்லக் கேள்வி.

சமீபத்தில் மைசூர் வித்வான் குண்டூரில் வி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார் வீணை வாசித்தார். அன்று ஒரு பெண்மணியைப் பார்த்து, மன்னிக்கணும். நீங்கள் கோவிந்தசாமி பிள்ளையின் உறவினர் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் சங்கராபரணம் வாசித்திருக்க மாட்டேன்!" என்று அளவளாவினார்.

அந்த நாளில் தனிக் கச்சேரிகள் குறைவு. திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிசாமி சபாவிலோ அல்லது சேத்துப்பட்டில் ஆள்வார் செட்டியார் நடத்திய

கிருஷ்ண ஜயந்தி உற்சவத்திலோ ஒரு முறை வருஷத்தில் கோவிந்தசாமி பிள்ளை கச்சேரி நடக்கும். ஒரு கச்சேரிக்கு மேல் ஸோலோ வாசிக்கப் பிள்ளை சம்மதிப்பதில்லை. ஓர் இளம் வித்வான் பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி சபையில் பல்லவிக்கு முன் நல்ல பிகுவுடன் புல்லாங் குழலில் சங்கராபரணம் வாசிக்கத் தொடங்கினார். ஒரு ரஸிகன் எழுந்து நின்று “மன்னிக்கணும், அம்ருதமாக இருக்கிறது, ஆனால் நேற்று இதே இடத்தில் கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை சங்கராபரணம்” என்று சொல்லும்போது புல்லாங் குழல் வித்வான் “ரொம்ப சரி, அந்த ஞாபகம் கலையாமல் இருக்க வேண்டியது அவசியம்” என்று வேறு ராகம் வாசித்து முடித்தார்.

பிள்ளை 1931ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 15ந் தேதி தஞ்சாவூரில் காலமானார். காஞ்சீபுரத்தில் நடந்து கொண்டிருந்த தியாகராஜ ஸ்வாமியின் உற்சவ மத்தியில் தியாகராஜ பக்தரின் படத்தை யானைமேல் ஏற்றி பெரிய ஊர்வலம் நடத்தினார் நாயனாபிள்ளை. “தோன்றின் புகழுடன் தோன்றுக” என்ற மொழியை பிள்ளை அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்துவார். அழியாப் புகழுடன் தோன்றியவர் கோவிந்தசாமி பிள்ளை.

காஞ்சீபுரம் நாயனாப் பிள்ளை

காஞ்சீபுரம் சுப்பிரமணிய பிள்ளை 1934ம் வருஷம் மே மாதம் 2ந் தேதி காலமானார். அவருடைய தாயார் “என் சங்கீதக் களஞ்சியமே” என்று கதறினார்கள். உண்மையான விமரிசனம். நாயனாபிள்ளைக்கு சிஷ்யர்கள், ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, சிஷ்ய கோடிகள் தான். இந்தக் களஞ்சியத்திலிருந்தே சிஷ்ய கோடிகளுக்கு வினியோகம். பிரதம சிஷ்யனைப் பற்றி நாயனாபிள்ளையே பெருமை பேசுவார். “நம்ம நரளிம்ஹாச்சாரி வில்லியம்பாக்கம் நரளிமாஹாச்சாரி, ஏகஸந்தக்ராஹி தான்” என்பார். இளம்வயதில் இறந்துவிட்ட சிஷ்யனை நினைத்து அடிக்கடி வருந்துவார். பலநாள் காஞ்சீபுரத்தில் குருகுல வாசம் செய்த சங்கீத கலாநிதி சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை சிரம வாத்தியமான பல்லவிகளைப் பாடினாலே தன் குருவின் புகழைப் பாடுவதாக நாம் எண்ணலாம். திரிசர்ஜாதி த்ருவ தாளம் 16 களையிலும் ஸம எடுப்பில் “வடிவேலன் அடியார்க்கு அநுகூலன் தேவ குஞ்சரி மணான்” நாயனாபிள்ளை இயற்றிய இந்தப் பல்லவியை ஸங்கீத கலாநிதி விருது பெற்ற சந்தர்ப்பத்தில் “சித்தூர்” பாடினார். நாயனா பிள்ளை பாடிய பல்லவிகள் தன் சொந்த கல்பனையே. எல்லாம் முருகன் புகழ் கூறுபவை. தமிழ் சாஹித்யங்கள், திருப்புகழ் சாகித்தியங்களிலும் தாளங்களிலும் நாயனாபிள்ளைக்கு நல்ல ஆராய்ச்சி. கர்னாடக சுத்தமான மெட்டுகள் அமைத்துள்ளார். பல்லவியை யடுத்து நாயனாபிள்ளையின் கச்சேரி திருப்புகழ் அதிகமாகப் பாடி லயலின்யாசத்திற்கு இடங்கொடுப்பார். துதிப்பாடல் கோஷ்டிகளில் பாட பல திருப்புகழ் பாடல்

களை காஞ்சீபுரம் சாரங்கபாணி செட்டியாருக்கும், ருத்திர கோடி முதலியாருக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தார். யாழ்ப்பாணம் கதிர்வேல் பிள்ளையிடம் வைத்திருந்த தொடர்பு தமிழில் உணர்ச்சி கொடுத்தது. தன் குருநாதன் மெட்டு அமைத்த திருப்புகழ் பாடல்களைத் தொகுத்து 'சித்தூர்' அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையின் ஆதரவில் பிரசுரம் செய்துள்ளார்.

இதே போல் பல்லவிகளைத் தொகுத்துப் பிரசுரித்தல் சிஷ்யர்களின் கடமை. பல்லவி விஸ்தாரமாகப் பாடுவதற்கென்றே நாயனாப்பிள்ளை ஈடுஜோடு செய்யக் கூடிய சிஷ்யர்களையும் தயாரித்துக்கொண்டார். பக்க வாத்திய சகிதமாகவே சாதகம் செய்வதும் வழக்கம். சேத்தூர் சுந்தரேச பட்டர் வயலின் வாசிப்பார். அயிலூர் அகிலேசுவர அய்யர் மிருதங்கம் வாசிப்பார். முத்து செட்டியார் தம்பூரா மீட்டுவார். பிடில் சிகைஷயை கொஞ்ச நாட்களிலேயே முத்து செட்டியார் விட்டு விட்டார். ஆனால் நாயனாப் பிள்ளையின் நிழல்போல் கடைசி நாள் வரை இருந்தார். பல வரலாறுகளையும் இம்மூன்று சிஷ்யர்கள் சொல்வது தகுதி.

சேத்தூர் சுந்தரேச பட்டர் அநுபவத்தைக் கவனிப்போம். "வாத்தியார் பக்க வாத்தியங்கள் சகிதமே பாடுவது வழக்கம். ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் தவறாமல் பாடி சாதகம். சுமார் 7 அல்லது 6 மணிநேரத்துக்குக் குறையாமல் பாடுவார்கள். அப்போது திரிசீரம், சதுரசீரம், கண்டம், மிசீரம் இவையடங்கிய 35 தாளங்களில் — 14 தாளங்கள் தவிர—21 தாளங்களிலும் 8 களைமுதல் 32 களைகளில் பாடும்போது அனுலோமம் மட்டும் நடக்கும். 8 களையாகப் பாடும்போது அனுலோமம், பிரதிலோமம் நடைபெறும். தவிர பல்லவிகள் பாடும்போது யதி பிரஸ்

தாரம் மகுடம் என்னும் அரிய மார்க்கங்கள் நடைபெறும்”
.....நுங்பங்கள் சுந்தரேச அய்யர் கொடுத்தவை.

“ பயமேது - நமக்கு வேலுமயிலும், சேவலும் காவ்
லிருக்க (ஸமத்தில் சேரும்) மாயவேல் பிடித்த குஹநாயக
நமக்கிருக்க - (பின் பகுதி - முதல் த்ருத வீச்சின் ஸமத்
தில் எடுப்பு).

திரிசீர ஜாதி அடதாளம், 4 களைசௌக்கம் முதல்
அக்ஷரம் தள்ளி 2வது அக்ஷரம் ஸமத்தில் எடுப்பு’. இதே
போல் பல குறிப்புகளைக் கொடுத்திருந்ததாலும் இந்த
‘பயமேது’ பல்லவியின் கதை ருசியானது. 1917ல் திருப்
பயணம் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியார் கும்பகோணத்தில்
நடத்திய உற்சவத்தில் பாட நாயனாபிள்ளைக்கு அழைப்பு
வந்தது. அன்று சேத்தூர் சுந்தரேச பட்டர் பிடில்;
சாக்கோட்டை ரெங்கு அய்யங்கார் மிருதங்கம்; மன்னூர்
குடி பக்கிரியா பிள்ளை கொன்னக்கோல். ஆனால் அன்று
பல்லவியை 16 களை சௌக்கத்தில் பாட தனி உற்சாகம்
ஏற்பட்டது. கச்சேரி கேட்பதற்கு புதுச்சேரி ரங்கசாமி
ஐயர், காரைக்குடி சகோதரர்கள் கோனேரி ராஜபுரம்
வைத்தியனாத ஐயரும் வந்திருந்தார்கள். சிறுவயதில்
தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தவர் நாயனா
பிள்ளை. கோனேரிராஜபுரம் கச்சேரியை தற்செயலாக
ஒரு முறை கேட்டார். அந்த நாளிலிருந்து தான் அவ
ருக்கு வைராக்யம் ஏற்பட்டது. “ பாடினால் வைத்தியனாத
அய்யரைப் போல் பாடவேண்டு”மென்று கங்கணம்
கட்டிக் கொண்டார். கும்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கே
வந்த நாளை நாயனாபிள்ளை மறக்க முடியுமா? அன்றைய
பல்லவியை ‘கோனேரி ராஜபுரத்துக்கு’ அர்ப்பணம்
செய்துவிட்டார். சிரம சாத்தியமான லயலின்யாசம்
செய்யும்போது பல பக்க வாத்தியங்களுடனும் கச்சேரி

செய்வார். தியாகராஜ் ஸ்வாமிகளின் உற்சவ நிதிக்காக நாடகப்புகழ் சி. கண்ணையா சென்னையில் நடத்திய நாயனா பிள்ளையின் “கச்சேரியில் நவக்கிரஹங்கள்” அடங்கிய புல்பெஞ்சு: கோவிந்தசாமி பிள்ளை வயலின்; அழக நம்பிப்பிள்ளை மிருதங்கம்; தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை கஞ்சிரா; பக்கிரியா பிள்ளை கொன்னக்கோல்; சுந்தரம் அய்யர் கடம்; கும்பகோணம் வேணு செட்டியார் டோலக் (மதராஸ் வேணுநாயக்கர் வேறு) ஆதீச்சபுரம், சீதா ராமையா மோர்சிங். இவ்வளவையும் நிர்வகிக்கும் சக்தி பிரமிக்கத்தக்கது.

ஆனால் பிள்ளைக்கு சாதகபலம் அதிகம். அதோடு எளிய வழிகளையும் வகுத்துக் கொண்டார். சதுரஸ்ர ஜாதி மட்ய தாளத்தில் ‘தென் பழனி வடிவேலனே ஆறு முகனே ஈசன் மகனே’ என்ற பல்லவியை கால் இடத்தில் ஆரம்பித்துப் பாடும்போது இந்தத் தாளத்தை கண்டமாக வகுத்துக்கொண்டு பாடுவது ஸ்வலபமாக விருந்தது. அதைப் பின்பற்றி மிருதங்கம் வாசித்தார். அகிலேசுவர அய்யர் இந்த மார்க்கங்களை ஒரு சன்யாசி நாயனா பிள்ளைக்கு அருள் செய்தார். குருதட்சிணையாக ஒரு கோப்பை பால் கூட சன்யாசி ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. பண ஆசைக்காகத் தன் வித்தையைக் குறைத்து வின்யாசம் செய்தல் குருத்துரோகம் என்று தீர்மானம் கொண்டவர் பிள்ளை.

சங்கீதத்தில் அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவியாகயிருந்தது நாயனாபிள்ளையின் பிடிவாதம். ஆனால் வருவாய்க்கு இடைஞ்சலே. பிள்ளையின் பாட்டில் டிராமா புகழ் கண்ணையாவுக்கு மிகவும் பிரியம். பிள்ளையின் முன்னேற்றத்தில் மன்னார்குடி மிராசுதார் கருப்பையா முதலியாருக்கு

ஆசை, ராமனைப் பற்றியுள்ள கீர்த்தனைகளைமட்டும் நாயனா பிள்ளையைப் பாடச் செய்து வலுத்த சன்மானம் செய்ய திட்டமிட்டார்கள். 'ஸ்வரம் பாடாமல் கீர்த்தனைகள் ராமார்ப்பணமாகாது' என்று சொல்லிவிட்டார் பிள்ளை. பிள்ளையின் இறுதி நாட்கள் மிகவும் இடைஞ்சலானவை. பணமுடை அதிகம். மைசூர் சௌடையாவும், தட்சிணாமூர்த்திப் பிள்ளையும் நாயனா பிள்ளைக்குப் பண உதவி செய்ய ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். தாங்கள் இருவரும் பக்க வாத்தியம் வாசித்துப் பிள்ளையின் பாட்டை ரிக்கார்டு செய்ய சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்தார்கள். "நீங்கள் செய்த உபசாரத்துக்கு நன்றி. ஆனால் ரிக்கார்டு செய்வதானால் சங்கீதத்தைச் சுருக்கவும் பெருக்கவும் நேரிடுமே. என் குருநாதனுடைய ஆக்ஷேபங்களுக்கு விரோதமான காரியத்தில் நான் சிக்க முடியாது" என்று முழு மனதுடன் மறுத்துவிட்டார்.

வித்தைக்கு மரியாதை காட்டுவதில் கண்ணும் கருத்தும் உள்ளவர். திருச்சி மலைக்கோட்டையில் கோவிந்தசாமி பிள்ளையும், அழகநம்பிப் பிள்ளையும் பக்க வாத்தியம் வாசிக்க நாயனா பிள்ளை பாடிக்கொண்டிருந்தார். பல்லவிக்கு முன் சங்கராபரணம் ஆலாபனை செய்து கொண்டிருந்தார். தானம் பாடும்படி ஒரு ரசிகர் வேண்டினார். தன் சாரீரத்துக்கு வசதி இல்லாத வின் யாஸம் செய்ய பிள்ளை சம்மதிக்கவில்லை. ஆனால் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையின் தூண்டுதலுக்கிணங்கி சிறிது தானம் பாட நேர்ந்தது. இதைத் தொடர்ந்து கோவிந்தசாமிபிள்ளை சங்கராபரண ராகமும் தானமும் வெளுத்துக் கட்டிவிட்டார். இந்தச் சம்பவத்தை நாயனா பிள்ளையே விசால மனப்பான்மையுடன் விளக்குவார். "நாம் இருக்குமிடம் தெரியாமல் அடித்துவிட்டாரையா!" என்று பெருமை பேசுவார்.

கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையை பரம குருவாகக் கருதி வந்தார். பிள்ளையின் பக்க வாத்தியம் நாயனா பிள்ளைக்கு அநேக விதத்தில் சௌகரியம் செவிக்கு இன்பம். அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோல். மணிரங்கு, பஹுதார் அம்ருதவாஹினி, ஜகன்மோகினு, ஆந்தோளிகா, ருத்ரப்பிரியா ராகங்களுக்கு அப்போதுதான் அரங்கேற்றம். “முன்பின் தெரியாத ராகங்களை” சாதாரணமாக எல்லோரும் ரசிக்கமாட்டார்கள். தெரியாத ராகங்களை என்றைக்குத்தான் தெரிந்து கொள்வது? நூற்றுக்கணக்கில் அபூர்வ ராகங்களில் தியாகராஜ ஸ்வாமி கீர்த்தனங்களை இயற்றி இருக்கிறாரே! இந்த ராகங்களின் ஸ்வரூபத்தை கோவிந்தசாமி பிள்ளையிடம் தெரிந்து கொள்வதில் உற்சாகம் அதிகம். கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளையை நாயனா பிள்ளை ‘ஆழம் பார்ப்பதாக’ எண்ணுவார்கள். நாயனா பிள்ளையின் ஊக்கத்தையும் பிடிவாதத்தையும் மாற்றவே முடியாது. எவ்வளவு அபூர்வ ராகமாக இருக்கட்டும்! ராகம் பாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே இலேசாக ராக கிரமத்தை கோவிந்தசாமி பிள்ளை வாசிப்பார். நெற்றியில் மூன்று சுருக்கம் காணும். அது முதல் அந்த ராகம் கனராகம்தான்.

நாயனா பிள்ளையின் செல்வாக்கு ஓங்கி இருந்தபோது ஒரு வருஷம் மழவராயநேந்தல் சுப்பராம பாகவதர் காஞ்சீபுரம் வந்தார். நாயனா பிள்ளை நடத்திவந்த தியாகராஜ பாகவதர் பெரிய அறிவாளிகள் மெச்சும்படி பாடினர், நாயனா பிள்ளை சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து பாகவதரை வணங்கினார். “எனக்கும் காஞ்சம் சங்கீதம் விருத்தியாக தாங்கள் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்த மனப்பான்மை சங்கீத வளர்ச்சிக்கு நன்மையாயிற்று. அபூர்வ ராக வேட்டையும் கீர்த்தனை வேட்டை

யும் கைகோர்த்துக் கொண்டன. நாயனா பிள்ளையின் சிஷ்யர் திருவீழிமழலை கல்யாண சுந்தரம் பிள்ளையின் கையில் அரை குறையாக ஓர் அழர்வ கீர்த்தனம் கிடைத்தது. சிஷ்யனிடம் பாடம் செய்து கொண்ட 'சிவோபாஹிமாம்' தக்ஷணமே அரங்கேற்றமாகி விட்டது.

வீணை தனம்மாள் 1930-ல் கடுமையான சுரத்துடன் படுக்கையாய் இருந்தார்கள். அம்மனைப் பார்க்க நாயினா பிள்ளை போன போது "தம்பீ! தனயுனிப்ரோவ கொஞ்சம் பாடுங்கள்" என்று கேட்டார்கள். அதே தருணம்தான் வெகுநாளாய் எதிர்பார்த்திருந்த "தாசரதி" யைப் பாடஞ் செய்து கொண்டார். ராமகிருஷ்ணமடத்து சி. ராமானுஜாச்சாரியிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட கீர்த்தனைகள்: 'ஏலதெலியலேரோ', 'ஸாகேதன நீகேதன', 'க்ரஹபலமேமி' நாகப்பட்டினத்துக்குப் போயிருந்த போது ரயிலடியிலிருந்து நேராக ப்ளேட் வெங்கட்ராம அய்யர் வீட்டை அடைந்தார். நாயனாபிள்ளையின் ஊக்கத்தை மெச்சி "ப்ளேட்" மரகதமணி வர்ண பாலே பாலேந்துபூஷணி கீர்த்தனைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தார். நாயனாபிள்ளையின் மூத்த மகன் ரத்தினஸ்வாமி 3 வயதிலிருந்து மழலையுடன் கீர்த்தனைகளைப் பாடுவது வழக்கம். ரத்தின ஸ்வாமியிடம் "பரமாத்முடு வெலுகே முச்சட" கீர்த்தனையைக் கேட்பதில் கோவிந்தஸ்வாமி பிள்ளைக்கு அதிகப் பிரியம். மருங்காபுரி சமஸ்தானத்தில் கச்சேரி கேட்க வந்திருந்த கீவலூர் ராமச்சந்திர அய்யர் நாயனாபிள்ளைக்கு உதவிய கீர்த்தனை இது. வாலாஜா பேட்டை ராமஸ்வாமி பாகவதரிடம் ஜலதரங்கள் ரமணைய செட்டியாரிடமும் கற்றுக்கொண்ட கீர்த்தனைகள் அநேகம். செட்டியார் நாயனா பிள்ளையின் நெருங்கிய ஆப்தர், பிரபு; சங்கீதத்தின் கரை கண்டவர். ஆனால் அவருடைய

சாரீரம் மிக இடைஞ்சல். அவர் நாயனாபிள்ளைக்கு மட்டுமே சொல்லிக் கொடுப்பார். 'நாயனா பிள்ளையைத் தவிர பிறர் பாடஞ் செய்யவும் முடியாது. நம்ப நாயனா பாடினால்தான் ராமார்ப்பணம்" என்று செட்டியார் மகிழ்ச்சி அடைவார்.

நாயனாபிள்ளை தியாகராஜ பக்தர். வருஷந்தோறும் காஞ்சீபுரத்தில் தியாகராஜ ஆராதனை நடத்தி வந்தார். சங்கீத வளர்ச்சிக்கு இது பெரிய உதவியாக இருந்தது. ஆலத்தூர் சகோதரர்கள் ஒரு சமயம் உற்சவத்தில் கலந்துகொண்டு பாடினார்கள். ஆலத்தூர் சகோதரர்கள் நீலாம்பரி ராகத்தில் பாடிய நீகே தயாராக கீர்த்தனையை அப்பொழுது பாடஞ் செய்து கொண்டு தன் சிஷ்யர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து விட்டார்.

பாடம் செய்த கீர்த்தனைகளை கனிவுடன் பாடுவார். நாயனா பிள்ளையிடம் பிடில் கற்றுக் கொண்ட திருப்பாற் கடல் ஸ்ரீனிவாஸ அய்யங்காரும் மேச்சேரி சுந்தர சாஸ் திரியும் பேசிக் கொள்வதுண்டு. "அடடா? என்ன விவரம்! என்ன வாக்கு சுத்தம்! என்ன முடுக்கு! பூசினிக் காய் தான் மாதிரி" என்பார்கள். இதைவிடப் பொருத்த மாக வர்ணிப்பது கஷ்டம். நாயனா பிள்ளை "ஹேச்சரி காராரா" கீர்த்தனையை பாடக் கேட்ட கீர்த்தனஞ்சாரியார் சி. ஆர். சீனிவாசயங்கார் "பஜனைக் கூடத்திலிருந்து கச்சேரி மேடைக்கு "ஹேச்சரிக்" கீர்த்தனைகளை மாற்றிய பெருமை நாயனா பிள்ளைக்கு உரியது என்று ஆமோதித் தார். மயிலாப்பூர் நடுத்தெரு சபையில் பல வருஷங் களுக்கு முன் டைகர் "வினதா ப்ளீஸ்" என்று கேட்டது. நாயனாபிள்ளை காதில் விழவில்லை. கச்சேரி முடிந்தபின் தான் தெரிய வந்தது. வரதாச்சாரியாரைக் கூட்டத்தில் தேடிப் பிடித்து "டைகர் வாள் மன்னிக்கணும்,

“வசிஷ்டர்” வாயிலிருந்து கிடைத்த பெருமை பிராப்தம் இல்லாமல் போய் விட்டது” என்று பரிதவித்தார்.

பாட்டுக்களைச் சேகரித்துப் பாடுதலோடு அவர் ஆர்வம் நிற்கவில்லை, தியாகராஜர் கீர்த்தனம் மட்டும் அல்ல. சியாமா சாஸ்திரி. சுப்பராயசாஸ்திரி கீர்த்தனைகள் அவருக்கு “தாத்தா வீட்டுக் கீர்த்தனைகள்” கச்சிசாஸ்திரியிடம் நாயனாபிள்ளை தாயாருக்கு நிறைய பாடம். தாயார் காமாட்சி அம்மாளும் பெரிய தாயார் தனகோடி அம்மாளும் பெயர் பெற்ற பாடகிகள். பழனி ஆண்டவர் கீர்த்தனங்கள், முத்துத் தாண்டவர் பாடல்களில் அமோகமான பரிச்சயம். இளமையில் எட்டயபுரம் ராமச்சந்திர பாகவதரின் கதையில் பின்பாட்டுப் பாடியவர். “அம்பப்பர தேவதே” ராமச்சந்திர பாகவதரிடம் கிடைத்த பொக்கிஷம். இவ்வளவும் நிறைந்த சங்கீதக் களஞ்சியம் நாயனாபிள்ளை.

இவ்வளவையும் சிஷ்யர்களுக்குச் சொல்லி கொடுப்பதில் அளவு கடந்த பிரியம். தான தர்மங்களுக்குப் புகழ் உள்ள குடும்பம். அன்னதானம் எப்போதும் உண்டு. இலவச வைத்தியமும் நடைபெறும். அன்ன தானத்துடன் சிஷ்யர்களுக்கு சங்கீத சிக்ஷை மிகப் பிரசித்தம். உண்மையாகவே அந்த வீடு ஒரு சங்கீதக் கல்லூரி. நாள் முழுவதும் சரளி வரிசை முதல் பல்லவி ஸ்வரம் வரையில் பாட்டும் வாத்தியங்களும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும். பால சிக்ஷைக்கு உரியவர்கள் நாயனாபிள்ளையின் மகள் நீலாய தாட்சியிடம் பாடம் கேட்பார்கள். சிலருக்குத் தாயார் காமாட்சியம்மாள் போதிப்பார்கள். மனைவி குப்பம்மாள் பெண்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லுவார்கள். வீணை தனம்மாள் குடும்பமும்

தனகோடி அம்மாள் குடும்பமும் நெருங்கிய பழக்கம் கொண்டவை. சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும்போது பிருந்தாவும் முக்தாவும் (தனம்மாள் பேத்திகள்) நாயினு பிள்ளையிடம் சிணைக்காக காஞ்சீபுரம் வந்தார்கள். அப்போது மிருதங்க வித்வான் பைரவம் பிள்ளையும் இருந்தார். வேடிக்கையும் வினயமும் கலந்து சிணைக்கு ஒரு முட்டுக்கட்டையை பைரவம் பிள்ளை போட்டார்.

“நெருப்பில் காற்று வீசத் தேவை இல்லை” என்றார். சிபாரிசு நிராகரிக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் லக்ஷ்மண பிள்ளை திருவாங்கூரிலிருந்து அனுப்பிய சிஷ்யர்கள் ஐந்தாறு பேர். சினிமா புகழ் நாகையாவும் காஞ்சியில் குருகுலவாசம் செய்தவர்.

ஸ்ரீ பிள்ளையின் நகைச்சுவை பிரமாதம். சகாக்கள், ரசிகர்கள், சிஷ்யர்கள் ஆகிய எல்லோருடனும் தமாஷாகப் பழகுவார். தமாஷ்கூட சங்கீதத் தொடர்புடன் விளங்கும். தேவகோட்டையில் ஒரு திருமணத்தில் நாயனா பிள்ளை ராகம் பாடிக்கொண்டிருந்தார். கோவிந்தசுவாமி பிள்ளை அமோகமாகப் பாட்டுடன் மாறி மாறி சங்கராபரணம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். தட்சிணமூர்த்தி பிள்ளை மிருதங்கத்தில் மீட்டு சாப்புகளையும் தொப்பியையும் சரி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நாயனா பிள்ளை வழக்கமாக ‘ஸ்வரராக ஸுதா’ பாடி ‘மூலாதார’ சரணத்தைப் பாடுவது வழக்கம். அன்று அதற்கடுத்த சரணம் பாடினார். உடனே மிருதங்கம் நின்று விட்டது. கோவிந்தசுவாமி பிள்ளை தட்சிணமூர்த்தி பிள்ளையைத் தூண்டி வாசிக்கச் சொன்னார். “எனக்கு மத்தளம், தாளம், கதி ஒன்றும் தெரியாதே! காஞ்சீபுரத்தையாவே நியாயம் சொல்லட்டும்! இத்தனை நாள் இல்லாத புதிய சரணம் இந்த கீர்த்தனையில் ஏன் படவேண்டும்? என்று தட்சிணமூர்த்தி

யிள்ளை கர்ஜித்தார். ராக ஆலாபனையின் நாகசுர சம்பிரதாயத்தைப்போல் தவில் மாதிரி மிருதங்கத்தைத் தட்டிக் கொண்டிருந்ததை அவருக்கு நினைவூட்டினார்கள். தட்சிணமூர்த்திப் பிள்ளை சிரிப்பு வெள்ளத்தில் கலந்துகொண்டு நாயனா பிள்ளை பாடும் தேவாரத்தை சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றபடி மாற்றி “ஒற்றுமை சேர்வது எக்காலம்?” என்று பாடத் தொடங்கிவிட்டார்.

சென்னையில் உடையவர்லு செட்டியார் சங்கீத ரசிகர். மிகவும் பெருமன் உள்ளவர். ரசிக்களைச் சிரிப்பு மூட்டவே நேரங்கழித்து கச்சேரிகளுக்கு வருவார். தோடி ராகத்தில் ‘கத்தன்ன வாரிகி’ கீர்த்தனத்தில் ‘அத்தம்பு செக்கிள்ளசே முத்துகாரு மோமு ஜுப’ என்ற இடத்தைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். ‘முத்துகாரு மோரு ஜுப’ வந்துவிட்டேன் என்று செட்டியார் அறிவித்துக் கொண்டே கச்சேரியில் குறுக்கிட்டார். அவ்வளவுதான் விபரீதமான ஆரவாரம். ‘மரியாதைகாதையா’ என்று பைரவ கீர்த்தனை ரூபமாக பிள்ளை சூடு கொடுத்தார். சபை அமைதிக்கு வரவில்லை. ‘புத்திராது’ கீர்த்தனம் ஆரம்பமாயிற்று!

பைலாப்பூர் சபையில் நடந்த ஒரு கச்சேரியின்போது “நந்தி மத்தளம் தட்ட நாரதர் யாழ்தூக்க” என்ற இடத்துக்கு ஸ்வர விந்நாசம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அழக நம்பிப் பிள்ளை மிருதங்கமும், கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை பிடினும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தது பொருத்தமாகவும் இருந்தது. ஸ்வரத்தைச் சுருக்கி ராகத்தைப் பெருக்கும்படி ஒரு ரசிகர் கூக்குரலிட்டது சிறிது விரசமாகப்பட்டது. ரசிகர்கள் ஆரவாரம் தொடங்குமுன் “சீதாவர சங்கீத ஞானமுதாதவ்ராயவலெரா” என்று தேவகாந்தாரி கீர்த்தனத்தைப் பாடினார். ஸ்வர விந்நாசத்தை வெறுத்த

ரசிகரும் பொருத்தமான பதிலைக் கரகோஷத்துடன் ஆமோதித்தார்.

“சங்கீத களஞ்சியத்தில்” தியாகராஜ கீர்த்தனைகள் எத்தனை? சியாமா சாஸ்திரிகளின் கீர்த்தனை எவ்வளவு? அபூர்வ ராகங்களின் அட்டவணை எவ்வளவு பெரியது? திருப்புகழ் பாடல்களின் எண்ணிக்கை என்ன? சிஷ்ய கோடிகள் எத்தனை பேர்? தேவாரம், திருப்புகழ் கற்றவர் எவ்வளவு பேர்? கலைச்செல்வம் நிறைந்தவர், கலைக் காகவே வாழ்ந்தார் இறந்தார். பட்டம் பதவிகளை நாயனா பிள்ளை விரும்பியதாகத் தெரியவில்லை.

சிதம்பரத்தில் ஒரு நாள் நாயனா பிள்ளை கச்சேரி ஏற்பாடாகி இருந்தது. புகழ்பெற்ற நாகசுர வித்வான் சிதம்பரம் வைத்தியநாத பிள்ளை கஞ்சிரா. அன்று நாயனா பிள்ளைக்கு பட்டம் கொடுத்து கௌரவிக்க வைத்தியனாத பிள்ளை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். சிதம்பரத்துக்கு வந்த பெருமையுடன் நடராஜன் அருள் கிடைத்தால் போதுமென்று கூறிப் பிள்ளை பட்டம் பதவி ஏற்க மறுத்து விட்டார்.

மற்றொரு சமயம் நாயனா பிள்ளையின் கச்சேரி பெங்களூர் சங்கீத சபையில் நடந்தபோது ஜஸ்டிஸ் சந்திர சேகர அய்யர் தலைமை வகித்தார். பிள்ளையின் கலையைப் பாராட்டிய சபைத் தலைவர் நாயனாபிள்ளை மைசூர் சமஸ்தானத்துக்குப் போய் பாடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். ‘அழையாத வீட்டுக்கு நுழையாத சம்மந்தி’ என்ற பழமொழியை நினைவூட்டிச் சமஸ்தானத்திலிருந்து அழைப்பு கிடைத்தாலே கலைக்குச் சிறப்பு என்பதைப் பணிவுடன் பிள்ளை தெரிவித்துக்கொண்டார்.

சங்கீதத்தில் தரக்குறைவு ஏற்படுவதில் கொஞ்சமும் இடங்கொடுக்க மாட்டார். மதுரையில் நடந்த கச்சேரி

விசேஷமானது. அன்று பல்லவி இரண்டு களைசொளக்கம்; நெருங்கிய நண்பர்களின் பக்கவாத்தியம். பல்லவியைத் தொடர்ந்து லயவின்யாசம் நடந்தது. தனி ஆவர்த்தனம் முடிந்தவுடன் லயவின்யாசம் செய்தவர் “சரியாயிற்று?” என்று சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார். ‘இல்லை’ என்று நாயனாபிள்ளை தலையை அசைத்தார். ‘சரியாகாமல் எப்படி இருக்கக்கூடும். எல்லாம் சரியாகி விட்டது’ என்று மற்றவர் மீண்டும் தொடர்ந்தார். “அவ்வளவு நிச்சயமிருந்தால் என்னைக் கேட்பானேன்? என்ற நிர் தாட்சண்யமான பதிலைக் கொடுத்தார். பின்னர் இருவருமே இந்த சம்பவத்தைப் பாராட்டியது பெரிய விசேஷம்.

சிறு பிராயத்திலிருந்தே குஸ்தியிலும் தேகப்பயிற்சியிலும் பிள்ளை ஊக்கமுள்ளவர். தினமும் காலை 4 மணிக்குப் புறப்பட்டு சுமார் 10 மைல் உலாவுவார். தான் சுழற்றும் ‘கர்லா’ ஜோடியை அவருக்கிளைய சிஷ்யர்கள் தூக்கவும் முடியாமல் திணறும்போது விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார். சின்னஞ் சிறு குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து ‘பட்டால்’ வெடித்து குறும்புகள் செய்வதில் வெகு ருசியுள்ளவர்.

மதயானை போன்ற உடலையுள்ள நாயனாபிள்ளை 45 வயதிற்குள் இறந்துவிட்டார். காசநோயில் மெலிந்த பிள்ளை வைத்தியரின் கட்டுப்பாட்டுக்கடங்கி ஒரு வருஷம் பாடாமல் இருந்தார். குணமானவுடன் தியாகராஜ உற்சவ நிதிக்காக கச்சேரியை நடத்தினார். அவருக்கு சிகிச்சை செய்த வைத்தியர்கள் குணசாகரமும் நடேச அய்யரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டவுடனே ‘நெனருஞ்சினு’ கீர்த்தனையைப் பாடி பகிரங்கமாகத் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். இறுதி நாட்களில் நடமாடிக் கொண்டிருந்தாலும் பாட முடியாமல்

சங்கடப்பட்டார். கடைசி நாள் மாலை தியாகராஜ ஸ்வாமி களின் படத்தின் முன் நின்றுகொண்டு “பூபாரமுகானி சுர பூசுருலை ஜனின்சின நீபக்தி பாக்யசுதா” கீர்த்தனையை தன் மன நிம்மதியாகப் பாடினார். ‘பூமிக்குச் சுமையாக இருக்க மாட்டேன்’ என்று அவர் கொண்ட சபதத்தை அன்று இரவு நிறைவேற்றிவிட்டார்.

‘நாயினு பிள்ளை’ மூன்று சகோதரிகளுக்கு ஒரு புத்திரன். அவருடைய தாயார் காமாட்சியம்மாள். அம்மா பொன்னம்மாள் என்று அந்தம்மாளுக்கும் செல்லப்பெயர். காமாட்சி அம்மாளின் மூத்த சகோதரி தனகோடி அம்மாள். இனைய சகோதரி பழனி அம்மாள். மூவரும் செல்லமாக ‘நாயினு’ என்று கூப்பிடுவார்கள். சுப்ரமண்ய பிள்ளை சங்கீத உலகிற்கும் ‘நாயினு’வாக விளங்கினார்.

பெங்களூர் நாகரத்னம்மாள்

அடியார்க்கு அடியார்களில் சிறந்த தேவதாசி பெங்களூர் நாகரத்னம்மாள். ஒழுக்கத்திலும், தியாகத்திலும், தன் குல தர்மத்திலும் பிடிவாதம் உள்ளவர். தியாக ராஜசுவாமிகளின் தாசியானதில் பெருமை உள்ளவர். பட்டம் பதவிகள் அவரைத் தேடி வந்தன. சங்கீத ஜனாதிபதியின் அருள் நிறைந்த 'தியாக சேவா சக்த' பிருதைப் பெருமையுடன் பெற்றுக்கொண்டார். இந்தப் பட்டம் இவருக்கு 6-3-49ல் வழங்கப்பட்டது. 'கிருகலட்சுமி' பத்திரிகை வருஷா வருஷம் மாதர் குல திலகங்களில் ஒருவரைக் கௌரவிப்பது வழக்கம். 1949ல் 'கிருகலட்சுமி' யின் அதிபர் டாக்டர் கே. எஸ். கேசரி, நாகரத்னம்மாளுக்கு 'சுவர்ண கங்கணம்' சூட்டினார். அந்த விழாவில் தலைமை தாங்கிய விஜயநகர மகாராணி ஸ்ரீ வித்யாதேவி நாகரத்னம்மாளின் சேவையைப் பாராட்டி "தியாக சேவா சக்த" விருதை வழங்கினார். 1949 மார்ச் மாதம் வெளியான 'கிருகலட்சுமி' நாகரத்னம்மாள் மலராகவே பெருமை அடைந்தது.

நாகரத்னம்மாளுக்கு பட்டங்களும் பதவிகளும் புதிதல்ல. அவருடைய பெயரே பல நாள்வரை பட்டமாக இருந்தது. அடையாளத்துக்காகவும் கேலிக்காகவும்கூட இவரை 'பின்.என்.ஆர்.' என்று குறிப்பிடுவார்கள். அந்த நாளில் 'பி.என்.ஆர்.' என்றால் பெங்கால் நாகபுரி ரயில்வே என்றுதான் பொருள். நாகரத்னம்மாள் செல்வாக்காக இருந்த நாளில் அவருக்கு ஈடுஜோடாக மதராசில் பல பாடகிகள் இருந்தார்கள். சேலம் மீனாட்சி குடும்பம், ஏனாதி லட்சுமிநாராயணி சகோதரிகள், வீணை

தனம்மாள், கோயம்புத்தூர் தாயி, பெங்களுர் தாயி, திருவாரூர் ராஜாயி, கோலார் நாகரத்னம் மிகவும் பிரசித்தியடைந்தவர்கள். பெங்களுர் தாயி, கோலார் நாகரத்னம் பெயர்களுடன் கலவரமாகாமல் இரண்டு நாகரத்னங்களையும், 'பி.என்.ஆர்.', 'கே.என்.ஆர்.' என்று தெரிந்து கொள்வதுண்டு. பொதுவழக்கில் ஏற்பட்ட பெயர் 'பி.என்.ஆர்.' இருவருள் பி.என்.ஆர். வயது முதிர்ந்தவர்; பருமனையும் இருப்பார்.

ஆனால் அறிவாளிகள் நாகரத்னம்மாளின் சங்கீத சேவையையும் பக்தி மேலீட்டையும் மட்டுமே எடை போட்டார்கள். ஆகவே எந்தவிதத்திலும் பட்டம் பதவிகளுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. தனக்கு உரிய பதவிகளைப் போராடியும் பெறும் வல்லமை உண்டு. இந்தப் பிடிவாதமும் வைராக்யமும் அவருடைய தாயார் சொத்து.

இந்தத் தீவிரமே நாகரத்னம்மாளை "வித்யா சுந்தரி" ஆக்கியது. நாகரத்னம் 1½ வயது குழந்தை. அப்போது குழந்தையையும் தாயார் புட்டுலட்சுமி அம்மாளையும் தகப்பனர் வக்கீல் சுப்பராவ் நடுத்தெருவில் விட்டார். புட்டுலட்சுமி அம்மாள் சளைக்கவில்லை. மைசூரில் அப்போது இருந்த கிரிபட்ட தம்மையாவைச் சரணடைந்தார்கள். தம்மையா நாகரத்னம்மாளின் கண்ணைத் திறந்து விட்டார். 9 வயதிற்குள் சங்கீதத்திலும் சமஸ்கிருதத்திலும் கரை கண்டு விட்டார் என்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால் பிறரின் பொருமை புட்டுலட்சுமி அம்மாளே மறுபடியும் நடுத்தெருவில் விட்டது அடங்காத ஆவேசம் பொங்கியது. 'உயிர் போனாலும் சரி, நாகரத்னத்தைக் கரை ஏற்றாமல் மைசூரில் மீண்டும் அடி வைப்பதில்லை' என்று தம்மையாவிடம் சபதம் செய்துவிட்டு புட்டுலட்சுமி அம்மாள் காஞ்சிபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார். தனகோடி

அம்மாள் அந்நாளில் காஞ்சீபுரத்தில் பிரபல பாடகி. வித்யாதானத்துக்கு அவருடைய குடும்பம் பெரிய பீடம். ஆனால், பால பாடத்தை ஏற்றுக்கொள்ள தனகோடி அம்மாளுக்கு வசதி இல்லை. ஆகவே குழந்தை நாகரத்னத்தை (சங்கீத கலாநிதி) மருங்காபுரி கோபால கிருஷ்ணய்யரிடம் அனுப்ப எண்ணினார். ஆனால், பூரீரங்கம் போக புட்டுலட்சுமி அம்மாளுக்கு வசதிக்குறைச்சல். பெங்களுர் திரும்பிய நாகரத்னம்மாள் கொஞ்ச நாள் தன் மாமன் வெங்கிடசாமி அப்பாவிடம் வயலின் கற்றுக்கொண்டார். பிறகு வித்துவான் முனுசுவாமி அப்பாவிடம் பாடம் சொல்லிக்கொண்டார். வித்துவான் முனுசாமி அப்பா தியாகராச சிஷ்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். வாலாஜாபேட்டை கிருஷ்ணசுவாமி பாகவதரின் சிஷ்யர். குரு தட்சிணை ரூ. 10 கொடுக்கவும் புட்டுலட்சுமி அம்மாளுக்கு வருவாயில்லை. முனுசுவாமி அப்பா தன் சகோதரியின் பெண் சந்திரவதனியுடன் நாகரத்னத்தையும் சேர்த்து பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். புட்டுலட்சுமி அம்மாள் தன் சகல சௌகர்யங்களையும் தியாகம் செய்து, மாதம் ரூ. 40 வரை செலவு செய்து நாகரத்னத்துக்குத் தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், பரதநாட்டியம் சொல்லிக் கொடுத்தார். பெங்களுர் கிட்டண்ணை பரதநாட்டியமும், மதராஸ் திருவேங்கிடாச்சாரியார் அபிநயமும் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். தம்மைய சாஸ்திரியாரின் சிஷ்யரான பிடாரம் கிருஷ்ணப்பா நாகரத்னம்மாளின் சங்கீதத்தை மேலும் விருத்தி செய்தார்.

நாகரத்னம்மாளுக்கு வயது 13 ஆயிற்று. இதற்குள் அவருடைய தாயாரின் அந்திய காலம் நெருங்கிவிட்டது. தம்மைய சாஸ்திரியார் முன் செய்த சபதம் நிறைவேருமல் உயிர் போகுமா? சபதத்தை நிறைவேற்றும் கடமையை முனுசுவாமி அப்பாவும் நாகரத்னம்மாளும் ஏற்றுக்கொண்

டார்கள். சபதம் நிறைவேறிய கதையைக் கோட்டு வாத்தியம் துரையப்ப பாகவதர் ஆதியோடந்தமாய் 'கல்கி'யில் விவரித்திருக்கிறார்.

15ம் வயதில் நாகரத்னம்மாள் சங்கீதம் வைணிக சிகாமணி சேஷண்ணு வீட்டில் அநேக வித்வான்களின் முன்னிலையில் அரங்கேற்றமாக நடந்தது. சேஷண்ணு சிறுமியை ஆசீர்வாதம் செய்து சால்வை ஜோடி சன்மானம் செய்தார். குமாரி நாகரத்னத்தின் கீர்த்தி மைசூர் சமஸ்தானாதிபதி சாமராஜேந்திர மகாராஜாவின்காதுக்கு எட்டியது. ராஜகுமாரி ஜயலட்சுமியின் ருதுமங்கள வைபவத்தின்போது தர்பாரில் நாகரத்னத்தின் கச்சேரிகள் நடந்தன. அதுமுதல் அம்மாள் அரண்மனையில் தங்கிவிட்டார். தர்பார் கச்சேரிக்கு ஆதி குருவும் ஆஸ்தான வித்வானுமாகிய கிரிபட்ட தம்மையா சாஸ்திரியார் வந்திருந்தார். புட்டுலட்சுமி அம்மாளின் சபதம் நிறைவேற்றி. இதற்கு மூல புருஷர் குரு முனுசுவாமி அப்பா. அவருடைய குரு பூசையை நாகரத்னம்மாள் தன் வாழ்நாள் முழுதும் செய்து வந்தார்.

நாகரத்னம்மாளின் புகழ் மதராசில் பரவத் தொடங்கிற்று. மதராசில் சி. எஸ். ராஜரத்ன முதலியார் என்ற பிரபு தகுந்த ஆதரவு கொடுத்தார். ஆகவே 25வது வயதில் அந்த அம்மையார் மதராசில் "பெங்களூர் நாகரத்னம்" ஆனார். அங்கே குடியேறின பின், ராமனாதபுரம் ஸ்ரீநிவாச அய்யங்காரிடம் சங்கீதத்தை மேலும் விருத்தி செய்து கொண்டார்.

பட்டங்களும் பதவிகளும் நாகரத்னம்மாளைத் தேடி வந்தன. புலவர்களும் பொதுமக்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அவரைக் கௌரவிக்க முன்வந்தார்கள். பிறந்தது மைசூர். ஆனால் தென் இந்தியா முழுவதும்

அவருடைய தாயகம் ஆயிற்று. தாய்மொழி கன்னடம். பாண்டித்யம் சம்ஸ்கிருதத்திலும் தெலுங்கிலும்; தியாகம் செய்து தர்மப் பிரசாரம் செய்தது எல்லாம் தமிழ்நாட்டில். திருவிதாங்கூரிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமது ஐயக் கொடியை நாட்டினார். பண்டிதர்களும் பாமரர்களும் நாகரத்னம்மாளின் புகழைப் பாடியதில் என்ன ஆச்சரியம்! பிரபல ஆந்திர கவிஞர், புராணம் சூர்யநாராயண தீர்த்தர் வழங்கிய பட்டம் 'வித்யாசுந்தரி'. பாரதம் போல 'கீரதம்' எழுதிய ஆந்திர கவி சதாவதானி வெங்கடேசுவர கவி தமது காவியத்திலும், பொப்பிலி பட்டாபிஷேக மலரிலும் 'வித்யாசுந்தரி'யை வாயாரப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். 1932ல் சென்னை கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவில் உள்ள கன்னிகா பரமேஸ்வரி சத்திரத்தில் நாகரத்னம்மாள் கச்சேரி செய்தார். அன்று விஜயம் செய்த பிரமுகர்களில் முக்கியமானவர் கவிராஜ சர்வபௌம கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரியார், ஆஸ்தான கவியின் ஆசியுடன் நாகரத்னம்மாள் 'கான கலா விசாரதா' ஆனார். ராஜமகேந்திரபுரத்தில் சம்ஸ்கிருத மகாநாடு நடந்தது. நாகரத்னம்மாளுக்கு வரவேற்புப் பத்திரிகை சம்ஸ்கிருதத்தில் வாசிக்கப்பட்டது. சரித்திரப் புகழ் பெற்ற கண்ட பண்டேரம் விழா ராஜமகேந்திரபுரத்தில் நடந்தபோது, ரயிலடியில் திருப்பதி வெங்கடேசுவர கவிகளும் ஸ்ரீபாத கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகளும் வரவேற்று, கற்பூர மாலை சூட்டிக் கௌரவித்தார்கள். அன்று சபையில் நாகரத்னம்மாளின் பிரசங்கம் நடந்தது.

இவருடைய சாதூர்யம் இவ்வளவோடு நிற்கவில்லை. கவிகள் புகழும் நூல்கள் பலவற்றைப் பிரசுரம் செய்த பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. தெலுங்கில் 'மத்யபானம்', சம்ஸ்கிருதத்தில் "ஸ்ரீ தியாகராஜ அஷ்டோத்ர சதநாமாவளி", தமிழில் "பஞ்சீகரண பௌதிக நூல்"

வித்யாசுந்தரி எழுதியவை. நாகரத்னம்மாளின் வரலாற்றை காசி யு. பி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும், சங்கீதரத்ன, சங்கீத கலாநிதி சங்கீத சாஸ்த்ர விசாரத மைசூர் வாசுதேவாச்சாரியாரும் புராணமாகவே சித்தரித்துள்ளார்கள். கற்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பை விளக்கி சநாதன தர்ம பிரசார வெளியீட்டில் ஸ்ரீ யு. பி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் 1905 முதல் 1934 வரை நாகரத்னம்மாள் நடத்திய 1,235 கச்சேரிகளின் விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் திக்விஜயம் செய்த 116 ஊர்களின் அட்டவணையும் சரித்திர பூர்வமாகக் காணலாம். அந்த நாளில் இது மாதிரியான திக் விஜயம் செய்வதென்றால் இலேசா? தம்பூராவையும் சுமந்துகொண்டு போகவேண்டும். நாகரத்னம்மாளுடைய தம்பூராவின் ரூபத்தை வாசுதேவாச்சாரியார் 'நா கண்ட கலா விதுரு' நூலில் விவரித்துள்ளார். நாகரத்னம்மாள் பிரயாண வசதியை அனுசரித்து ஒரு நாகரீக தம்பூராவைச் செய்து கொண்டார். அதை அச்சு வேறு ஆணிவேருகப் பிரித்துப் பையில் தூக்கிக்கொண்டு போகலாம். தம்பூரா மட்டும் மாமூல் வாத்யங்களுக்கு நாதக்கட்டில் இம்மியும் குறைந்ததல்ல. இந்தக் கச்சேரிகளில் கடைசி நாள்வரை பிடில் வாசித்தவர் சிவசுப்பிரமணிய அய்யர். கச்சேரிகளில் தியாகராஜ கிருதிகளுக்கே முக்கிய இடம். சுர கல்பனையைவிட ராக விஸ்தாரத்தில் நோக்கம் அதிகம். 'நித்ய கல்யாணி'யைப் பிரசாரம் செய்த பெருமை 'வித்யாசுந்தரி'யுடையது.

இவருடைய ஒழுக்கத்தில் சில முக்கிய அம்சங்கள் போற்றத்தகுந்தவை. குருபக்தி, தாயாரிடம் நன்றி, தாய் மொழியில் பெருமை, சீலம், தயாளம், தியாகராச சேவை. ஒவ்வொன்றும் போட்டி போட்டுக்கொண்டும் கைகோர்த்துக்கொண்டும் வரும். தன்னைக் கரை ஏற்றிய

குரு முனுசுவாமி அப்பாவை மறக்காமல் வருஷா வருஷம் குருபூஜை நடத்தி வந்தார். அதேபோல் பிடாரம் கிருஷ்ணப்பாவையும் போற்றி வந்தார். தான் மதராசில் வீடு கட்டி கிருகப்பிரவேசம் செய்தார். அன்று பிடாரம் கிருஷ்ணப்பாவைப் பாடச் செய்து சென்னை ரசிகர்களுக்கு கிருஷ்ணப்பாவை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ஒரே மூச்சில் தன் குருநாதனுக்கும் தன் தாய் மொழிக்கும் அஞ்சலி செய்தார். கன்னடப் பாட்டுகள் நிறைந்த முழு நேரக் கச்சேரியில் பிடாரம் கிருஷ்ணப்பாவின் திறமையையும் பாஷையின் பெருமையையும் நிரூபித்தார்.

நாகரத்னம்மாளின் பலம்: பக்தி, தியாகம், புத்திர சோகம் அவருடைய பக்தி. வைராக்யத்தை உறுதியாகக் கியது. தியாகராஜசுவாமியின் தாசியாகையால் சநாதன தர்மத்தில் அதிக ஊக்கம். 1929ல் மதராசில் அகில இந்திய சநாதன தர்ம மகாநாடு கூடியது. பண்டித சியாம சந்திர சக்ரவர்த்தி தலைமை வகித்தார். நாகரத்னம்மாள் சம்ஸ்கிருதத்தில் பாடிய துதிப் பாடல்களுடன் மகாநாடு ஆரம்பித்தது. நாகரத்னம்மாள் வாக்கு சுத்தமும் பாண்டித்யமும் தனி மரியாதைக்கு பாத்திரமாயின.

தர்ம கைங்கர்யங்கள் கணக்கில் அடங்காதவை. தன் ஆடை ஆபரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, “இது தியாகராஜ சுவாமி இட்ட பிச்சை; அவருக்கே காணிக்கையாகச் செலுத்தப் போகிறேன்” என்று கர்ஜிப்பார். நான் கிழமைகளில் பிராம்மண சந்தர்ப்பணையும் பிரதி அமாவாசை யன்று ஏழைகளுக்கு அன்னதானமும் செய்து வந்தார். தன் தாயாரை நினைக்காத நேரமே கிடையாது. தாயாரின் ஞாபகார்த்தமாக பெங்களூர் ராமர் கோயிலில் பிரம்மோத்சவம் செய்து வந்தார். பிறகு இந்த கைங்கர்யத்தை சென்னை தாத்தா முத்தியப்பன் தெரு ஆஞ்ச

நேயர் கோயிலுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இதன் ரகசியம் நாகரத்னம்மாளின் ஆப்தரான பன்னிபாய் போன்றவர்களுக்கே தெரியும். புட்டுலட்சுமி அம்மாளின் திதியன்று நாகரத்னம்மாளின் முன் ஒரு குரங்கு திடீரென்று குதித்தது. அன்று அனுமத் ஜயந்தி. இதை ஒரு அறிகுறியாகக்கொண்டு பிரதி வருஷமும் மார்ச் மாதம் சுத்த திரயோதசி யன்று ஆஞ்சநேயருக்கு உற்சவம் நடத்தத் தீர்மானித்தார். இன்றும் நடந்து வருகிறது. அன்று சீதா சமேத ராமலக்ஷ்மணருக்கும் ஆஞ்சநேய சுவாமிக்கும் சகஸ்ரநாம அர்ச்சனை செய்வார்கள். மேளதாளத்துடன் கல்யாண வரிசை எடுத்துக்கொண்டு கிளம்புவார்கள். பூசாக் கிரகத்தில் வெள்ளிப்பிடி போட்ட தடியொன்று உண்டு. அதைக் கையில் தாங்கி வாசலில் வந்து நிற்பார்கள். கருட தரிசனத்தை எதிர்பார்ப்பார்கள். பட்சிகள் வந்தே தீரும். நாகரத்னம்மாள் செய்துள்ள தர்ம கைங்கர்யங்கள் இன்னும் அநேகம். வெய்யில் தாங்காத நாட்களில் மழை பெய்யச் செய்வார்கள்.

அம்மாளின் தியாகராச சேவை இணையற்றது. காலஞ்சென்ற கீர்த்தனாச்சாரியார் சி. ஆர். பூனிவாச ஐயங்கார் நாகரத்னம்மாளுக்கு இது சம்பந்தமாக ஒரு பாராட்டுக் கடிதம் எழுதினார். அதில் அவர் “ தியாகராசருக்கு சிஷ்யர்கள் பல கோடி. ஆனால் நிரந்தராமன கைங்கர்யம் நடத்தும் பாக்யம் உங்களுக்கே கிடைத்தது; வேறு விதவான்களுக்கோ, பிரபுக்களுக்கோ சித்திக்கவில்லை. உலகம் உங்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது ” என்று எழுதினார்.

‘தியாகராச சேவா ஸ்க்த’வின் பெரிய ஆசைகள் இரண்டு: (1) தியாகராச சுவாமிக்கு கோயில் கட்டிகும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டும் (2) தன் மேற்பார்வை

யில் திருவையாற்றில் குருகுலம் நடத்தி தியாகராச கீர்த்தனங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த கனகக் களின் விவரங்களை 3-1-49ல் தயாரித்த தன் உயிலில் எழுதி வைத்துள்ளார். அந்த வரலாறுகளையும் நெல்லூர் வக்கீல் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி அச்சிட்டு உதவியிருக்கிறார். துரையப்ப பாகவதரும் வெளியிட்டுள்ளார் :

“பூமதி நாகரத்னம்மாள் இப்படி பெயரும் புகழும் அடைந்து சந்தோஷமாக இருந்து வரும்பொழுது அவருக்கு எதிர்பாராத ஒரு அபாயம் ஏற்பட்டது. அவருடைய உப்பைத் தின்றவர்களால் அவருடைய உயிருக்கே ஆபத்து உண்டாகும் போலிருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் ஒருநாள் தியாகப் பிரம்மம் கனவில் தோன்றி நாகரத்னம் மாளுக்கு ஏற்படவிருக்கும் அபாயத்தைச் சொல்லி மறைந்தார்.” கனவு 1921 அக்டோபரில் கண்டதாக நாகரத்னம் மாள் தன் உயிலிலும் குறித்திருக்கிறார்.

“மறுநாள் காலை யில் மைசூர் ஆஸ்தான வித்வான் கிருஷ்ணப்பா அவர்களிடமிருந்து நாகரத்னம்மாளுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் அவர் திருவையாற்றிலுள்ள சத்குரு தரிசனத்திற்காக சென்றிருந்ததாகவும், அங்கு சமாதியைச் சுற்றிலுமுள்ள நிலைமை மிகவும் கேவலமாயும் பார்ப்பதற்கு அருவருப்பாயும் மனதிற்கு சங்கடத்தை உண்டு பண்ணுவதாயும் இருக்கக் கண்டு இதற்கு ஏதேனும் விமோசனம் உண்டா? என்ற சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்கையில் நாகரத்னம்மாளின் ஞாபகம் வந்தபடியால் இந்தக் கடிதம் எழுத நேர்ந்தது என்றும் அந்த சமாதி இடத்தைச் செப்பணிட்டு ஆலயம் அமைத்தால் குரு அருள் உண்டாவதுடன் மைசூர் சமஸ்தானத்திற்கே பெருமை என்றும் எழுதியிருந்தார். இதைப் பார்த்த நாகரத்னம்மாளுக்கு அளவிலா ஆனந்தம் உண்

டாயிற்று. தான் கண்ட கனவின் மர்மமும் அதன் மூலம் தமக்கேற்பட்ட குருவின் ஆணையும் விளங்கிவிட்டபடியால் மற்ற விவரங்களை விசாரித்தறிய சென்னை சங்கீத சமாஜத்தின் காரியதரிசியாகிய முனுசுவாமி நாயுடுவின் வீட்டுக்கு விரைந்தார்.”

(தனம்மாள் கட்டுரையுடன் தினமணி சுடரில் பிரசுரமான படத்தின் இடது கோடியில் முனுசுவாமி நாயுடு தலைப்பாகையுடன் காட்சி தருகிறார். மூன்றாவது இடத்தில் தஞ்சாவூர் நாகராஜ பாகவதர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்.)

“அச்சமயம் தஞ்சாவூர் பிரம்மபுரீ நாகராஜ பாகவத ரவர்கள் நாயுடுவிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். எல்லா விஷயங்களையும் அவர்களிடம் பரபரப்புடன் தெரிவித்து, அவர்கள் சம்மதத்தையும் பெற்று, அன்றிரவே திருவையாற்றுக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

இதைத் தொடர்ந்து இடைஞ்சல்களுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. நாகரத்னம்மாளா பின் வாங்குவார்கள்! தஞ்சாவூர் மஹாராஷ்டிர பரம்பரை உதவி செய்ய முந்திக் கொண்டது. புரீ மன்னப்ப சாகேப் அவர்களும், புரீ ராஜாராம் மன்னாஜி சுர்வே அவர்களும் வேறு நிலங்களை ஈடு செய்து கொண்டு, சமாதி நிலத்தை நாகரத்னம்மா ளுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். உடல், பொருள், ஆவி சகலமும் தியாகம்தான். ஒரே காலில் நின்று கோவிலைக் கட்டி 1925ல் கும்பாபிஷேகம் நடத்தி விட்டார். இளநீர் அபிஷேகம் செய்து மழையைக் கொண்டுவரும் ஸ்படிக விங்கத்தையும், பூஜையில் இருந்த ‘வெள்ளித் தடி’யையும் தியாகராசசுவாமிகள் சன்னதியிலேயே வைத்துவிட்டார். திருவையாறு ஜனங்கள் நாகரத்னம்மாளுடன் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைத்தார்கள். வக்கீல் சி. வி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் இவர்களில் முக்கியமானவர். அவரை நாகரத்

னம்மாள் “தியாகராச கோபாலாச்சாரியார்” ஆக்கி விட்டார். தியாகராச ஆச்ரமத்தில் வருஷாந்திர ஆராதனைக்கு ஏற்பாடு செய்தார். பூர் தியாகராச அஷ்டோத்ர சத நாமாவளியும் பாடி பூஜா காலங்களில் அதையே ஓதவும் ஏற்பாடு செய்தார்.

நாகரத்னம்மாள் தன்னுடைய கடைசி நாட்களைத் திருவையாற்றிலேயே கழித்தார். அப்போது சித்தூர் வி. நாகையா “தியாகராசா” படத்தைத் தயாரித்திருந்தார். படம் வெளியாகுமுன் தியாகராச சுவாமியின் கைங்கர்யத்திற்கு சாசுவத சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டுமென்று நாகரத்னம்மாளை அணுகினார். அதன்முடிவு: திருவையாற்றில் “தியாகப்பிரம்ம நிலையம்”. சுவாமி தரிசனத்திற்கு திருவையாறு வரும் பக்தர்களுக்கு அதுவே ஆச்ரமம். அங்கேயே வசித்துக்கொண்டு, கோரியவர்களுக்கு நாகரத்னம்மாள் பாடம் சொல்லுவது வழக்கம்.

1952 மே மாதம் 19ந் தேதி நாகரத்னம்மாள் வைசாக பௌ ஏகாதசியன்று தியாகராச சுவாமிகளின் திருவடி அடைந்தார்கள்; அவருடைய சமாதியும் குருநாதனின் நிழலில் அமைந்தது. சிவலிங்கத்தின் முன் நந்தி தேவராக அடியார்கள் நாகரத்னம்மாளைப் பூசித்து வருகிறார்கள்.

திருப்பாம்புரம் சுவாமினாதப் பிள்ளை

1930ம் வருஷமாயிருக்கலாம். ருத்திராஷ்டம், விபூதி அணிந்த ஒரு வயது முதிர்ந்த பெரியவர் வீட்டுக்கு வந்து, “தனம்மா! ஞாபகம் இருக்கா என்னை? நம்ப ஐயா கிட்ட சொல்லிக்கிட்ட பல்லவி கோபாலய்யர் கீர்த்தனைகளை பழையபடி நாம் சேர்ந்து பாடுவோமா?” என்று கேட்க, பேஷா! எத்தனை வருஷமானாலும் என்னமா மறக்கும்?” என்று சொல்லிக்கொண்டே வீணையை மீட்டி, கல்யாணியில் ‘நீதுசரண’ கீர்த்தனையையும் தோடியில் “அம்ப நாது” கீர்த்தனையையும் இம்மியளவும் வித்தியாசமின்றி, அந்த முதிர்ந்த வயதில் பாடிய கமக சுத்தத்தையும் மத்திமகால நடையையும் மறக்கவே முடியவில்லை.

நாகசுர வித்வான் திருப்பாம்புரம் நடராஜ சுந்தரம் பிள்ளை, பிடில் வித்வான் திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யர், வீணை தனம்மாள் ஆகிய மூவரும் சாத்தனூர் பஞ்சநத ஐயரின் சிஷ்யர்கள். பஞ்ச ஐயர், தீட்சிதர் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே நடராஜ சுந்தரம் பிள்ளை தீட்சிதர் கீர்த்தனைகளைத் தொகுத்து ‘தீட்சிதகீர்த்தனைப் பிரகாசிகை’யைத் தமிழில் வெளியிட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. நடராஜசுந்தரம் பிள்ளையின் மூத்த குமாரர் சுவாமினாதப் பிள்ளை. இரண்டாவது மகன் சோம சுந்தரம் பிள்ளை, பழனியில் நிறுவியுள்ள நாகசுர பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தி வருகிறார். கடைசி மகன் சிவசுப்பிரமணியப் பிள்ளை அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை யைச் சேர்ந்த இசைக் கல்லூரியில் இசையாசிரியராக உத்தியோகம் செய்து வருகிறார். சுவாமினாத பிள்ளையும் பல ஆண்டுகள் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை இசைக்

கல்லூரியில் தலைமை வகித்து, சென்ற 5, 6 ஆண்டுகளாக சென்னை சென்ட்ரல் காலேஜில் பேராசிரியராக பணியாற்றி வந்தார்.

ஆரம்பத்தில் தன் தகப்பனாிடமே பாடம் சொல்லிக் கொண்டு சுவாமினாத பிள்ளை நாகசுரம் வாசித்து வந்தார். தீட்சிதர் கீர்த்தனைகளைச் சிட்டையாக ஜோடி நாயனம் வாசிக்க திருப்பாம்புரம் சகோதரர்கள் முதல் முதல் திட்டம் போட்டார்கள். பிறகு வயலின், வாய்ப்பாட்டு கச்சேரிகளெல்லாம் செய்து விட்டு, கடைசியாக புல்லாங்குழலே தனக்கு உரியதாக வைத்துக்கொண்டார்.

சுவாமினாத பிள்ளையின் சுருதி சுத்தத்தையும் லயக் கச்சிதத்தையும் மத்திமகால விநயாசத்தையும் ராக பாவத்தையும், வித்வத் கோஷ்டிகள் பெரிதும் பாராட்டுவார்கள். வீணை தனம்மாளுக்கும் தனம்மாள் குடும்பத்தாருக்கும், பிள்ளையின் வாத்தியத்தில் அதிகப் பிரியம் உண்டு. தள்ளாத காலத்திலும் வெகு தூரத்தில் நடக்கும் சபைக் கச்சேரிகளுக்கும் தனம்மாள் தவருமல் போவார். எழும்பூர் ஜகன்னாத பக்த சபையில் முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் சுவாமினாத பிள்ளை வாசித்தபோது தனம்மாள் சபாநாயகமாக அமர்ந்தார். அன்று ஆனந்த பைரவி ராகம் வாசித்து சியாமா சாஸ்திரிகளின் 'மரிவேறேகதி' வாசித்தார். முடுக்கான மிச்சரத்துக்கு ஏற்றபடி தஞ்சாவூர் வைத்தியனாத அய்யர் மிருதங்கமும் விருவிருப்பாக அமைந்து விட்டது. கீர்த்தனையின் சிட்டை ஸ்வரத்தை தனம்மாள் பாடப்படி கமக சுத்தமாக வாசித்துவிட்டு, மிருதங்கத்தின் அனுசரணையில் மெய்மறந்து மத்திமகாலம் வாசித்தார். தனம்மாள் உடனே 'தம்பி! பால்ய முடுக்கு இல்லையா? ரொம்ப சரி' என்று சங்கிரகமாய் தட்டிக் கொடுத்தார். சிட்டை ஸ்வரத்தின் சாகித்யத்தைக் கடைசியில் வாசிக்கும்

போது அம்மாவின் அபிப்பிராயப்படி வாசித்து 'பேஷ்' வாங்கி விட்டார். இந்த சம்பவத்தைப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டு பிள்ளை சந்தோஷப்படுவார்.

தனம்மாள் வீட்டுக் கல்யாண மொன்றில் ஆரம்ப முதல் பிள்ளை பிரம்மானந்தமாக வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு மணி ஆனவுடன் "தம்பி! சாஸ்திரிகளுக்குப் பின் வேறு எங்கேயும் கேட்கவில்லை. உங்களிடம்தான் காம்போதி ராக ஆலாபனையும் தானமும் கேட்கவேண்டும்; கொஞ்சம் நடக்கட்டும்" என்று சொல்லி வாய் மூடுமுன், 'நீ நாம ரூபமுலகு' வாசித்துவிட்டுப் பிள்ளை மேடையை விட்டு இறங்கிவிட்டார். பெரிய பட்டு ஆடையை பிள்ளைக்கு தனம்மாள் பரிசாகப் போர்த்தினார். பிள்ளை புல்லாங்குழலில் தானம் வாசிக்கச் சம்மதிப்பதில்லை, வாசிக்க மறுக்கவும் துணியவில்லை. ஆனால் அவர் மற்ற வைகளை வாசித்த வரையில் அம்மாளுக்கு பரம சந்தோஷம்.

நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன் வேணுகான சிகாமணி பல்லடம் சஞ்சீவிராவ் சென்ட்ரல் காலேஜில் புல்லாங்குழல் வாசித்தார். தலைவர் முசிரி பாராட்டு உரை நிகழ்த்திவிட்டுப் பழம், புஷ்பம், தாம்பூலாதி மரியாதைகளைச் செய்யும் பெருமையை சுவாமினாத பிள்ளையிடம் ஒப்படைத்தார். தாம்பாளத்தை சஞ்சீவிராவிடம் கொடுத்துவிட்டு சுவாமினாத பிள்ளை சாஷ்டாங்கமாய் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். மட்டு மரியாதையில் சஞ்சீவிராவ் யாருக்கும் சளைத்தவரல்ல. "வயசிலே பெரியவனென்று இந்த மரியாதையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்; யோக்கியதாம்சத்தில் பிள்ளைக்கு ஒருவரையும் ஈடுகட்ட முடியாது" என்று ஒரே போடு போட்டு விட்டார். காரைக்குடி சகோதரர்கள், கோனேரி ராஜபுரம்

வைத்தியனாத அய்யர், காஞ்சீபுரம் நாயனாப் பிள்ளை, மதுரை பொன்னுச்சாமி பிள்ளை, திருவாவடுதுறை ராஜரத்னம் பிள்ளை ஆகிய வித்வான்களிடம் பிள்ளைக்கு, மதிப்பு அதிகம்.

பிள்ளையிடம் புல்லாங்குழல் சொல்லிக் கொண்டவர் களில் முக்கியமானவர், வீணை தனம்மாளின் பேரன் டி. விசுவநாதன். வாய்ப்பாட்டில் பிரபலமாக உள்ளவர்கள்; சீர்காழி கோவிந்தராஜன், திருவாரூர் நமசிவாயம், ரேடியோ நரசிம்மலு முதலானவர்கள். 108 ராகங்களிலும் 108 தாளங்களிலும் ராமசுவாமி தீட்சிதர் இயற்றிய ராக தாள மாலிகை, குமார எட்டேந்திரரின் அபூர்வ கீர்த் தனைகள், பல அன்னிய தாளங்களில் தில்லானாக்கள் எல்லாவற்றையும் இந்த சிஷ்ய கோஷ்டிகளின் வாயிலாக பிரசாரம் செய்து வந்தார். அண்ணாமலை இசைக் கல்லூரி யில் தலைமை வகித்தபோது பல அபூர்வ ஜன்ய ராகங் களில் முத்துத்தாண்டவரின் கீர்த்தனைகளை அமைத்து சிஷ்யர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். பிள்ளையிடம் பாடம் செய்து அபூர்வ உருப்புகளைப் பாடி ஒரு ஆண்டு சென்னையில் நடந்த சங்கீதப் போட்டியில் எல்லாப் பரிசு களையும் சீர்காழி கோவிந்தராஜன் தட்டிக்கொண்டு போய் விட்டார்.

உத்தியோக நிர்வாகத்தில் சட்ட திட்டங்களை அமல் செய்வதிலும் தான் கட்டுப்படுவதிலும் கடுமையான நிர்ணயம் உள்ளவர். 10 மணிக்குக் கல்லூரி ஆரம்ப மானால் 8-30க்கே ஆஜராகி விடுவார். பிப்ரவரி 8ந் தேதி காலேஜிலிருந்து திரும்பிய பின்னரே 4 மணிக்கு மாற டைப்பினால் காலமாகி விட்டார்.

1953ம் வருஷம் முதல் மதராசில் சங்கீத வித்வத் சபையும், பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைட்டியாரும் நடத்திய

சங்கீத மகாநாடுகளுக்கு பிள்ளை தலைமை வகித்தார். 1953ல் அவருக்கு “சங்கீத கலாநிதி” பிருது வழங்கப் பட்டது. இந்த ஆண்டு வாத்திய சங்கீதத்துக்கு ஜனாதிபதியின் பரிசு பெற சுவாமினாத பிள்ளை தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். இந்த மாதம் பிப்ரவரி 28ந் தேதி ஜனாதிபதியிடம் நேரிடையாகப் பரிசு பெற வேண்டிய நாள், பாவம்!

சுவாமினாத பிள்ளையின் மூத்த மகளுக்கு மட்டுமே திருமணம் ஆகியுள்ளது. சித்திரையில் இரண்டாவது மகளுக்கு திருமணம் நிச்சயமாக இருக்கிறது. மகன்கள் சிறுவர்கள்; பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரசிகர்கள் எல்லோரையுமே அனாதைகளாக்கி விட்டுத் திடீரென சுவாமினாத பிள்ளை மறைந்தது மிகவும் விசனிக்கத் தக்கது.

பிள்ளையின் நெருங்கிய நண்பர்களில், எஸ். ஜி. கிட்டப்பா முக்கியமானவர். பிள்ளையிடம் பாடம் செய்த ‘கீதார்த்தமு’வை கிட்டப்பா ரிக்கார்டு செய்திருக்கிறார். மதுரை பொன்னுசாமி பிள்ளையும், பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளையும் பிள்ளையின் சிறந்த மதிப்புக்குரியவர்கள், பிள்ளை திருவீழிமழலையில் கோவில் கட்டி கும்பாபிஷேகம் செய்தபோது, நாகசுரம் பொன்னுசாமி பிள்ளையும், தனம்மாள் குடும்பத்தாரும் கச்சேரி செய்து விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள். இந்துஸ்தானி புல்லாங்குழல் வித்வான் பன்னூலால் கோஷுக்கு பிள்ளையிடம் மிக மதிப்பு அதிகம். கொச்சி, புதுக்கோட்டை, மருங்காபுரி, சேத்தூர் சமஸ்தானங்களிலும் மற்ற சபைகளிலும் ஆதரிக்கப்பட்டதை விட, அவரது யாழ்ப்பாணத்து மாணவர்கள் கூடி சிலோனுக்கு அழைத்துச் சென்று கச்சேரிகள் நடத்தியதை பெரிதும் பாராட்டிச் சொல்லிக் கொள்வார்.

கர்னாடக சம்பிரதாயத்தில் பிள்ளைக்கு தீவிர பக்தி. சில சமயம் அவருடைய பிடிவாதம் விரசமாக்கக்கூடப் படலாம். அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் சரித்திர தஸ்தாவேசுகள் கமிஷன் கூடியபோது சுவாமினாத பிள்ளை இசைக் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார். ஒரு நாள் இரவு சுவாமினாத பிள்ளையின் புல்லாங்குழல் கச்சேரி நடந்தது. வட இந்தியாவிலிருந்து அதிக விருந்தாளிகள் வந்திருந்தபடியால் காபி, அமீர்கல்யாணி, பியாக் ராகங்களை விஸ்தரித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு ரசிகர் நடுவில் குறுக்கிட்டு மகுடி வாசிக்கும்படி கேட்டார். “நல்ல ஞானம்!” என்று சுவாமினாத பிள்ளை கடிந்து விட்டார்.

பிள்ளைக்கு சமீபத்தில்தான் சஷ்டிஅப்த பூர்த்தியை அவருடைய சிஷ்யர் சீர்காழி கோவிந்தராஜன் வெகு விமரிசையாக நடத்தி வைத்தார். பிள்ளையின் மறைவு சத்ய சங்கீதத்துக்கு பெருநஷ்டம். பாபா வெங்கடராமையா அனுதாபக் கடிதத்தில் வெகு சுருக்கமாக தமது வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்: “நிஜமான வித்வான் மறைந்து விட்டார்; வேறு ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றவில்லை” என்று.

பிள்ளை மூன்று பாட்டுகளை ரிக்கார்டு செய்துள்ளார். ருத்ரப்ரியா ராகத்தில் “அம்ப பரதேவதே” லயக் கச்சிதமான உருப்படி. திருப்பதி நாராயணசுவாமியின் ஜாவளி “வகலாடி போதன” சுப்பராம ஐயரின் சகானு பதம் “இனி என்ன பேச்சிருக்குது போம் போம்” ஆகியவை. ஆனால் மார்க்கெட்டில் ஒரு ரிக்கார்டும் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. இனி என்ன பேச்சு!

கந்தப்ப நட்டுவனார்

பரத நாட்டியத்தைக் கௌரவிக்க நம் ஜனாதிபதி முன் வந்த போது முதன் முதலாக பரிசு பால சரஸ்வதிக்குக் கொடுத்தார். பாராட்டு விழாக்களை ஏற்பாடு செய்த ரசிகர்களிடம் பாலசரஸ்வதி “எல்லாப் பெருமையும் கௌரவமும் எங்க கந்தப்பண்ணவைச் சேர வேண்டியது” என்று பரிசை தன் குருநாதனுக்கு அர்ப்பணமாக்கி விட்டார். பாலசரஸ்வதி கந்தப்ப நட்டுவனாரின் பிரதம சிஷ்யை. ஆனால் பாலசரஸ்வதிக்கு பரத நாட்டியத்தில் பைத்தியம் பிடித்ததற்கு மூலகாரணமானவர் மைலாப்பூர் கௌரி அம்மாள். கௌரி அம்மாளுக்கும் சமீபத்தில் அகடெமி பரிசு பரத நாட்டியத்துக்கு அளிக்கப்பட்டது ரசிகர்களுக்கு நினைவு இருக்கலாம். கந்தப்ப நட்டுவனாரும் கௌரி அம்மாளும் வீணை தனம்மாள் குடும்பத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளவர்கள். கௌரி அம்மாளின் பழைய நட்டுவனார் இறந்தபின் தகுந்த நட்டுவனார் இல்லாதபோது கந்தப்ப நட்டுவனார் கௌரி அம்மாளின் மேளத்தை நடத்தி வந்தார். தன் மேளத்தைச் சேர்ந்த பாலசரஸ்வதிக்கும் கௌரி அம்மாளுக்கும் ஜனாதிபதியின் பரிசு கிடைத்தது கந்தப்ப நட்டுவனாரின் பெருமைக்கு சிறந்த அத்தாட்சியாகும். கந்தப்ப நட்டுவனாரின் பிரிவுக்குப்பின், கௌரி அம்மாள் ருக்மணிதேவி, ராம்கோபால் போன்ற உலகப் பிரசித்திபெற்ற கலைஞர்களுக்கு அபிநயம் சொல்லிக் கொடுத்து இப்போது தமது 80 வது வயதிலும் கலாக்கேஷத்திரத்தில் பரதநாட்டியம் சொல்லிக் கொடுத்து வருகிறார்.

கந்தப்பாவின் மற்ற முக்கிய சிஷ்யர்கள் லட்சுமி சங்கர் (ராஜேந்திர சங்கரின் மனைவி), டாக்டர் பாமா ராஜகோபால் (கண்வைத்தியம் ராஜகோபாலின் மனைவி) ஆகியோராவர். லட்சுமிசங்கரும் அவருக்கு முன்பு இராதாவும் (சங்கீதம் அபரஞ்சி அம்மாளின் மகள்) ஜோடியாக பாலசரஸ்வதியுடன் பரதநாட்டியம் ஆடத் தயார் ஆனவர்கள். கந்தப்பா சிலகாலம் உதயசங்க ரின் ஆல்மோரா கலைக்கூடத்தில் பரதநாட்டிய ஆசிரிய ராகச் சேர்ந்தார். கந்தப்பாவுடன் உஸ்தாத் அல்லா வுத்தீன்கான், கதகனி ஆசிரியர் சங்கரன் நம்பூதிரி ஆகிய பெரும்புள்ளிகளும் சேர்ந்தார்கள். அல்லாவுத்தானின் புத்திரர் உஸ்தாத் அலிஅக்பர்கானும் மாப்பிள்ளை பண் டித ரவிசங்கரும் சங்கீத உலகில் பிரசித்தியுள்ளவர்கள். லட்சுமிசங்கர் கந்தப்பாவிடம் அல்மோரா பள்ளிக்கூடத் தில் தயாரானவர். தற்போது ஹிந்துஸ்தானி சங்கீ தத்தில் புகழ் பெற்றுள்ளார். கந்தப்பாவின் மகன் கணேசன் இப்போது பாலசரஸ்வதியின் மேளத்தை நடத்தி வருகிறார். சிலநாள் கணேசன் வைஜயந்தி மாலாவின் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராக இருந்து தற் போது சங்கீதவித்வத் சபையின் ஆதரவில் நடைபெறும் பரதநாட்டியக் கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறார். அமெ ரிக்க மாணவர்கள் அவரிடம் நட்டுவாங்கம் பயின்று வருகிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழ் இசை சங்கம் சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாட்டிய நாடகம் நடத்தியபோது அதன் நாட்டியாட்சங்களை கணேசன் தான் நிர்வாகம் செய்தார் ஆந்திர பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த முக்தயாலராஜாவின் இளவரசிகளை பாலசரஸ் வதி தயார் செய்து பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் நடந்த போதும் சிறப்புடன் கந்தப்பா 'பாணி'யில் நட்டுவாங்கம் செய்தவர் கணேசன்.

கந்தப்ப நட்டுவனாருக்கு நட்டுவாங்கம் பரம்பரை சொத்து. அவருடைய தகப்பனார் திருநெல்வேலி நெல் லையப்ப பிள்ளை. தன் தாயார் வழியில் தஞ்சை பொன்னையா சின்னய்யா பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். வீணை தனம்மாளுக்கும் பிரபல சாகித்தியகர்த்தா திருவொற்றியூர் தியாகையருக்கும் நெருங்கிய நண்பர். லயப் பிண்டமாகத் தோன்றியவர். முத்து வீட்டு கண்ணம்மாளைத் தானவர்ணம் ஆடத் தயார் செய்து திரிகாலம் ஆட்டுவித்த புகழ் உள்ளவர். சென்னைக்குப் புதிதாக வந்தபோது தனம்மாள் வீட்டார் பாடிவரும் பல ஜாவளிகளைக் கோர்த்து கோலாட்ட செட்டுகளை தயார் செய்தார். தற்போது மதரசில் விளம்பரத் தொழில் பிரசித்தமுள்ள ஜெயராமனின் தாயார் துரைக்கண்ணம்மாளும் அந்த அம்மையாரின் சகோதரிகளும் நெல்லையப்ப அண்ணாவிடம் சிஷை சொல்லிக் கொண்டார்கள். இந்தத் தொடர்பின் பயனாக கந்தப்பா பல வருஷங்களுக்குபின் மதரசில் குடியேறினபோது ஜெயராமனின் தாயார் துரைக்கண்ணம்மாளும் தகப்பனார் தம்பி முதலியாரும் கந்தப்பாவை மிகவும் ஆதரித்தார்கள். முதல் முதலில் சென்னையில் துரைக்கண்ணம்மாளின் புத்திரிகளுக்கே பரத நாட்டியம் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

கந்தப்பாவின் பரத நாட்டிய குரு தஞ்சாவூர் கண்ணுசாமிப் பிள்ளை. கண்ணுசாமிப் பிள்ளை பரோடா சமஸ்தானத்தில் பல வருஷங்கள் ஆஸ்தான வித்வானாக பரத நாட்டியத்துக்குப் பிரசாரம் செய்தவர். கண்ணுசாமி நட்டுவனாரின் புத்திரர் பேராசிரியர் சங்கீத கலாநிதி பொன்னையா பிள்ளையிடம் கந்தப்பா மிருதங்கம் சொல்லிக் கொண்டார். தனம்மாள் பெண் லட்சுமிரத்னம்மாளின் கச்சேரிகளிலும் சித்தூர் சுப்ரமணிய பிள்ளையின் கச்சேரியிலும் கந்தப்பா அடிக்கடி மிருதங்கம் வாசிப்ப

துண்டு. கந்தப்பாவிடம் மிருதங்கம் கற்றுக் கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர் பாலசரஸ்வதியின் சகோதரர் ரங்கநாதன். சீதாபதி அய்யரின் மகன் தற்போது மதராஸ் சர்வகலாசாலையில் பேராசிரியராகவிருக்கும் சதாசிவனும்(?) கொஞ்சநாள் மிருதங்கம் கற்றுக் கொண்டார். சின்ன மேளத்தில் மிருதங்கம் வாசிக்கத் தயாரானவர்களில் காஞ்சீபுரம் குப்புசுவாமி முதலியாரும் காஞ்சீபுரம் முனுசுவாமி முதலியாரும் பிரபலஸ்தர்கள்.

தன் தமையன் சதாசிவம் நட்டுவாங்கம் செய்து வந்த போதிலும், ஒன்றுவிட்ட தமையன் நடத்தி வந்த ஹரிகதையில் கந்தப்பாவுக்கு சிறு பிராயத்தில் ருசி அதிகம். பின் பாட்டுக்கு அடிக்கடி வசதி கிடைத்ததால் வாய்ப்பாட்டு பாட நல்ல பயிற்சி ஏற்பட்டது. ஓய்வு வேளையில் தம்பூராவைச் சுருதி சேர்த்துக் கொண்டு தானே மீட்டிக்கொண்டு லயித்து விடுவார். சின்ன மேளத்திலும் தனக்கென பிரத்தியேகமாக ஒரு தம்பூராவைத்துக் கொள்வது வழக்கம்.

கந்தப்பா தலையெடுத்து வந்த நாட்களில் பரத நாட்டியமும் மறுமலர்ச்சி அடைந்து வந்தது. ஆகவே, பல மாறுதல்களைக் காலத்துக்கு ஏற்றபடி மேளத்தில் செய்து வந்தார். முதலில் மேளத்தின் சுருதியைக் குறைத்துக் கொண்டு விட்டார். ஆகவே பின்புறம் நின்றுகொண்டு எல்லைமீறிய சுருதியில் அலறும் அவசியம் குறைந்தது. மேடையில் பக்கமாக ஒதுங்கி பின்னணி கோஷ்டியார் உட்காரும் வசதியையும் செய்து கொண்டார். நட்டுவனார்கள் தலைப்பாகையை களைத்தெறிந்து சுத்தமான லாங்கோட்டுகளை அணியும் சம்பிரதாயத்தையும் கையாளத் தொடங்கினார். உதயசங்கரின் திட்டப்படி பாலசரஸ்வதி மேளத்தைக் கல்கத்தாவிலும் காசியிலும் கவி

ரவீந்திரர்முன் நடத்த சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்த சமயங்களில் கதக் நடன சம்பிரதாயங்களை கந்தப்பா ஊக்கமாகக் கவனித்து அதிலிருந்து பல அம்சங்களை தில்லானா அடவுகளில் சேர்த்து வந்தார். பாலசரஸ்வதியின் மேளத்தில் சேர்ந்த நாள் முதல் பதங்கள் பாடும் பொறுப்பையும் ஜெயம்மாளிமீடம் ஒப்படைத்து விட்டார்.

கலையைப் பொறுத்தவரையில் கந்தப்பா நடனவகை நிர்ந்தாட்சண்யமான ப்ரக்ருதி. ஒரு அளவுக்கு வீணை தனம்மாளுக்கும் கொன்னக்கோல் பக்கிரியா பிள்ளைக்கும் கட்டுப்படுவார். ஆனால் கலைக்கோ அல்லது தனக் கௌரவத்துக்கோ பங்கம் வருவதானால் இம்மியளவும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார். காஞ்சீபுரத்தில் நாயனா பிள்ளை தியாகராஜ உற்சவம் நடத்தும் சந்தர்ப்பத்தில் பாலசரஸ்வதி கோஷ்டியுடன் அமணாஷியம்மன் கோயிலில் கச்சேரிக்கு வந்திருந்தார். நாயனாபிள்ளை உற்சவத்திலும் ஒருநாள் மேளம் நடத்த கந்தப்பிள்ளை முதலில் சம்மதித்தார். எதிர்ப்பாராத காரணத்தால் கச்சேரி காலே வேளையில் மாற்றப்பட்டதால், “ நமக்கு வேண்டாம் ஐயா. உங்கள் தியாகராஜ உற்சவத்தில் நமக்குப் பிராப்தம் இல்லை ஐயா ” என்று கந்தப்பா மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு விலகிவிட்டார். கந்தப்பாவுக்குத் தனம் மாள் வீணையில் அதிகப் பிரியம். வெள்ளிக் கிழமை கூடும் ரசிகர் கோஷ்டியில் கந்தப்பாவுக்கு கௌரவஸ்தானம் உண்டு. வீணையை எடுத்து வரவும் எடுத்து வைக்கவும் அவருக்கு அனுமதி உண்டு. அவர் மேளத்தில் பாடும் அடக்கமே அவருடைய அபார ஞானத்தின் அறிகுறி.

காஞ்சீபுரம் தனக்கோடி அம்மாள்

1949ல் டாக்டர் சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் யரோடா சர்வகலாசாலையில் ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்த வந்திருந்தார். கூட்டத்தில் இருந்த மதருசி முகத்தைத் தேடிப்பிடித்து “இந்த ஊரில் உனக்கு என்ன வேலை? மராத்தி, குஜராத்தி ஏதாவது தெரியுமா?” என்று விசாரித்தார். “பூர்வாசிரமங்களை யெல்லாம் தீர விசாரித்துக் கொண்டு” உங்களுடைய சொந்தக்காரர்களை மதருசில் எனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே” என்றார். “ஆமாம், வீணை தனம்மாள்...” என்று ஆரம்பிக்கு முன் ஓ! தனக்கோடியைத் தெரியாதவர்கள் கூடத் தென்னிந்தியாவில் யாராகிலும் இருப்பார்களா? இதெல்லாம் Household Names ஆச்சே” என்று முடிவு கூறிவிட்டார்.

வீணை தனம்மாளும் காஞ்சீபுரம் தனக்கோடி அம்மாளும் ஒரே தலைமுறையில் சங்கீத விதுஷிகளாகப் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். ஆனால், பொதுஜனங்களுக்கு, ஏன், இசை பயில்வோருக்கும் பாட புத்தகங்கள் எழுதும் ஆசிரியர்களுக்குக்கூட, பெயர் தடுமாட்டமாகவே இருந்து வருகிறது! இரு குடும்பத்தாருக்கும் நெருங்கிய பழக்கம். தனம்மாளும் தனக்கோடி அம்மாளும் சகோதரிகளாகவே பழகுவார்கள். சியாமா சாஸ்திரிகளின் சிஷ்ய பரம்பரையில் தனம்மாள் குடும்பம் ஒரு பிரிவு; தனக்கோடி அம்மாளின் வம்சம் மற்றொரு பிரிவு. தனம்மாள் கல்யாணி ராகத்தில் “இமாத்ரி சுதே” வாசிப்பார். தனக்கோடி அம்மாள் கல்யாணியில் அதே வர்ணமெட்டில் “பிரான வராலிச்சிப்ரோவுமு” பாடுவார்.

தனக்கோடி அம்மாளின் சாரீரம் கணீரென்று ஒலிக்கும். எந்தப் பிராந்தியம் சென்று பாடினாலும் தனக்கோடி அம்மாளின் கச்சேரி வெற்றிகரம் தான். சோடையானதாக ஒரு நாளும் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆந்திர தேசத்தில் காகிதூடா, ராஜமகேந்திரபுரம், ஏலூர் போன்ற ஊர்களில் அவருக்கு நல்ல கியாதி. தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் தனக்கோடி அம்மாளின் தமிழ்ப் பாட்டுகளுக்கு நல்ல மதிப்பு. தனக்கோடி அம்மாளின் பாடாந்திரம் பிரமிக்கத் தக்கது. அருணாசலக் கவிராயின் ராமாயணக் கீர்த்தனைகளைப் பிரவாகமாகக் கொட்டுவார்.

ஒரு சபையில் வயதில் இளைய ஒரு பிரபு, 'தனக்கோடி! ஒரு ராமாயணக் கீர்த்தனை பாடு' என்று ஏகவசனத்தில் கேட்டது சபையில் எல்லோருக்குமே கொஞ்சம் வெறுப்புத் தட்டியது. தனக்கோடியம்மாளும் சடேரென்று திரும்பிப் பார்த்தார். அவருக்கு கண் கொஞ்சம் கருடப் பார்வையாக இருக்கும். கேதார கௌளை ராகத்தில் வீறிட்டுக் கொண்டு 'யாரடா குரங்கே' என்ற பாட்டைத் தூக்கிப் போட்டார்! சபையில் மூச்சுப்பேச்சில்லாமல் நிசப்தமாகிவிட்டது. மற்ற பிரபுக்களுக்கு இந்தச் சமயோசித கைவரிசை மிகவும் மகிழ்ச்சியளித்தது.

தனக்கோடி அம்மாள் பாடிவந்த பாட்டுகள் அநேகம் இப்போது சுவிடிகளில் கூடத் தென்படுவதில்லை. பழனி ஆண்டவர் கீர்த்தனைகளில் நாதநாமக்கிரியா ராகத்தில் "சந்திர ஜடாதர ஜகதீச்வரா" மிகவும் உருக்கமாகவும் ரஞ்சகமாகவு மிருக்கும். சமீபத்தில் அரை குறையாய் காதில் விழுந்த காப்பி ராகக் கீர்த்தனை "அப்பனே பழனி அப்பனே" தனக்கோடி அம்மாளைத்தான் நினைவூட்டியது. இந்த துரைசாமிக் கவிராயர் கீர்த்தனைகளில் பேகடா ராகப் பாட்டு "இன்னும் பராமுக மேனே" மட்டும் கிராம

போன் ரிகார்டுகளில் அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற பாட்டுகள் போன இடம் தெரியவில்லை.

முத்துத்தாண்டவர் பதங்களில் “தெருவில் வரானே” கொஞ்ச காலம் பரத நாட்டியக் கச்சேரிகளில் தலை நீட்டி விட்டு, தனக்கோடியம்மாளுக்குப் பின் அஞ்ஞாத வாசம் போய்விட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். பாலசரஸ்வதியின் தாயார் ரிகார்டு செய்துள்ள இந்த கமாஸ் பதம் எப் போதாகிலும் காதிற் விழலாம்.

தனகோடி அம்மாள் கையாண்ட சுப்பராம அய்யர் பதங்களுக்குக் கணக்கே இல்லை. பைரவியில் “நானங்கே வருவேனே” உருமாறி இப்போது சினிமாப் பாட்டாக உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது. இசைத் தட்டு தேய்ந்து போனாலும் “என்னடி மெத்த தளுக்கு காட்டுராய்-நானறி வேன் போடி” என்ற தோடி ராகப் பாட்டு இன்னமும் பிசுசுசுவுடன் தான் இருக்கிறது. பழைய ரிகார்டு ஆனாலும், பாட்டு பிரசீன சம்பிரதாயத்தில் நன்றாக அமைந்திருக்கிறது.

தனக்கோடி அம்மாளின் பந்தா தனி. சங்கீதத்துக்கு எவ்வளவு பிராதான்யம் காட்டுவாரோ அவ்வளவு கவனம் சாகித்யத்துக்கும் கொடுப்பார். சில சமயங்களில் சில சரணங்களை 10, 15 தடவை திருப்புவார். எப்போதும் அவருடன் அவருடைய தங்கை காமாட்சி அம்மாளும் (நாயனா பிள்ளையின் தாயார்) மருமகள் குப்பம்மாளும் சேர்ந்தே பாடுவார்கள். தனகோடி அம்மாள் பாடிய சரணங்களை இவர்களும் தொடர்ந்து திருப்பா விட்டால் தனக்கோடி அம்மாளுக்கு நிம்மதியாகாது. சியாமா சாஸ்திரியாரின் “சரோஜ தளநேத்ரி” தொடங்கி விட்டால், சரணம் “கோரிவச்சின வாரி கெல்லனு”வை அலசிப் பிழிந்து விடுவார். வீணை வாசிப்பதுபோல் அபிநயித்துக்

கொண்டு அப்படியே லயித்து விடுவார். “தெருவில் வரானே”வை எடுத்து விட்டால் “என்னைச் சற்றுத் திரும்பிப் பாரானே” வின் பாவத்துக் கேற்றபடி சபை முழுவதையும் ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுத்தான் மேலே பாடத் தொடங்குவார். அபூர்வ கீர்த்தனைகளை அடுக்கத் தொடங்கினால் என்ன தெம்பு, என்ன உத்சாகம்? நாராயணி ராகத்தில் தீட்சிதர் கிருதி “மஹிஷாசுர மர்த்தனீம் நமாம்” தனக்கோடி அம்மாளுடன் அஸ்தமித்து விட்டது. மூலை வீட்டு ரங்கசாமி பிள்ளையின் கீர்த்தனை (பூரங்கம் ரங்கசாமி பிள்ளை)களில் ஒன்று மட்டும் இன்று சினிமா பாட்டுகளில் கலந்து உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது. யாரும்மைப்போல் ஆதரிப்பவர்(?) அந்த வரிசையில் காம்போதி ராகத்தில் “பாலிஞ்சு பாபசமனி”யைத் தனக்கோடி அம்மாள் பாடிக் கேட்க வேண்டும்! வெறும் வார்த்தைகளில் வர்ணிப்பதில் புண்ணியமில்லை. சித்தூர் சுப்ரமண்யமிள்ளை இந்த அபூர்வ உருப்படியைப் பாடிக் கேட்டதாக ஞாபகம்.

காஞ்சீபுரம் கச்சபேசுவரர் சன்னிதானத்தில் நவராத்திரியில் சர்வ வாத்திய பூஜை நடக்கும். மஹோதரத்தால் பாதிக்கப் பட்டாலும் தேக சிரமத்தைப் பாராட்டாது இரவு முழுவதும் நின்றுகொண்டு இந்த பூஜையில் பாடுவார்கள். “சரளி வரிசை...அவதாரயா”வில் குருக்கள் தொடக்கிவிட்டால், எத்தனை ‘திராவிட பதங்கள்’. ‘எத்தனை ஓாடிப் பதங்கள்’ சர்வ வாத்திய கோஷங்களுடன் விதவித உருப்படிகளும்-சரளி வரிசை முதல் மங்களம் வரை-கேட்கலாம். “சர்வ வாத்திய” சேவையில் தனக்கோடி அம்மாளுக்கிருந்த சிரத்தையும் பொறுமையும் வேறொருவரிடமும் காணமுடியாது.

தனக்கோடி அம்மாளுக்கு சந்ததிகள் கிடையாது. கடைசி சகோதரி பழனியம்மாளுக்கும் குழந்தை குட்டி

இல்லை. இரண்டாவது சகோதரியின் ஏகபுத்திரன் நாயனாபிள்ளை. சகோதரர் வேலு முதலியாரின் புத்திரிகள் குப்பம் மாளும், ராமு அம்மாளும் “தனக்கோடி பெண்கள்” என்ற பெயருடன் பாடிவந்தார்கள். சிஷ்யர்களிடம் தனக்கோடி அம்மாளின் புத்திர வாஞ்சை மிதமிஞ்சியது. சேத்துார் சுந்தரேச பட்டர் தான் சுவீகார புத்திரன் மாதிரி. “அடே சுந்தரேசா!” என்று அலறுவார் “பெரியம்மே!” என்று சொந்தத்துடன் அவரும் அம்மாளுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்வார்.

தனக்கோடி அம்மாளின் காலத்தில் பல பெரிய வித்வான்களின் கூட்டம் வீட்டில் கூடும். புதுச்சேரி ரங்க சுவாமி அய்யர், எட்டயபுரம் ராமச்சந்திர பாகவதர், மருங்காபுரி கோபால கிருஷ்ண அய்யர் போன்றவர்களின் கச்சேரிகளும் வீட்டில் நடைபெறும். தனக்கோடி அம்மாளுக்கு மகோதர உபத்திரவம் ஆகையால் சிஷ்யர்களுக்குத் தொடர்ந்து பாடம் சொல்ல சிரமப்படும். ஆகவே, சிறுமியான பெண்களுள் நாகரத்தினம்மாள் தனக்கோடி அம்மாளிடம் அணுகியபோது மிகவும் வருத்தத்துடன் அவரைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்.

ரமணையச் செட்டியார் தனக்கோடி அம்மாளின் குடும்பத்தை மிகவும் ஆதரிப்பார். மதராசில் ரமணையச் செட்டியாரின் சிபாரிசில் ஒரு கோமுட்டி செட்டியார் வீட்டில் தனக்கோடி அம்மாள் கச்சேரி நடத்தினார். சன்மானமாகக் கிடைத்த முடிச்சைத் தனக்கோடி அம்மாள் தான் வந்த வண்டியில் இழுந்து விட்டார். “பெரியம்மே, இன்னைக்குக் கச்சேரி அமோகம்; ராமார்ப்பணம். நானு ஏற்பாடு பண்ண கச்சேரிக்கு நான்தான் பணம் கொடுக்க வோணும்” என்று முழுத்தொகையையும் செட்டியாரே ஈடுகட்டி விட்டார்.

தனக்கோடி அம்மாள் வீட்டாருக்கு சியாமா சாஸ்திரி, சுப்பராய சாஸ்திரி, அண்ணாசுவாமி சாஸ்திரி கீர்த்தனைகள் “தாத்தா” வீட்டுக் கீர்த்தனைகள். சியாமா சாஸ்திரியின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கச்சி சாஸ்திரியாரின் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். தனக்கோடியம்மாளின் பிரசாரத்தால் இன்றும் சஹானா கீர்த்தனை “இங்கெவருன்னாருப்ரோவ” உயிர் தப்பி இருக்கிறது. சியாமா சாஸ்திரியாரின் தமிழ் கீர்த்தனை “சந்ததம் என்னை ரட்சிப்பாய்” (பரஸ் ராகம்) சுப்பரா சாஸ்திரியார் வசந்த ராகத்தில் இயற்றிய தமிழ்க், கீர்த்தனை “ஸ்ரீகாமாட்சி கடாட்சி” இரண்டும் பொக்கிஷமாகக் கிடைத்திருக்கின்றன.

மஹோதரத்தின் கொடுமையைச் சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல் அம்மாள் வெளியூர்க் கச்சேரிகளுக்குக் கிளம்பி விடுவார். வயதும் முதிர்ந்துவிட்டபடியால், நாயனாபிள்ளையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பிறகு வெளியூர்ப் பிரயாணங்களை நிறுத்திக் கொண்டார். ‘மேட்டு காமாட்சியின் பேத்தி’ என்ற பெருமையுடன் சங்கீத வித்யாதானம், இலவச வைத்தியம் ஆகியவைகளைச் செய்துகொண்டு அன்னதானத்திலும் தலை சிறந்து விளங்கினார். 1920-ல் வயது முதிர்ந்த தாயார் விசாலாட்சியம்மாளை விட்டுப் பிரிந்தபோது, தன் மகளின் தர்ம சிந்தனையை நினைந்து நினைந்து விசாலாட்சியம்மாள் ஆறுதல் கொள்வார்.

